

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ОКРУЖНИ СУД У БЕОГРАДУ
ВЕЋЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
Посл. бр. К.В. 03/2006

ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА

Са главног претреса од 12.02.2007.године

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан свима

НАСТАВЉЕНО 12.02.2007.ГОДИНЕ

са почетком у 09,35 часова

Констатује се да је веће у неизмењеном саставу.

Да су присутни:

- **Заменик тужиоца за ратне злочине Драгољуб Станковић,**
- **Пуномоћник оштећених Наташа Кандић,**

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одсутан је колега Тодоровић, видим, доћи ће, а неће доћи, добро.

- **Те, оптужени Поповић и Стојановић и**
- **Њихов бранилац адв. Божо Прелевић.**

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је ту оштећени Битићи Фатос, ту је, Минуши Вацит, присутан, Николић Данијела неће доћи, болесно јој је дете, јавила се да јој је дете болесно тако да неће доћи, Стојановић Боривоје, је приступио, Младеновић Снежана такође и Трајковић Славица, оне ће доћи мало касније, јавила је да ће касније.

Констатује се да су присутни и оштећени као сведок Фатос Битићи, те сведоци Минуши Вацит, Стојановић Боривоје и Младеновић Снежана,

Није приступила Николић Данијела, за коју је достава позива уредно исказана, али се писмом јавила председнику већа објашњавајући да због болести малолетног детета, не може приступити, док се сведок Трајковић Славица јавила судијском сараднику Снежани Трифуновић, објашњавајући да ће приступити на претрес у току дана, касније због превоза.

Сведоци Минуши Вацит, Стојановић Боривоје и Младеновић Снежана упућени су у засебну просторију, претходно су упозорени и опоменути од стране председника већа.

Саслушаћемо вас као сведоке, дужни сте казивати истину, за давање лажног исказа се кривично одговара, нисте у обавези да одговорите на питања чијим одговором би себе изложили тешкој срамоти и знатној материјалној штети или пак кривичном гоњењу.

Ово господине Битићи важи и за Вас, али пошто сам схватио да имамо проблема у комуникацији то ћемо поновити касније уз помоћ тумача. Дакле ја вас молим изузев Битићи Фатоса да сви остали сведоци напусте судницу и да сачекају у ходнику суда позиваћемо вас касније редом, а нека приступи Битићи Фатос.

Оштећени као сведок ФАТОС БИТИЋИ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где нам је тумач, да нека дође тумач овде, добар дан, укључите само микрофон тумачу, Ви сте?

СУДСКИ ТУМАЧ ЕДА РАДОМАН: Еда Радоман, судски тумач за албански језик.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Еда?

СУДСКИ ТУМАЧ ЕДА РАДОМАН: Радоман.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Радоман?

СУДСКИ ТУМАЧ ЕДА РАДОМАН: Да, судски тумач.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Еда Радоман, судски тумач за албански језик, од оца?

СУДСКИ ТУМАЧ ЕДА РАДОМАН: Павла.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Павла, рођена 19?

СУДСКИ ТУМАЧ ЕДА РАДОМАН: '75-те.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: '75.године у Београду?

СУДСКИ ТУМАЧ ЕДА РАДОМАН: Не, у Саранди, Албанија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Албанија?

СУДСКИ ТУМАЧ ЕДА РАДОМАН: Место Саранда, Албанија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Настањени сте где?

СУДСКИ ТУМАЧ ЕДА РАДОМАН: Овде у Београду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Настањена у Београду улица и број само?

СУДСКИ ТУМАЧ ЕДА РАДОМАН: Николе Стефановића 5/19.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Николе Стефановића 5/19, Ви сте званични судски тумач за албански језик, регистровани?

СУДСКИ ТУМАЧ ЕДА РАДОМАН: Јесте, при Окружном суду у Београду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У том смислу Ви сте када сте примани у ту дужност положили и заклетву?

СУДСКИ ТУМАЧ ЕДА РАДОМАН: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вас само на ту заклетву подсећам, наравно да сте у обавези да нам све верно пренесете што нам каже оштећени као сведок, а такође Ви ћете све верно на албански језик пренети господину Битићију, све што ми у овој судници изговоримо везано за њега?

Саслушање оштећеног као сведока Фатоса Битићија извршиће се путем наведеног судског тумача који је прописно упозорен и опоменут па и на то да лажно тумачење у овом поступку представља кривично дело.

Потом се врши саслушање оштећеног као сведока Битићи Фатоса.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Битићи, ја сам схватио Ви говорите српски, Ви нас разумете али је проблем колико Ви можете верно да репродукујете на српском Ваше мисли. Па уколико ме разумете, значи уколико се разумемо, да то радимо на следећи начин. Дакле имамо судског тумача овде, Ви говорите српски, уколико имате неки проблем да нешто објасните онда то кажите на албанском и онда ћемо да искористимо тумача, да не идемо у потпуности преко тумача. Јел у реду тако?

СВЕДОК ФАТОС БИТИЋИ: У реду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Име Вашег оца је Ахмет?

СВЕДОК ФАТОС БИТИЋИ: Ахмет.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте по занимању видим студент, са боравиштем у Призрену улица Ђердапска, ламела 5/2-1?

СВЕДОК ФАТОС БИТИЋИ: 7/1, број 2.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 7/1. Рођен 1979.године?

Са подацима као са записника од 24.11.2004. године, па упозорен, опоменут, те заклет читањем законског текста заклетве за сведока исказује:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Покојна браћа Битићи су Ваша рођена браћа била, јел тако?

СВЕДОК ФАТОС БИТИЋИ: Да, рођена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чули сте и мало пре, ја ћу сад поновити ако не разумете то замолићу тумача да Вам то или можда је боље да нам тумач то ипак на албанском језику каже, дакле ја Вас молим да кажете господину

Битићију да ћемо га саслушати као сведока? Да је дужан казивати истину, да ништа не сме прећутати, односно, све што му је познато мора нам верно у складу са најбољим својим сећањем пренети, давање лажног исказа представља кривично дело, није у обавези да одговори на питања чијим одговором би себе или свог блиског сродника изложио тешкој срамоти, знатној материјалној штети или пак кривичном гоњењу?

Да ли можете прочитати господине Фатосе, да ли можете прочитати текст те заклетве или да ја опет преко тумача?

Онда понављајте за мном. Заклињем се?

СВЕДОК ФАТОС БИТИЋИ: Заклињем се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ћу о свему?

СВЕДОК ФАТОС БИТИЋИ: Да ћу о свему.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што пред судом?

СВЕДОК ФАТОС БИТИЋИ: Што пред судом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Будем питан?

СВЕДОК ФАТОС БИТИЋИ: Будем питан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Говорити само истину?

СВЕДОК ФАТОС БИТИЋИ: Говорити само истину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да ништа?

СВЕДОК ФАТОС БИТИЋИ: И да ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од онога што ми је познато?

СВЕДОК ФАТОС БИТИЋИ: Од онога што ми је познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нећу прећутати?

СВЕДОК ФАТОС БИТИЋИ: Нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала лепо. Господине Фатосе рекосмо, Агрон, Мехмет и Или, јел тако?

СВЕДОК ФАТОС БИТИЋИ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Су Ваша три рођена брата?

СВЕДОК ФАТОС БИТИЋИ: Рођена брата, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте Ви и Ваша браћа рођени?

СВЕДОК ФАТОС БИТИЋИ: Ја сам се родио у Призрен, а они су рођени у Америку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А њих тројица су рођени у Америци. Да ли знате ко је које годиште од њих, које годиште или које године је рецимо Агрон?

СВЕДОК ФАТОС БИТИЋИ: Агрон је '76.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мехмет?

СВЕДОК ФАТОС БИТИЋИ: Или је '74-то и Мехмет је '78.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: '78?

СВЕДОК ФАТОС БИТИЋИ: Не знам баш тачни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, у време бомбардовања, дакле '99.године, Ви сте у Призрену?

СВЕДОК ФАТОС БИТИЋИ: Ја сам био у Призрену.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где су била Ваша браћа?

СВЕДОК ФАТОС БИТИЋИ: У Америци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Они су били у Америци у ком граду?

СУДСКИ ТУМАЧ ЕДА РАДОМАН: У Њујорку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Њујорку?

СВЕДОК ФАТОС БИТИЋИ: У Њујорку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Шта нам знате рећи о томе кад су они дошли из Америке, кад су дошли у Призрен, испричајте нам нешто о томе?

СВЕДОК ФАТОС БИТИЋИ: Они су дошли из Америке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте их последњи пут видели, све што знате у том смислу везано за то?

СВЕДОК ФАТОС БИТИЋИ: Они су дошли из Америке 14.априла '99., из, у Албанију у Тирану. А ја сам се видео за њих 01.маја, кад смо ми изашли у Албанију као.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Избеглице?

СУДСКИ ТУМАЧ ЕДА РАДОМАН: Као избеглице да.

СВЕДОК ФАТОС БИТИЋИ: Као избегли.

СУДСКИ ТУМАЧ ЕДА РАДОМАН: Кад су нас истерали, уствари нисмо добровољно отишли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СУДСКИ ТУМАЧ ЕДА РАДОМАН: И тада сам се сусрео са њима у Тирани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Око 01.маја?

СВЕДОК ФАТОС БИТИЋИ: 01.маја, да.

СУДСКИ ТУМАЧ ЕДА РАДОМАН: Два, три дана сам био с њима. И после бомбардовања сам их видео на Косову јер су биле НАТО трупе тад на Косову.

СВЕДОК ФАТОС БИТИЋИ: И ту сам се видео за њих једно седам дана или осам дана, они би требали да 26.07., 26.06.'99., пре два дана, пре они да их пребацују Ваџида и Мирослава до Приштине.

СУДСКИ ТУМАЧ ЕДА РАДОМАН: 26.06., задњи пут је са њима разговарао телефоном, разговарао је са Агроном, Мехметом и Илијем, рекли су му да одлазе за Приштину, да иду, да имају парти-журку неку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта да?

СУДСКИ ТУМАЧ ЕДА РАДОМАН: Журку, да иду на неку журку.

СВЕДОК ФАТОС БИТИЋИ: И Ваџид и Мирослав су га замолили да их пребаци до Приштине, да их прати до Приштине, пошто и они иде за.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сад да се разумемо, Ви говорите о томе како сте се чули са њима телефоном, тај дан, па ми сад остаје нејасно откуда Ви знате, добро, рекли су Вам да иду у Приштину, на журку, али одкуд Ви знате сад, да ту треба нешто, возе Ваџита, Мирослава и тако даље, јесте ли Ви у Призрену?

СВЕДОК ФАТОС БИТИЋИ: Ја био сам у Призрену.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тај дан, да ли сте се видели, кад сте се задњи пут видели са њима?

СВЕДОК ФАТОС БИТИЋИ: Пре два дана, сам се видео са њима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Два дана пре тога сте?

СВЕДОК ФАТОС БИТИЋИ: Пре тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Видели са њима?

СВЕДОК ФАТОС БИТИЋИ: За њих, кажу пребацићемо и Ваџита до Приштине, ови су требали да иду за Краљево, тако је, пре два дана причао за Агрона, за Мемета, да ћу оног дана ићи и у Приштину, журку, и пратићемо Ваџита до Приштине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, тим једним путем да обаве и једно и друго?

СВЕДОК ФАТОС БИТИЋИ: Једним путем, и једно и друго, ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумем. Два дана дакле пре тог одласка сте их Ви видели. А шта је са њима од 01.маја до ово сад после бомбардовања јун месец, друга половина јуна, шта је са њима, где су они, да ли су они били ушли у неку формацију УЧК-а?

СВЕДОК ФАТОС БИТИЋИ: Да, они су били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли се активирали у неку војну формацију?

СВЕДОК ФАТОС БИТИЋИ: Атлантску бригаду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Атлантску бригаду?

СВЕДОК ФАТОС БИТИЋИ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате сазнања кад су са припадницима те бригаде дошли на Косово?

СВЕДОК ФАТОС БИТИЋИ: То не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То не знате?

СВЕДОК ФАТОС БИТИЋИ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само сте се видели у Тирани са њима око 01.маја, и?

СВЕДОК ФАТОС БИТИЋИ: 01.маја и после сам се видео у Призрену.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И после у Призрену?

СВЕДОК ФАТОС БИТИЋИ: Да, они су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Завршетка бомбардовања и повратка?

СВЕДОК ФАТОС БИТИЋИ: Да, тако су, они су били цивилни, по Кумановском.

СУДСКИ ТУМАЧ ЕДА РАДОМАН: По Кумановском споразуму.

СВЕДОК ФАТОС БИТИЋИ: Су били цивилни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да. Е добро, ово су Ваша непосредна сазнања што би рекли, шта нам знате друго рећи, Ви сте ако сам ја схватио Ви сте се интересовали шта је са Вашом браћом било и тако даље, па нам у том смислу испричајте до каквих сте Ви сазнања дошли, код кога сте ишли, где сте их тражили?

СВЕДОК ФАТОС БИТИЋИ: Оног јутра 08,30, они кад су изашли из куће, ту је био, причао сам телефоном, ту ми је био мајка Барија, ту је био и Рувија, жена од Ваџита, они су изашли питао сам мајку с ким идеју, каже они су имали један «голф 2», боја је био на карамелу, тако некако, кафену, и Ваџид су имали неке две коле, један или две коле, није мајка то сигурна, и каже отишли до Приштине, па једном путу да их пребацим и до Приштине, и после од тога нисмо знали где су они, они су од Ваџита и од Мирослава чуо сам да

су они замолили до Подујева, опет су их молили до Подујево, и ту су ухапшени из полиције или, у Мердару, то не знам, после ја сам и њих тражио по Косово, у Приштину, где су где су браћа, био сам на тај журку, она журка је био у хотел «Гранду», њих сам тражио, каже нису дошли, па свуде сам тражио њи, пошто нисам знао да су они у Србију у затвору.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте то сазнали?

СВЕДОК ФАТОС БИТИЋИ: Па тад је дошо Ваџит Минуши, кад је дошо у моју, 11.07.'99., он је био у Призрен, видео се са моју мајку, каже, питао за Агрона, за Мемета јесу овде, мајка каже не, он је рекао све, што су били у затвор, полиција су нас ухватили, тридесет дана, све то је рекао тридесет дана смо и судили, после ми смо замолили за петнаест дана је звао Зоран, да их 08.07.'99., да Ваџит и Мирослав дођу у затвор да преузму браћу Битићи да их прати до Мердара и Ваџит оставио један број телефона од Зорана и у канцеларију и број кући, па ја сам звао тад из Приштине пошто телефони нису радили на то време, звао сам Зорана, Зоран ми је рекао шта је инспектор за странце, видео моју браћу, причао за моју браћу, једном је извадио из затвора моју браћу и причао Агрон за Ајшу, за жену му, Мирослав Митровића, и ја кажем ко си ти, ти си инспектор јел можеш човека да извадиш из затвора да прича телефоном у твоју канцеларију, па каже да, и каже питао сам све како је Агрон, како изгледа Агрон, па реко висок је сув, каже имали су пара, долари око 800 или 700 долара с тобом, неке, возачка дозвола како се каже на српском и неке УЧК ланце.

Питао сам Зорана Станковић где су моја браћа, сад ОК, каже да се, па каже они су изашли из затвора и требао ја да их пратим, а где су, па каже тражи их по неку границу, или у Бугарску или у Румунску или у Мађарску, јеси ти пратио каже не, па ко су онда, па каже дошли су неки људи у затвору и узели су твоју браћу, јесу урадили неки документи за њих, каже ја сам, они су се сликали и дао сам каже као.

СУДСКИ ТУМАЧ ЕДА РАДОМАН: Добили су неки папир, то мени личи на привремени боравак, рецимо да су добили неку врсту дозволе, фотографија је била горе и дозвола.

СВЕДОК ФАТОС БИТИЋИ: Само да је спусти у Србију каже. Кажем добро, на коју границу, пошто он ми је реко прво у Мердару а ја сам реко шта им треба њима кад си ти реко ја сам задужен за породицу и тако нешто да их пребацим до Мердара, ми немамо као границу, знамо пункт а не граница, е па каже ко си ти да ме питаш питање, па реко сам, ти си ми реко мени сам, у реду ја сам реко, као да пет дана то траје и треба да их пратим до границе, а које границе Мердар нема границу и он се љутио ту и није, каже причај за Александра Ђорђевића, директор затвора, ја сам звао њега, и он каже да су твоја браћа пуштена из затвора, ко би требао њи да их узима из затвора, каже Зоран Станковић, јеси сигуран, каже сигуран Зоран би требао њи да их пребаци, они сад, је друго време они једно.

СУДСКИ ТУМАЧ ЕДА РАДОМАН: Они су све време оптуживали један другог.

СВЕДОК ФАТОС БИТИЋИ: Зоран ми је реко, ја бих требао али други су дошли, питам Ацу каже не други су дошли и тако увек су од '99-те, до 2001., не овај каже доћи, увек око телефони је било тако код њих, и ја сам после звао Зорана хтео да се видим за Зорана, он реко мени немој случајно доћи у Србију, па кажем зашто шта је, немој каже случајно никад доћи у ово време. Ја нисам отишо Рувије Минуши и мајку сам послао за Прокупље, они су отишли у Прокупље видели се са Зорана и питали су где су деца, он реко ја би требао њи да их пратим до Мердара, и дошо нека кола узимали су Агрона, Мемета и то не знамо ништа од њих, нема никакве информације, иди питај Зорана, овај Александра Ђорђевића, кад су отишли код Александра Ђорђевића он није хтео да их прима у канцеларију, они су каже пуштени и више нема о томе, тражи у Америку. Отишо је мама у СУП исто у СУП-у су рекли они су у Америци и Рувију и мајку су моју рекли, па како у Америци кад нису, не могу их наћи где су они, они су каже у Америци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад се то дешава, кад су Ваша мајка и Вацит то у Прокупљу?

СВЕДОК ФАТОС БИТИЋИ: Рувија, мајка и Рувија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, кад су?

СВЕДОК ФАТОС БИТИЋИ: После месец дана су отишли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После месец дана?

СВЕДОК ФАТОС БИТИЋИ: Да, после месец дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли ангажовали ви неког адвоката да вас?

СВЕДОК ФАТОС БИТИЋИ: Ангажовао сам једног адвоката Горица Станојевић, тако се звао она из Прокупље је то, и за њу сам се видео у Мердару, питао сам све шта она може да ми помогне, реко сам ако треба пара, пара даћу, каже није проблема за паре, њи су узимали, они су полицајци каже, нису они како полицајци, нешто више од полицајца, а ја нисам знао шта су, ко су они други полицајци, па дошли су каже, узимали су твоју браћу Државна безбедност и шта тражу од мене кажем, шта ћу ја сад урадити, па они су Амерички држављани каже, па шта ћу, где су, јер знаш неку локацију где је он, па не знам каже, и није реко сто посто, осамдесет посто каже да они не верујем шта су и живи. Кажем како, они кажу, не верујем шта су каже живи, немој да трошиш цабе, не верујем шта су они.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви и од кога или лично било преко тог адвоката добили било какво обавештење у том неком смислу?

СВЕДОК ФАТОС БИТИЋИ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта се дешавало, шта је било и тако даље?

СВЕДОК ФАТОС БИТИЋИ: Једном сам у Приштину видео са Зорана Анђелковића он је био председник Косова, пре рата '99-те.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел то овај политичар?

СВЕДОК ФАТОС БИТИЋИ: Политичар тако је био нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да.

СВЕДОК ФАТОС БИТИЋИ: Са њега сам се видео и питао сам за случај моје браће, каже ОК помогнућу ти све, замолио сам га, за десет дана каже јавићу се

ја теби, после пет дана ме је звао, није мене лично, оног мог другара којег ми је.

СУДСКИ ТУМАЧ ЕДА РАДОМАН: Преко кога сам и дошо до њега.

СВЕДОК ФАТОС БИТИЋИ: Кафон ми је рекао да они су убијени, твоји браћа су убијени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кад сте то били са?

СВЕДОК ФАТОС БИТИЋИ: После шест месеци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Анђелковићем, после неких шест месеци?

СВЕДОК ФАТОС БИТИЋИ: После шест месеци сам чуо шта су они убијени, а како, за њега дуго сам, каже нису смели њих да их убију, ал како су убили каже не знам ни ја то, ко је дао наређење, није лако њих да их убију, пошто амерички држављани су, па без обзира каже, у томе, пошто они су се судили петнаест дана они нису урадили ништа, по том Кумановском разговору су помогли своје комшије и нормално су држали у затвор једанаест дана су спустили, али каже на тај начин није нашим полицајцу отишли као помогли, па на другу страну ухапсили смо три УЧК, имамо у руке.

СУДСКИ ТУМАЧ ЕДА РАДОМАН: Нису се сматрали на начин на који су они ухапшени, значи шта су радили у том тренутку него су их сматрали као војнике.

СВЕДОК ФАТОС БИТИЋИ: На тај начин су отишли, после у томе ја сам звао Душанка Бојовић судија у Куршумлији, питао сам све за моју браћу, како су они убијени, па каже како су ухапшени у неку, где се узима Мердаре, Рударе, тако нешто, каже само су ми донесли мени, ја сам судија, они су били каже.

СУДСКИ ТУМАЧ ЕДА РАДОМАН: Претучени су били, такође Мирослава и Ваџита су претуки, она му је рекла жао ми је што ћу ти ово рећи али претучени су.

СВЕДОК ФАТОС БИТИЋИ: Судео сам петнаест дана, тридесет дана па после су ме замолили за петнаест дана, после ја сам замолио преко телефона јел можеш, реко сам пошто нису спуштени из, каже није могуће, кажем нису кући, платићу реко сам, пут у Прокупље, не каже не требаш да ми платиш ја ћу ићи у Прокупље и тако имам посо и питаћу за твоју браћу, она је отишла у Прокупље, и каже Фатос они су каже спуштени, пуштени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да.

СВЕДОК ФАТОС БИТИЋИ: После звао сам опет Зорана ја, Александра Ђорђевића, Александар Ђорђевић ми је рекао за начелника СУП-а Мирослава Вучковића да он зна, и начелник полиције Милан Вучковић да каже ово двоје знају све, ја сам и њих звао у канцеларију, питао сам да случајно, па каже они су спуштени, па кој би требао да их прати, јер чекао неко или није, каже па Зоран би требао, па кажем Зоран каже да су неки други узимали моју браћу, па каже не знам ко су они, па како кажем не знаш ти, кад Аца каже ти знаш, не бре каже, питај Ацу још једном, тако су ме зезали стално.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Практично за судбину нисте дознали до 2001?

СВЕДОК ФАТОС БИТИЋИ: До 2001., кад су они изашли убијени у Петровом Селу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Преузели сте претпостављам њихова тела и сахранили?

СВЕДОК ФАТОС БИТИЋИ: Не, оног сам чуо преко амбасаде и преко телевизије што су нашли три леша.

СУДСКИ ТУМАЧ ЕДА РАДОМАН: Да, да у Њујорку су сахрањени.

СВЕДОК ФАТОС БИТИЋИ: Они су сахрањени у Њујорк. И тако једном, другом су ме зезали питај Мицу, је био неки Мица Николић јавни тужилац из Прокупља, и њега сам звао и он исто прича ови су ми рекли два година, док ја сам нашо једног адвоката име је Момчило Ковачевић из Ниша, реко сам како могу ја за њих да се видим или да причам, каже није проблем, ја познајем све у Прокупљу, каже пошто је, могу да питам за Александра Ђорђевића да се видим, каже ти може али немој доћи у Србију, ОК сам реко, нећу доћи.

СУДСКИ ТУМАЧ ЕДА РАДОМАН: Нека дође мајка, боље да мајка дође у Србију.

СВЕДОК ФАТОС БИТИЋИ: ОК, ја сам донесо мајку у Србију, пре тога, извини, ја сам причао и за Момчило и за Ацом-Александар Ђорђевић, Александар Ђорђевић ми је рекао овако, рекао ми је да је дошо неки бели џип, један голф, пред затвора, да су твоју браћу, они су изашли пред затвора, да су дошли голф и џип, били ту.

СУДСКИ ТУМАЧ ЕДА РАДОМАН: Испред затвора.

СВЕДОК ФАТОС БИТИЋИ: Испред затвора, и узели су твоју браћу, да кажем, ово све јеси знао, јесам после питао, а си знао ти шта ће Зоран Станковић узети моју браћу, да, а ко су они други шта су дошли пре од њих, каже не знам, како кажем не знам, а ти си знао имао си тренутак да их видиш њих, ко дође пре од њих, онда си ти знао што неће Зоран пратити њих у Мердару, па шта ме питаш, питам, једном, пре годину дана си ми реко не знам ништа, знам Зоран требао да их води сад ми кажеш не, ја сам видео један џип и голфа, како је то, е па тако, не знаш ти каква је ситуација у Србији, то ми је рекао. Реко сам ОК.

СУДСКИ ТУМАЧ ЕДА РАДОМАН: Ја немам, не поседујем никакав докуменат, ми смо причали телефоном, тако да немам никакву потврду, ништа.

СВЕДОК ФАТОС БИТИЋИ: Ја сам после звао Мому, мајка је била у Прокупље, Мирослав, Ајша и Рубија су били у једном хотелу звао се «Србија», нисам ту тачно, и они су причали, једном није хтео Александар Ђорђевић да каже како је било тачно, а мајка је замолила, каже, кажи где су ми деца молим те и почео да плаче, каже имаш ли ти сина, ћерку, како би је теби неко да ти узима сина, да не кажеш истину, он је тад почео да каже све како је било, каже да Барија, Зоран би требао да прати али каже дошли два кола џип и голф, ја сам видео преко прозора, узели су твоје троје браће, три синови, и отишли су, али каже боље за ову ситуацију зна Мирослав Вучковић начелник СУП-а и Милан Вучковић начелник полиције, они све, и сви знају ко су ти људи, и су рекли Момчило Ковачевић суди нас мене и Зорана, и

Зоран исто то је реко, ми ће да кажемо истину, ја сам реко њима како имамо да вас судим вас, кад сте ви моји браћу судили на вашем држави и.

СУДСКИ ТУМАЧ ЕДА РАДОМАН: И ви сте сами прекршили закон.

СВЕДОК ФАТОС БИТИЋИ: Прекршили ваш закон и кажеш мене ајде суди мене и Зорана ми ће да кажемо истину, коју истину, и није тад причао. После адвокат радио по томе, као да их суди Зоране и Александра Ђорђевића, ја сам опет звао Зорана за овога шта Аца-Александар реко, па каже тако и реко сам ви знао си и си дао други људима, па није, па овде ситуација овог режима, некако тако приче увек, ја сам звао и ми је реко, питај Маријана коме је дао оно, ја сам питао ко је био на тог дана, каже Маријан Мијатовић, звао сам Маријана, Маријан Мијатовић, звао сам њега и каже дошли неке групе, узели су неки људи, узели су твоју браћу и више није причао с тобом, звао сам у затвор, питао сам за моју браћу, не каже они су спуштени, па како кажем спуштени, јесте ли знали Зоран шта дође, па да, онда како сте дали другим људима, па сад каже, дали смо како. У 2006., причао сам са Маријаном Мијатовић још једном у фебруару, у 2006.

СУДСКИ ТУМАЧ ЕДА РАДОМАН: У фебруару 2006.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Прошле године?

СВЕДОК ФАТОС БИТИЋИ: Зорану сам реко хоћу да причам за Маријан Мијатовић, ајде кад оћеш каже, можеш да се видиш за њега, звао сам да се видим, он тео једном да се видим с тобом, па после реко Зоран ево број телефона нека ми се јави Фатос, ја сам звао њега, питао сам за браћу, каже нећу да се видим с тобом а и шта оћеш у телефону казаћу ти ја, реко сам ко дао ону слободу, до сада ниси причао ништа, шта је сад, е па каже шта хоћеш да ме питаш, каже почни, реко сам коме си дао браћу, каже дошли су двојица, нисам сигуран, двојица или тројица ту, не могу, каже дао сам њима и ја сам каже ставио његову.

СУДСКИ ТУМАЧ ЕДА РАДОМАН: Отпусну, значи да су изашли из затвора, потврду.

СВЕДОК ФАТОС БИТИЋИ: И ставио сам каже у цеп, какви цеп реко сам, јесу они, нису имали, јесу имали лисице у руке, шта су имали у руке, зашто ти њима си ставио оно папира у цеп, па, кажи ми знао си Зоран шта ће доћи у затвор узимати моју браћу а ти си дао другима. Не могу каже.

СУДСКИ ТУМАЧ ЕДА РАДОМАН: Не могу да ти одговорим на ово питање.

СВЕДОК ФАТОС БИТИЋИ: Ја сам после за Министар унутрашњих послова Драгана Јочића сам се видео и реко сам за Маријана Мијатовића, да је Маријан Мијатовић реко ми све ово случај, има човек страх, не само Зоран, па сви имају страх да кажу истину. Управник, начелник, сви имају страх да кажу истину како је био случај моје браће, како су они организовали да их дају оним лицима моју браћу, рекао сам и Драгану Јочићу све ово, дао сам и број телефона Маријана Мијатовића реко сам све ово како му је ставио папир, како су му руке били везани и предао људима а кад је знао шта треба Зоран Станковић да узима браћу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питања?

СВЕДОК ФАТОС БИТИЋИ: У 2004. сам био у Кладово код судије Душан Царановић.

СУДСКИ ТУМАЧ ЕДА РАДОМАН: Тамо сам био позван у својству сведока.

СВЕДОК ФАТОС БИТИЋИ: Ја сам био тамо, ја и конзул из Београда.

СУДСКИ ТУМАЧ ЕДА РАДОМАН: И преводиоц такође био.

СВЕДОК ФАТОС БИТИЋИ: Звао сам Царан Душановић, реко где си ти ми гледамо свугде а ти си у Америку, не могу никакву информацију добити где си, ево сам овде, реко сам, па треба доћи у Кладово, ја сам звао амбасаду, отишли смо сви заједно у Кладово.

СУДСКИ ТУМАЧ ЕДА РАДОМАН: И тамо сам сведочио, испричао сам све како су изашли из куће.

СВЕДОК ФАТОС БИТИЋИ: Чим се завршио то питао сам судију шта се дешава за моју браћу, ко је био од људи, ко су убијали моју браћу, како је био то, и он прво рекао, осудио га Зорана Станковића.

СУДСКИ ТУМАЧ ЕДА РАДОМАН: Први пут га критиковао каже Зоран Станковић.

СВЕДОК ФАТОС БИТИЋИ: Каже он је знао и они су каже сви планирали како они да их пребаци до кола, како су дали награду, зашто су их дали награду, зашто оног дана они да се спуштају из затвора, како је звао Зоран Вацита и Мирослава Митровића из Краљева, све каже он, и каже њему лично у месту сам реко да би ја судио тебе или пет или десет година затвор би јео за ово. Ја лично сам звао Зорана, каже да тако ми је реко судија у Кладову, после сам питао има и друго, каже Фатос све организације отишо из Прокупље, они су организовали да их дође кола да их узима људи и су се сви познали за њих ко су они дошли у Прокупље да узимају твоју браћу, неки живи у околину Прокупља. Неки су ми рекли, он ни је реко неки име али неки није ми реко и реко сам кажи ми тачно како је, како се дешавало ово, како баш није то лако, па каже нису они људи шта нису знали по коме иде, они су знали све, сви су знали они су судени, знали су шта оног дана треба да их спуште из затвора, треба да их спусти земљу, значи сви су били, знали су све законе, не може да нам каже е нисмо знали, узели смо и убили су их, каже сви, ту има и неки генерали, да ли си чуо преко новинама, за овај свој случај, па изашо је каже у новинама, ОК ја кажем кажи ми ко је тај тачно, прво ми је рекао за Сретен Поповића, онда ми је реко да Милан Вучковић, каже они кад су дошли у Кладово као ганстери један и други су се сви познали, па кажем како су они се познали, па каже исто су били у базу Приштине, ту је био онај један камп ВМА је био.

СУДСКИ ТУМАЧ ЕДА РАДОМАН: Као Војна болница.

СВЕДОК ФАТОС БИТИЋИ: Ту су имали свој камп ова група каже, и они су сви познали један другог, није каже тако лако да иде неко у Прокупље да узима твоју браћу и не, не познаје, каже сви се познају, дошли су овде у Кладово, у ходнику су се гледали и познају и он њега и он њега, не каже, немој да мислиш да нико не познаје никога, и онда каже неки сведоци ту што су били, кажу како су узимали твоју браћу како су их везали, како су их

ставили у једну шупу, као мали магацина, каже је био ту, су ставили твоју браћу ту, неки су отишли за колима, неким «тојотом» каже у Кладово, па су шетали ту, твоја браћа остали су ту, не зна се оног дана су убили и после неки дан, то каже није тачно, једним од њих сведока кад су били у кампу у Петровом Селу, каже да је видео Горан Радосављевић-Гурија ту на месту, одакле кажем онај, каже негде из Приштине је онај полицајац што је видео Горана Радосављевића-Гурија оног дана, и каже онај сведок баш ме ћудио шта тражи генерал, шта тражи Гури овде, Гури каже и још једни други. Па после они су отишли како ми је реко Душан Царановић, они су отишли у Кладово, и каже причао Сретену Поповићу, пошто Гури, Властимир Ђорђевић, Сретен Поповић били су у неким новинама, и каже као Сретен каже дошли су неки црни цип, а каже све кола ципови су били, њихови ципови, њихова кола, црни цип је био у Петрову Селу, да је дошо неки црни цип око два, три ноћу, узели су твоју браћу, каже нису они могли узети пошто, где су знали шта су твоја браћа у неку шупу, он и сам предао и ставили су каже у цип, како каже може ставити некога у цип кад су одмах ту десет, сто метара ил педесет метара каже ту су убијени, шта је њима тражио цип, и како су му рекли ти мали много питаш, ко је мали, није Сретен мали, зна се, заменик Гурија, није неко каже баш толико лако, дошли су неки узимали су два сата и није познао, то ил су се као он што је рекао чуо се, неке су и убили, јел су пригушивачима, јел су пиштољем, каже то ја не знам стварно да ти кажем искрено, али ови су, немој да мислиш да неки људи су, имају доста функцију у владу, и они нису тако полицајци док ми је рекао људи ако чуо си, ми је реко за црну беретку за, е тако нешто и они су, па још и од њих каже радио по својим пословима, прво они су.

СУДСКИ ТУМАЧ ЕДА РАДОМАН: Прво су они прекршили свој закон, и ова држава оставља те људе да раде. Првенствено треба да се суди људима који су прекршили свој закон а после тога онда треба да почне ово друго суђење конкретно у вези његове браће.

СВЕДОК ФАТОС БИТИЋИ: И околик ми је рекао док ови радију у власти зна се, сви убили су браћу и још они раде, значи ови блокирају посо да дођу до, подигнути истрагу или под оптужнице, што каже још ови раде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питања?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја бих имао само пар питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Представите се колега?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Драгољуб Станковић заступник јавне тужбе. Да се вратимо на тај сусрет са браћом у Албанију у Тирани, ако можете мало ближе да нам кажете о Вашој браћи, пре свега ме интересује како су они били обучени и?

СВЕДОК ФАТОС БИТИЋИ: Не, тад су били цивилни.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Цивилни?

СВЕДОК ФАТОС БИТИЋИ: Да, да цивилни су били, у Албанију су били цивилни.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Одакле, јел Вама познато да су они припадали некој бригади и да су се ставили на страну УЧК?

СВЕДОК ФАТОС БИТИЋИ: Они су дошли за бригаду, за атланце.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А како се звала та бригада?

СВЕДОК ФАТОС БИТИЋИ: Атлантска бригада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је атлантска?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли причали нешто о томе, о њиховом евентуалном даљем учешћу и ангажовању на територији Косова у Албанији.

Јесу ли причали о својим плановима да ће ићи на Косово?

СУДСКИ ТУМАЧ ЕДА РАДОМАН: Да.

СВЕДОК ФАТОС БИТИЋИ: Прво они су знали ми шта смо убијени, нису знали шта смо ми живи у Призрену, они пре да дођу они причају, пошто код нас нису радили ни телефони ни струја, они су звали тетку, каже јесу они живи, тетка му је реко нешто се пуца у Ортаку где живим ја, а каже не знам јер тамо не ради, нема нити струја нити телефони, чини ми се неки људи су убијени, паљене су неке радње, али не знам они јесу живи, они су скочили и одмах су дошли.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесам ја добро разумео, да сте их видели за 01.мај?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је.

СВЕДОК ФАТОС БИТИЋИ: До Албанију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А после тога кад сте их видели?

СВЕДОК ФАТОС БИТИЋИ: У Призрену.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Призрену?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ког датума је то било?

СВЕДОК ФАТОС БИТИЋИ: Па после Кумановског споразума.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел знате где су они били у међувремену?

СВЕДОК ФАТОС БИТИЋИ: У Атлантску бригаду су били.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесу ли у Албанији били или на Косову?

СВЕДОК ФАТОС БИТИЋИ: У Албанију су били, чим се у споразум Кумановски, су били после у Призрен кад су ушле НАТО снаге и они су ушли на Косово.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли то значи дал Вас добро разумемо господине Битићи, јел то значи да они са територије Албаније, са том Атлантском бригадом нису прелазили на територију Косова све до након потписивања Кумановског споразума?

СВЕДОК ФАТОС БИТИЋИ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад су они са избеглицама ушли са НАТО-ом?

СВЕДОК ФАТОС БИТИЋИ: За НАТО-м, да избеглицама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала.

СВЕДОК ФАТОС БИТИЋИ: После три дана ја сам видео њих у Призрену, ја и мајка, они су дошли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јесте ли причали са њима у том смислу шта је било са њима од 01.маја до ово сад, док сте се видели са њима, месец ипо дана, дал сте?

СВЕДОК ФАТОС БИТИЋИ: Било у војска, шта је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Били у војсци али у Албанији?

СВЕДОК ФАТОС БИТИЋИ: Да у Паштрику.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Паштрик.

СВЕДОК ФАТОС БИТИЋИ: Да, Паштрик се зове где су били, ту је.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Паштрик постоји и на Косову.

СВЕДОК ФАТОС БИТИЋИ: Да, Паштрик ту, па близу Албаније, међу тим границу Косово и Албаније.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја сам овде у оптужници предложио неку писмену документацију да се изведе као доказ између осталих стоји овде, то је једна краћа биографија браће Битићи, коју је написао Имерај Нецад, ја сам то значи то две, три стране има овде, пошто се ради о краћој биографији ја бих молио судију да презентира те биографије Фатосу сведоку, па да евентуално да неку потврду да ли је то тачно што пише ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисам сигуран да то можемо овако с обзиром на овако познавање једно, добро, али један конкретан предлог у смислу да се сведоку предочи неки писмени доказ.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па зашто бих ја сада постављао питање кад овде пише све.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Ја се свему томе противим зато што цела та биографија има три важна сегмента који можете кроз питања поставити, а мислим да је сведок о томе сасвим јасно говорио и на претходном и на овом саслушању, ако предпочите онда долазите у могућност да каже да или не, можете поставити питања па.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја сад то покушавам да пронађем овде код мене, да то сам ја читао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Без песме, нисам тражио песму, само те две реченице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Размишљај како то технички извести, како то технички извести имајући у виду колико сведок влада српским језиком, било би коректно му то, дати прилику да то прочита па да онда се о томе изјасни, што и подразумева да направим неку паузу да искористимо у тој паузи помоћ тумача да сведок то прочита па да се о томе онда изјасни у смислу, јер је Ваше питање да ли те биографије одговарају стварном стању.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је то то.

СВЕДОК ФАТОС БИТИЋИ: Јел она књига.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК ФАТОС БИТИЋИ: Па да, тачно је то.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Све је то тачно што је.

СВЕДОК ФАТОС БИТИЋИ: Па тачно је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која књига, каква књига.

СВЕДОК ФАТОС БИТИЋИ: То је био једна књига што су они оставили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неџад Имерај, Јунаци потребни нацији, песме и баладе?

СВЕДОК ФАТОС БИТИЋИ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Песме и баладе и потом ту су три стране са каквом биографијом?

СВЕДОК ФАТОС БИТИЋИ: И сликом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сва три Ваша брата?

СВЕДОК ФАТОС БИТИЋИ: Да, да, тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, знате о чему се ради?

СВЕДОК ФАТОС БИТИЋИ: Да, сад знам о чему се ради.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате о чему се ради, е па заменик тужиоца Вас пита, да ли ове констатације овде биографског типа да ли одговарају Вашим сазнањима о Вашој браћи, да значи ево само примеративно «Агрон, Ахмета Битићи, рођен у Илионис, САД, 07.јула '76., отишо из Америке на Косово, овде пише '79., завршио основну школу у Призрену '89., вратио се у САД '93., био учесник свих демонстрација и финансијски помагао Косово, када се диго устанак, јер Албанска нација била је у опасности, Агрон Битићи приступио је батаљону Атлантис с којима је ратовао на Паштрику»?

СВЕДОК ФАТОС БИТИЋИ: Да, у Паштрику.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, то је било то, уствари, нема потребе онда за паузу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Нема потребе да се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па нема ако знате о чему, ако знате о којој књизи је реч?

СВЕДОК ФАТОС БИТИЋИ: Тако је, кад сам се видео ја они су били цивил, а после шта су они тамо урадили ја немам појма.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Онда је у реду, добро, ево добили сте одговор на питање.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је сведок видео ове захвалнице и уверења на којима у заглављу пише «Министарство одбране Косово» за сву тројицу браће?

СУДСКИ ТУМАЧ ЕДА РАДОМАН: Да, видео је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СУДСКИ ТУМАЧ ЕДА РАДОМАН: Да, видео је.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У свом исказу је изнео једну тврдњу ја сам овде и записао да су их третирали као УЧК, мене само занима одакле основ за такву тврдњу и конкретно од кога је то чуо ако је чуо и ко му је то реко?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ја нисам схватио да је он то од некога сазнао него је то његова представа?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па добро, ја сад хоћу то да расчистим да ли је то сазнао од неког или је то његов закључак?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, разумели сте шта тражи заменик?

СУДСКИ ТУМАЧ ЕДА РАДОМАН: Зоран Анђелковић му је рекао да, јел да су другачије. Да с једне стране су гледани тако каже, на тај начин као војници УЧК, припадници УЧК јел да.

СВЕДОК ФАТОС БИТИЋИ: Да и једну и другу страну зна се.

СУДСКИ ТУМАЧ ЕДА РАДОМАН: Јел да је другачије било каже имали су одређен притвор 15 дана па 30 дана, значи.

СВЕДОК ФАТОС БИТИЋИ: И то ми је рекао Душан Царановић исто. Ону другу страну као војници, па на ову другу страну 15 дана су у затвору.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел то значи да је Зоран Анђелковић и који беше други Душан.

СВЕДОК ФАТОС БИТИЋИ: Да, то.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да су Вам они рекли то?

СВЕДОК ФАТОС БИТИЋИ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је рекао.

СВЕДОК ФАТОС БИТИЋИ: Он ме питао дал су били у Атлантску бригаду, ту кад смо причали, реко сам да, да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И шта је рекао Зоран,шта је рекао Анђелковић конкретно?

СВЕДОК ФАТОС БИТИЋИ: Ништа није рекао, реко ми је то убијени су, и.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У смислу њиховог третмана?

СВЕДОК ФАТОС БИТИЋИ: Да, третмана.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Су третирани као?

СВЕДОК ФАТОС БИТИЋИ: Да, УЧК.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То кад је Александар Ђорђевић управник затвора, причао да је видео кроз прозор «пајеро цип» и «голф»?

СВЕДОК ФАТОС БИТИЋИ: Голф, је.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко је ту још био присутан и ко је то чуо?

СВЕДОК ФАТОС БИТИЋИ: Ту је био Момчило Ковачевић, Барија моја мајка.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко је Момчило Ковачевић?

СВЕДОК ФАТОС БИТИЋИ: Адвокат из Ниша.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Адвокат из Ниша.

СВЕДОК ФАТОС БИТИЋИ: Адвокат је био, мајка ми је био, Мирослав он је сад.

СУДСКИ ТУМАЧ ЕДА РАДОМАН: Покојни.

СВЕДОК ФАТОС БИТИЋИ: И Ајша је био.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И?

СВЕДОК ФАТОС БИТИЋИ: Ајша Минуши његова жена, четворо су били и адвокат пети.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Имам још само једно питање, да ли сте Ви у Призрену комшије са Вацит Минушијем?

СВЕДОК ФАТОС БИТИЋИ: Да, да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Где он станује а где Ви станујете?

СВЕДОК ФАТОС БИТИЋИ: Па једно, на другу страну, ближе су станови.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте се дружили?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кућа уз кућу или с преке стране улице, разумете у том смислу?

СВЕДОК ФАТОС БИТИЋИ: Да уз, па овако Ваџит је помогао нас кад је био тад рат, да нас пребаци пошто моја сестра је била инвалид и с ноге и руке, она није могла да, и Ваџид нас помогао преко рата '98., нас је помогао, он је нас помогао до аутобуске станице, да нас пребаци и ми смо отишли за Албанију. После у један, ми смо изашли из куће један, па тад дошо полиција и од оног дана док се споразум Кумановски, ту је остао полиција у моју кућу око десет су били, како су ми рекли комшије ту су живели.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Вашој кући у Призрену?

СВЕДОК ФАТОС БИТИЋИ: У нашој.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Немам више питања, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала, пуномоћници?

НАТАША КАНДИЋ: Када је дошао Ваџит у Призрену с ким је дошао, јел дошао и са Рувијом и Ајшом или је сам дошо?

СВЕДОК ФАТОС БИТИЋИ: Не, не, сам је дошо.

НАТАША КАНДИЋ: И шта је тачно Ваџит рекао?

СВЕДОК ФАТОС БИТИЋИ: Рекао да су нас ухватили у тамо неком пункту, тад није се знао где је пут Мердаре, Рударе нису знали нико, су нас ухватили су нас били, су нас судили тридесет дана па после замолио сам 15 дана су нас ставили у, он је био у затвор, Мирослав је био, једно два дана су били и Агрон и Мемет су били, они остали су у затвор.

НАТАША КАНДИЋ: А кад је мајка са Ваџитом, кад је мајка дошла у Србију у Београд?

СВЕДОК ФАТОС БИТИЋИ: Па сад не знам, после месец дана, тако.

НАТАША КАНДИЋ: И код кога је све била?

СВЕДОК ФАТОС БИТИЋИ: Код Зорана Станковића.

НАТАША КАНДИЋ: А у Београду?

СВЕДОК ФАТОС БИТИЋИ: Код Београд, је био код фонда, код Министарство унутрашњих послова, имао Министар правде и још неким другим.

НАТАША КАНДИЋ: Шта је добила као одговор у Министарству правде у?

СВЕДОК ФАТОС БИТИЋИ: Они су рекли да су они спуштени из затвора, по оној листи што су дали, спуштени из затвора, каже ми не знамо ништа, питај у Прокупље јер ми не знамо ништа о томе.

НАТАША КАНДИЋ: Разумела сам да је Зоран Анђелковић негде крајем '99-те, да се од њега сазнало за?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пола године након, тако је рекао?

НАТАША КАНДИЋ: Да, када ти први пут долазиш у Србију?

СВЕДОК ФАТОС БИТИЋИ: Први пут дошо сам у Србију кад сам био у Кладову код судије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 2004-те, јел тако?

СВЕДОК ФАТОС БИТИЋИ: 2004-те, први пут кад сам био у Србију.

НАТАША КАНДИЋ: А док си телефоном разговарао са управником затвора, Зораном Станковићем, да ли ти њима кажеш да је теби Зоран Анђелковић рекао да су они убијени, кад они кажу да не знају шта је са њима, да су пуштени, да су ослобођени?

СВЕДОК ФАТОС БИТИЋИ: Они кад сам реко ја то, пошто сам чуо да су они убијени, они каже свако може свашта да каже, тако, нису прихватили, ја сам чуо да су моја браћа убијени, али ваљда, ваљда су тако нека прича. Па једном што.

СУДСКИ ТУМАЧ ЕДА РАДОМАН: Нису се уопште понашали као људи.

СВЕДОК ФАТОС БИТИЋИ: И ваљда зато што они нису људи, мој начин.

НАТАША КАНДИЋ: Приликом тих телефонских разговора, инспектор Станковић, јел, први пут кад сте разговарали јел Вам рекао да је, да их је видео тог дана кад је требало да их он преузме и одведе до границе, до Мердара?

СВЕДОК ФАТОС БИТИЋИ: Зоран Станковић каже ја сам замолио Ацу и још неке друге, ко су они други не знам, да од 15 дана до 4 дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте разумели питање, пита Вас госпођа Кандић шта Вам каже он, да ли их је он тај дан видео Зоран, шта је рекао у тим разговорима?

СВЕДОК ФАТОС БИТИЋИ: Није ми рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па нама је рекао у петак, нама је рекао да их је видео у петнаест до дванаест?

СВЕДОК ФАТОС БИТИЋИ: А није мени рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ФАТОС БИТИЋИ: Тад '99., није мени то рекао.

НАТАША КАНДИЋ: А да ли ти је некад касније рекао или?

СВЕДОК ФАТОС БИТИЋИ: Није о томе, није то рекао, само ми је рекао Александар Ђорђевић шта сам ја и видео, то ми је рекао од њега сам чуо.

НАТАША КАНДИЋ: А да ли ти је Мирослав рекао да ли су они видели тог дана Зорана Станковића.

СВЕДОК ФАТОС БИТИЋИ: Зоран Станковић је звао Мирослава Митровића и Вацита да оног дана они дођу да их пратимо до Мердара, Мирослав Митровић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко Вам то каже, дал Вам то каже?

СВЕДОК ФАТОС БИТИЋИ: Митровић ми је рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То Вам је Мирослав рекао?

СВЕДОК ФАТОС БИТИЋИ: Да, Мирослав, Мирослав каже, Фатос кад сам, ми је рекао Зоран иди испред затвора чекај твоју браћу, чекај мене изазићемо ми сад и браћа Битићи. Мирослав каже, видео сам један бели цип, у оном моменту и ауто је видео, и каже ту сам чекао, чекао, ја Вацит чекамо, чекамо, нема, они су били у Прокупље око 11, и каже одмах смо отишли, чим нам рекао Зоран чекајте испред затвора узећемо децу и пратићемо их, и каже ту је био цип и једна кола је био, једна «застава» каже нисам сигуран, и каже назвао нас Зоран, око, чекали смо сат времена, каже звао нас Зоран, ишли смо код

Зорана, није нас звао у канцеларију, преко прозора, кажем шта тражи он преко прозора да прича са вама, не знам каже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кроз прозор звао?

СВЕДОК ФАТОС БИТИЋИ: Кроз прозор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро?

СВЕДОК ФАТОС БИТИЋИ: И каже отишли смо, не, преко телефона је звао, мобилни па они су отишли одмах, и каже Зоран, где су Зоране деца, каже дошли су нека лица узели су, каже ја сам ту пред затвора, ко је узео, каже узели су их, а ти треба да их пратиш, како, ко је тај човек, они су после се свађали са Зораном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта Вама каже Мирослав нисам добро разумео, шта Вама каже Мирослав откад се они налазе испред затвора?

СВЕДОК ФАТОС БИТИЋИ: Он је био у 11 у Прокупље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Испред затвора?

СВЕДОК ФАТОС БИТИЋИ: Испред затвора.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У 11?

СВЕДОК ФАТОС БИТИЋИ: У 11, ту је видео ципа и голфа, и каже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све време ту.

СВЕДОК ФАТОС БИТИЋИ: Ту он чека да изађу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чека?

СВЕДОК ФАТОС БИТИЋИ: Па Зоран је звао њега он је отишо у канцеларију његову, па није примао каже ајде преко.

СУДСКИ ТУМАЧ ЕДА РАДОМАН: Преко прозора.

СВЕДОК ФАТОС БИТИЋИ: Прозора, и они су причали узели су браћу, они после су се свађали, како узели нико није изашо из затвора, Мирослав каже кад сам ја изашо, кад сам отишо у затвор ни цип ни кола није био, звао је Ацу, звао све, они кажу у једном није ту.

НАТАША КАНДИЋ: Шта је рекао, да је звао управника затвора?

СВЕДОК ФАТОС БИТИЋИ: Је, звао.

НАТАША КАНДИЋ: Јел разговарао са њим?

СВЕДОК ФАТОС БИТИЋИ: Разговарао је, тако све, они изашли су рекли, изашли су, изашли су, па Зоран требао, па знамо Зоран треба, дошла су нека лица узела су браћу и тако толико.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли сте током истраге разговарао са неким из службе за откривање ратних злочина, ишао тамо, разговарао са неким од инспектора, начелника службе. Јел разуме, Фатосе да ли си ишо у УБПОК тамо где је ова служба за истраживање ратних злочина да ли си ишо на неки састанак?

СУДСКИ ТУМАЧ ЕДА РАДОМАН: Да разговарао сам са њима. И они су исто говорили потпуно идентично.

НАТАША КАНДИЋ: Шта су они рекли, зашто, јеси ли питао како иде истрага, како, шта је?

СВЕДОК ФАТОС БИТИЋИ: Питао сам све за истрагу, каже једна блокада је, нису они ти, они су људи из ДБ-а, тако органи безбедности, то је нека блокада коју блокирају и данас дан они блокирају, истражну, пошто људи су, није по

имену ко су убили моју браћу, ко су, да је ова држава и безбедносни су организовали његово убиство и данашњи дан блокирају, док се неко нема њима да каже снађи се, они то чекају, не само ти, и они сведоци који су били задњи.

НАТАША КАНДИЋ: Када си ти први пут чуо да се име Горана Радосављевића-Гурија доводи у везу са убиством твоје браће?

СВЕДОК ФАТОС БИТИЋИ: Рекао је онај сведок што је отишо за ови позади, што је једна од са Милошем што је био доле у Прокупље. Један од њих је рекао Кладово да је из, тако им је рекао судија у Кладово да је из Приштине, видео Горана Радосављевића-Гурија у Петрову Селу.

НАТАША КАНДИЋ: Када?

СВЕДОК ФАТОС БИТИЋИ: Оног дана кад су.

НАТАША КАНДИЋ: Браћа?

СВЕДОК ФАТОС БИТИЋИ: Браћа пребачени у Петрово Село.

НАТАША КАНДИЋ: Коме си ти то касније након што си чуо то, рекао, упозоравао?

СВЕДОК ФАТОС БИТИЋИ: Реко сам у амбасади.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли си реко министру полиције, у министарству негде правде, да ли си у овом УБПОК-у у полицији, да ли си?

СВЕДОК ФАТОС БИТИЋИ: Рекао сам Драгану Јочићу, каже па зато се он склонио се с посла и био у новинама, ето он је мјешан у тај злочин каже, рекао сам амбасади што је Горан Радосављевић био у тај моменту, кад су браћа пребачени у Петрово Село и свима овде специјални суд за ратне злочине сам рекао да иду, и Душан Царановић питао сам и кад су.

СУДСКИ ТУМАЧ ЕДА РАДОМАН: Када су Сретена Поповића питали у Кладово.

СВЕДОК ФАТОС БИТИЋИ: Он рекао да је звао Властимир Ђорђевић Рођа ми је рекао то, каже без Гурија не може он ништа да ради у Петровом Селу, то је први циљ, не може он без њега, пошто Рођа је звао њега, где је Гури, он га је звао где је Гури он рекао је у граду, а на другу страну каже да је био у одмору, једном у граду једном у одмору, годишњи одмор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро да не улазимо сад у оцене?

НАТАША КАНДИЋ: А да ли си упознао службу ФБИ, са овим податком да је?

СВЕДОК ФАТОС БИТИЋИ: Да и ФБИ, зна све податке за Горана Радосављевића за ових све.

НАТАША КАНДИЋ: А јеси ли разговарао са тужиоцем у овом предмету?

СВЕДОК ФАТОС БИТИЋИ: Причао сам све за овај предмет.

НАТАША КАНДИЋ: А да ли си када си био на разговору у УБПОК-у да ли си, јел то било пре него што је Гури напустио земљу или после?

СВЕДОК ФАТОС БИТИЋИ: Не, не, ја сам у 2004-ој реко сам што је Гури у новинама наредио убиство моје браће, ја сам то реко у новинама, кад сам чуо у Кладово.

НАТАША КАНДИЋ: Јел те неко после тога неког позвао, да те пита одакле ти таква сазнања те, из полиције, УБПОК, неко, јел питао ФБИ?

СВЕДОК ФАТОС БИТИЋИ: Па ми смо били, они су питали ФБИ-ај сам реко све како су ми рекли у, почео сам од првог дана како је било до Кладово, кад ми је рекао и судија за Гурија како је био он ту.

НАТАША КАНДИЋ: Само да појаснимо, значи ти са свима са којима си разговарао реко шта си чуо од судије Царановића у Кладову да је ГОран Радосављевић-Гури био тамо и да је значи, после тога што си ти реко он напушта земљу мирно, јел тако?

СВЕДОК ФАТОС БИТИЋИ: Да, он је напустио земљу.

НАТАША КАНДИЋ: Јеси ли упознао и амбасаду са тим?

СВЕДОК ФАТОС БИТИЋИ: Да, 2004-те, сам упознао да је Гури био ту и оно кад су оптужнице подигли за Сретена и Милоша он је напустио земљу и он је мене критиковао у «Слободну Европу» у радио да то није, па ја сам хтео са њим да се видим, ако није тачно лице на лице, ајде, узми твој адвокат ја ћу мој да гледамо ко је, није хтео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Браниоче?

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Ја бих прво хтео господину Фатосу да изјавим своје лично саучешће, јако ми је жао што је породицу Битићи снашла овако ружна судбина уверен да они то ама баш ничим нису заслужили, посебно узимајући још и додатни мотив да спасу своје пријатеље са Косова. Ја бих хтео да питам господине Битићија, он је, ја нисам чуо да ли сте Ви то питали, судија извињавам се, да ли је он остао при свом исказу који је раније дао пред истражним судијом од 24., уопште у ранијим исказима?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисам, то нисам заиста питао, али ево разумели сте. Ви сте саслушавани господине Битићи?

СВЕДОК ФАТОС БИТИЋИ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И раније, па Вас ево бранилац пита да ли, ја сам то пропустио да Вас упитам на самом почетку да ли остајете при овом исказу који сте дали истражном судији Милану Дилпарићу од 24.11.2004.године, да ли при томе остајете, при том сведочењу?

СУДСКИ ТУМАЧ ЕДА РАДОМАН: Мислим да још увек имам исто мишљење, али не знам не могу да се сетим тачно шта сам све рекао.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Па добро, да ли сте тада говорили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро?

СВЕДОК ФАТОС БИТИЋИ: Не, тад нисам рекао ово што данас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па чињеница да је данас Ваше казивање пуно детаљније у смислу неких Ваших накнадних сазнања о судбини Ваше браће?

СВЕДОК ФАТОС БИТИЋИ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: О казивањима других људи и тако даље, то све јесте јако, јако посредно али добро то су Ваша сазнања и ми нисмо желели да Вам ускратимо прилику да на неки начин сведок каже.

СВЕДОК ФАТОС БИТИЋИ: То је од '99-те, па до данас.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Ја то разумем, овај исказ пред истражним судијом сте дали 2004.године и већину ствари које сте данас рекли за Ацу Ђорђевића, за Зорана Анђелковића, за Вашу браћу одакле су дошли, одакле су добили пасоше сте и данас рекли исто.

СВЕДОК ФАТОС БИТИЋИ: Да, како су добили пасоше.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Дошли из Америке, прво у Албанију са путним листовима који су ми издати од стране мисије Албаније у Америци, то сте тада рекли?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте?

СВЕДОК ФАТОС БИТИЋИ: Да, они су имали да остану у Албанији тај путни лист да их не дира нико у Албанију, пошто имали су свој пасош са собом, свашта имаш са собом.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Добро, да ли Вам је познато како су Ваша браћа прво једно питање само, колико Ви и рачунајући нажалост покојне Агрона, Мехмета и Илија, колико још има браће Битићи?

СВЕДОК ФАТОС БИТИЋИ: Ја, и остали смо још три брата и сестра ми.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Како се зову друга браћа?

СВЕДОК ФАТОС БИТИЋИ: Иљир, Енвер, ми и сестра Букурија.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Да ли имате сазнања где су Ваша браћа, говорим о Агрону, Мехмету и Или, набавили плочице УЧК, то су плочице које сте рекли да су носили око врата?

СВЕДОК ФАТОС БИТИЋИ: Ја колико њи питао сам у Америку, па још неке плочице да ли неко у Приштину, па кад су их.

СУДСКИ ТУМАЧ ЕДА РАДОМАН: Кад је било повлачење трупа каже у Приштини су узели.

СВЕДОК ФАТОС БИТИЋИ: Па и људи су давали по улицама оне значке сад нисам сигуран да ли су имали своје, да ли су имали, да ли неко им у Приштини то.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Добро, да ли знате шта је писало на тим плочицама?

СВЕДОК ФАТОС БИТИЋИ: Писало име, презиме, кад су се родили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Њихово име и презиме?

СВЕДОК ФАТОС БИТИЋИ: Да. И 007, тако некако, да 007.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Ја бих искористио прилику да суду доставим плочице које се иначе продају легално на Косову, па ако можете да му предочите да ли су овакве плочице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево, то Вас бранилац пита, ево може ова једна и ова једна?

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Има на неким пише УЧК.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да ево ова?

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Пишу имена и пише 007.

СВЕДОК ФАТОС БИТИЋИ: Овакве су биле.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Хвала, ја онда прилажем то суду, као доказ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Биле су овакве као ова са неким пластичним рамом што би рекли?

СВЕДОК ФАТОС БИТИЋИ: Да гуме.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Да, та гума да не звоне када иду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, са гуменим рамом.

СВЕДОК ФАТОС БИТИЋИ: Име, презиме, рођени, и УЧК.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

На тражење браниоца адвоката Прелевића оштећеном као сведоку показаше се неколико металних плочица, са утиснутим различитим именима и ознакама, од којих две имају и гумени обруч, па сведок исказује да су његова браћа имала управо овакве плочице.

СВЕДОК ФАТОС БИТИЋИ: Да, колико се сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Колико се он сећа, с тим што је претходно навео колико се сећа на истима је било утиснуто име и презиме, његове браће и неки број 007, или томе слично.

Ове плочице се прилажу судском спису у затвореном омоту.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: У покушају да пронађете Вашу браћу, да ли сте разговарали и са Миланом Петровићем бившим начелником СУП-а у Призрену?

СВЕДОК ФАТОС БИТИЋИ: Да, то сам заборавио, да и за њега сам причао о томе, и познајем овако лично.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Да ли је он покушао да Вам помогне?

СВЕДОК ФАТОС БИТИЋИ: Па и он је покушавао да помогне, пошто он је познавао моју браћу кад су били у Призрен, па комшија ми је, пре у једну другу улицу је он живео.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Можете ли нам рећи пре те '99-те.године, када су Ваша браћа долазила на Косово, пре тога када су долазили?

СВЕДОК ФАТОС БИТИЋИ: Нису дошли.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Нису долазили?

СВЕДОК ФАТОС БИТИЋИ: Чим су отишли '93, и тату у Албанију су узели.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: До '99-те, нису се враћали?

СВЕДОК ФАТОС БИТИЋИ: Да, нису.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Да ли имате сазнања да ли су они финансијски помагали УЧК?

СВЕДОК ФАТОС БИТИЋИ: Је, да.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Кажите ми молим Вас након завршетка рата, да ли имате сазнања да ли су Ваша браћа се борили против српских снага рецимо у Србији, конкретно у Лесковцу да ли су се борили?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте разумели питање?

СВЕДОК ФАТОС БИТИЋИ: У Лесковцу?

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Да.

СВЕДОК ФАТОС БИТИЋИ: Не, нису.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Јесте ли сигурни?

СВЕДОК ФАТОС БИТИЋИ: Сигуран сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте браниоче јесте ли сигурни?

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Не, не. Извињавам се. Да ли имате сазнање да ли они ухапшени у току неке борбе?

СВЕДОК ФАТОС БИТИЋИ: Не, нису.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Добро, да ли Вам је познато да ли је Ваш брат Агрон носио оружје?

СВЕДОК ФАТОС БИТИЋИ: Где?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овом приликом, приликом?

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Не приликом хапшења него на територији Косова, да ли је носио митраљез конкретно?

СВЕДОК ФАТОС БИТИЋИ: У Косово.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Да.

СВЕДОК ФАТОС БИТИЋИ: Шта треба му то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За време боравка на Косово?

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Ја питам?

СВЕДОК ФАТОС БИТИЋИ: Па не бре, па они су били цивилни.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Да ли Вам је познато да ли су они учествовали на територији Косова у некој операцији «Стрела», не знам како се то на албанском каже стрела?

СУДСКИ ТУМАЧ ЕДА РАДОМАН: Када?

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Значи кад су дошли на Косово?

СВЕДОК ФАТОС БИТИЋИ: Не, они су били у Паштрику, шта ја знам шта су радили, нисам био ја лично у Паштрик.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: То везано само за биографију и истинитост овога што је.

СВЕДОК ФАТОС БИТИЋИ: Били су они на Кушиђету, али ја Паштрик, антлантук.

СУДСКИ ТУМАЧ ЕДА РАДОМАН: Постојала је нека стрела, каже али не знам да ли су они били или не, ја лично немам никаква сазнања шта су они радили на Паштрику, ја сам био са породоциом.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Да ли сте Вашу браћу некад видели у униформама?

СВЕДОК ФАТОС БИТИЋИ: У слику само.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Добро.

СВЕДОК ФАТОС БИТИЋИ: У Албанију у цивилни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само на фотографијама?

СВЕДОК ФАТОС БИТИЋИ: Фотографија и у Призрен кад су ушли НАТО снаге они су били цивилни, пошто споразум Кумановски сви су били цивилни.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па сад остаје нам нејасно да ли сте их видели у Призрену у униформи или?

СВЕДОК ФАТОС БИТИЋИ: Не, цивилно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Били су у цивилној одећи?

СВЕДОК ФАТОС БИТИЋИ: Цивилни су били.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: А да ли су код себе имали униформе, да ли су са собом имали униформе?

СВЕДОК ФАТОС БИТИЋИ: Па имали, чим су дошли из Паштрика имали су собом и униформу а овако лично кад смо се видели били су цивилни?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Ви сте рекли да сте разговарали са Зораном Анђелковићем шест месеци, али ја нисам разумео након чега шест месеци?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Након овог.

СВЕДОК ФАТОС БИТИЋИ: Кад се дешавало то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Након нестанка његове браће?

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Кад су ухапшени?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је.

СВЕДОК ФАТОС БИТИЋИ: Шест месеци.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Након што је престао рат, потписано примирје, да ли су Ваша браћа учествовала у неким ратним сукобима на Косову, питао сам за Србију рекли сте не, сад на Косову да ли су учествовали у ратним сукобима?

СВЕДОК ФАТОС БИТИЋИ: После.

СУДСКИ ТУМАЧ ЕДА РАДОМАН: После две недеље су ухапшени, одмах.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: То разумем него у те две недеље?

СВЕДОК ФАТОС БИТИЋИ: Не, не.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: А кажите ми, да ли је уопште било борби након потписаног примирја и уласка НАТО трупа на Косову?

СВЕДОК ФАТОС БИТИЋИ: Не, не.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Да ли Вам је познато да ли су сви чланови Атлантске бригаде били учесници рата?

СВЕДОК ФАТОС БИТИЋИ: Не знам, колико су учествовали колико нису.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Само још једном, пошто мислим да га предложимо за сведока, јесам ли ја добро разумео, како се зове судија који Вама говори ове податке о Горану Радосављевићу, о?

СВЕДОК ФАТОС БИТИЋИ: Душан Царановић.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Душан Царановић?

СУДСКИ ТУМАЧ ЕДА РАДОМАН: Да ли могу да поставим питање једно, сад сам се сетио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не питање него?

СУДСКИ ТУМАЧ ЕДА РАДОМАН: Јел могу да кажем нешто?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нешто да кажете, реците слободно?

СВЕДОК ФАТОС БИТИЋИ: Да. Чим смо причали за Горана Радосављевића ту је био из Америчке амбасаде конзул је био ту, и питао га је судију да ли је знао Горан Радосављевић-Гури шта су браћа Битићи амерички држављани, он рекао да, он је још једном рекао да ли је знао Горан Радосављевић да су браћа Битићи, да, он још једном, још једном рекао је ево документи идите у други спрат читајте све, ми смо узимали документи, у други спрат отишли смо, читали смо и сваки докуменат ту што је био био је по оловком, по неким оловком и ту смо видели онога шта је рекао Горан Радосављевић-Гури, не могу се сетити име, шта је он видео Горана Радосављевића-Гурија ту у Петрово Село.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: А да ли сте добијали информације од људи са којима сте разговарали, тражећи Вашу браћу да се Ваша браћа налазе у Нишу, у затвору у Нишу након пуштања из Прокупља?

СВЕДОК ФАТОС БИТИЋИ: Да од неким људима да, да су у полигону шест, твоја браћа, два су велики један је мали, реко сам, е тако каже у Нишу, па тад је био она до '99-те., до 2001-ве, такве су биле неке дезинфорације, неки су били убијени, па после изашли жив, па неки су били, кад су били сви из Косова што су изимали све заробљеници шта су однесени у, по Србијама, шта су рекли терористи, па данас сви се налазе у своју кућу, е то ми, још једном реко сам, пошто они су били у Атлантску бригаду, то да.

СУДСКИ ТУМАЧ ЕДА РАДОМАН: Да, реко сам да су оптужени, значи да су били као терористи.

СВЕДОК ФАТОС БИТИЋИ: Реко ми гини Фатос, зашто наша војска и полиција сви су, око 2.000 Албанци су дошли у целу Србију и сви су рекли шта су терористи, сви су плаћали по Србију 50.000, 30.000 и су спуштени.

СУДСКИ ТУМАЧ ЕДА РАДОМАН: По 40.000 су давали само да би их пустили.

СВЕДОК ФАТОС БИТИЋИ: Само ја знам колико су Албанци изашли из затвора из Прокупља, шверц, 30.000, 35.000, марака, 50.000 марака, 10.000 марака, су шверцирали са људи. Једном од њих што је остао моју браћу, то се сети сад, за Агрона је био један у затвору, заједно за Агрона, и он каже ми је рекао како се видео Агрон, реко сам да, он ми је брат, он је Суве Реке.

СУДСКИ ТУМАЧ ЕДА РАДОМАН: Тетка његова је из Суве Реке.

СВЕДОК ФАТОС БИТИЋИ: Преко њима су дошли каже, неко је за Агрона био у Прокупље, ја сам питао цело ми је рекао, каже Фатос зашти си њих стално имали су гардоса што их чували твоју браћу, шта су они, кажем не знам шта су, као, не, не каже стално их 24 сата су их чували њих у затвору, кажем, реко сам ништа, да ли, ја кажем да Амерички држављани, па каже ваљда зато, каже они нису смели преко шетање у затвор, они нису смели да их дигнеју главу горе, па зашто, не знам каже зашто, један је имао очи овако на црвену, де су неког ударили њима, и каже пред пуштање каже дошо, дао му је гарду бокс цигарету и дао нас нама, ми идемо кући па се видимо при Косово и више каже не знам о тим.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Имам још једно питање, Мирослав Митровић-Бако познато, Вам је?

СВЕДОК ФАТОС БИТИЋИ: Да, да.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Његовог сина ако сам ја добро разумео.

СВЕДОК ФАТОС БИТИЋИ: Он је остао преко, он није знао јел му син жив, он је дошао из Краљево па видео свог сина.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: У којој војсци је био Мирослав Митровић, син Мирослава Митровића.

СВЕДОК ФАТОС БИТИЋИ: Ни познајем ја њега, само Баку ја познајем, а његов син.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: А нисте сазнали од Баке у којој.

СВЕДОК ФАТОС БИТИЋИ: Па тако он рекао шта му остао син у војску, не зна јел му је жив, он је дошо, па кад су ушли НАТО снаге, он је остао код Вацита. И замолио је да их пребаци, па већ његов син отишо за војску.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је Вацит?

СВЕДОК ФАТОС БИТИЋИ: Вацит Минуши.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да Минуши.

СВЕДОК ФАТОС БИТИЋИ: Моје комшије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реџеп или Радман, Радман Минуши, да ли Вам то познато?

СВЕДОК ФАТОС БИТИЋИ: Рамадан, или. Па Рамадан његов син, Вацитов син.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чији син, чији је то син?

СВЕДОК ФАТОС БИТИЋИ: Вацитов.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вацитов син, добро?

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Да ли имате сазнање да ли су Ваша браћа починили било какве ратне злочине на Косову?

СВЕДОК ФАТОС БИТИЋИ: Не.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Немате сазнања или нису?

СВЕДОК ФАТОС БИТИЋИ: Нису.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Да ли су било каква кривична дела починили због чега им је требало судити?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да Ви то знате?

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: А да Ви то знате?

СВЕДОК ФАТОС БИТИЋИ: Они, кад сам причао за Душанку каже границу пролазу без илегално без документа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, то је у реду него.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Нека друга кривична дела, тежа дела?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бранилац Вас пита нешто друго?

СВЕДОК ФАТОС БИТИЋИ: Ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знамо и зашто наравно.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Да ли сте у покушајима да сазнате шта је било са Вашом браћом имали контакте и са неким радником Државне безбедности из Ниша Ви или људи, адвокати које сте Ви ангажовали да пронађу Вашу браћу?

СВЕДОК ФАТОС БИТИЋИ: Па сваки адвокат, сад не сетим колико адвоката, чим сам рекао амерички држављани они сви су ми рекли немој да се трошиш, они су убијени, како, тешко је, су били у Атлантску бригаду, у то не верујем каже што су они живи, реко сам овако па каже то је игра, стварно је тако ухапшени али на другу страну ухапсили смо три УЧК, Ослободилачке војске Косова.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Да ли сте од ФБИ-аја или Фонда за хуманитарно право сазнали да су разговарали са неким припадником Државне безбедности који им је саопштио да су Ваша браћа одведени у неки други затвор?

СВЕДОК ФАТОС БИТИЋИ: Па реко сам то информације шта неки ми каже мени су у Ниш а неки су ми рекли у Пожаревац, неки су ми рекли ваљда су опет у Прокупљу.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Зато што та информација постоји у ФБИ-ај, извештај који је достављен суду.

СВЕДОК ФАТОС БИТИЋИ: Шта је то ФБИ урадио ја немогу ја да питам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако немате браниоче више питања?

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Немам хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли оптужени имају питања за сведока, немају, да ли Ви имате нешто да нам кажете господине Битићи?

СВЕДОК ФАТОС БИТИЋИ: Још једно имам, Мирослав Срзентић овај судија из Неготина, неколико пута сам звао, па имао је и претњу, једном сам звао пре годину дана каже јер још ништа нисе дешавало, кажем не још ништа, каже шта ради специјални суд за ратне злочине или ови други органи, кад знају сви, почели су ко су убили ко су узели твоју браћу и ко је наредио да убије њих, каже нема ништа каже, е па каже док су они у, још они раде, још људи су у власти каже, нема ништа од тога.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Још једно питање техничко, да ли су Ваша браћа имали неке документе Србије, Косова, сасвим све једно, да ли су имали личне карте, или?

СВЕДОК ФАТОС БИТИЋИ: Не, они су били Амерички држављани тамо су рођени.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Значи овде нису имали никакве документе?

СВЕДОК ФАТОС БИТИЋИ: Не, не.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Питања сведоку нема.

Сведок нема ништа више да изјави.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа господине Битићи, Ви можете наставити да пратите ток суђења из публике. Сад ћемо направити једну паузу, сад је 11,10 направићемо паузу од 20 минута.

Настављено у 11,40 након паузе ради одмора.

НАСТАВАК ДОКАЗНОГ ПОСТУПКА

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Могу само ја?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Може, може.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Само сам хтео да обавестим веће да сам ја обавештен од јавности из публике да је господин Фатос Битићи био у четвртак и петак у судници.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У судници?

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево то је проблем ових судница два стакла, стварају утисак огледала. Да ли је у судници сад господин Битићи? Фатосе ту сте? Јесте Ви били овде у судници у четвртак и петак како чујемо сад од браниоца?

Јесте. Добро. Прибележено.

Слажем се, али као сведок није требао бити у судници док га не саслушамо, него ако неко има у судници, ја молим поново јер јако тешко можемо успоставити контролу све и да се видимо боље него што је то тренутно случај ово веће и овај председник већа не знају како изгледају поједини сведоци, па сад да је неко од сведока у судници ја то тешко да бих могао да региструјем, али ту су и с једне стране оштећени и ту су и окривљени, њихова родбина и сигурно у том смислу могу реаговати, никоме ко је предложен за сведока није место у судници док не да свој исказ у суду, после тога наравно да може да прати ток суђења без икаквих проблема и у том смислу бих замолио и судску стражу да неким легитимисањем и тако даље нам помогну. Хвала лепо.

Сведок ВАЏИТ МИНУШИ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Ваците, Минуши је презиме а Ваџит име, јел тако?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Ваџит име, да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Прво ја бих предложио да се мало раскомотите имали смо и непријатних искустава у овој судници која је мало топла, Ви сте топло обучени па можда да скинете ту јакну.

Господине Минуши, како, шта сте Ви по народности?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Ја сам Ром.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Ви сте Ром, а материјњи језик вам је ромски језик?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Ромски језик.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како говорите Српски?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Ми говоримо пошто имали смо, живели смо ту у Србијани, у Призрену тамо имали смо људи, навикли смо то и тај језик.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да то Вас питам због тога што морамо да рашчистимо да ли можемо са Вама да се споразумевамо како ваља. Ако добро говорите Српски, ако ме добро разумете, ако можете на Српском?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Може, може.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да нам одговорите на нека питања која ћемо Вам поставити, ако не можете него на неком другом језику, онда реците.

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Може, може.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На Српском?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: На Српском.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Име Вашег оца је Уат?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Уат.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте рођени у Призрену 1950. године, живите у Краљеву и даље?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел тако на овој адреси?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Да.

Са подацима кау у судском спису, упозорен и опоменут, те заклет читањем законског текста заклетве за сведока исказује:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Минуши, писмени сте можете на Српском?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Неписмен сам, али могу да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро онда поновите замном гласно понављајте замном оно што се.

Заклињем се.

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Заклињем се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ћу.

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Да ћу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: О свему што пред судом будем питан.

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: У свему.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: О свему.

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: О свему.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што пред судом.

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Пред судом, што ме пита.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Будем питан.

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Будем питан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Говорити.

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Говорити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само истину.

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Само истину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да ништа.

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: И да ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од онога.

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Од онога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што ми је познато.

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Што ми је познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нећу.

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Нећу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Прећутати.

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала лепо. На овај начин сте положили заклетву за сведока.

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: На овај начин.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, јесте разумели, дакле на овај начин сте положили заклетву за сведока па уз она упозорења јутрос која сте чули од мене молим Вас све што, чега се сећате по вашем најбољем сећању нам пренесите. Уреду?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Ја свукуд сам дао изјаву.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте дали изјаву.

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажем ево предамном је ту 09.11.2004. године, да ли остајете при тој изјави?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Остајемо при томе од '99 како сам ја прејурио децама све останем на то захтев.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ајте нам укратко реците колико дуго познајете породицу Битићи у Призрену? Да ли Призрену колико дуго се знате са том породицом?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Ми смо већ 15 - 20 година ту смо комшије са његову мајку и брата Битићи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате кад су ова тројица браће дошли у Призрен?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Они су дошли, дошли су 24. тако негде 1990. код своје мајке да посетију своју мајку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хиљаду девесто?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: `99.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: `99, након бомбардовања, након престанка?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Након престанка бомбардовања, није било рата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад кажете 24. мислите на јун?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Па јун.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јун, добро, то Вас питам. Како су они били тада обучени када сте их Ви видели?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Они су били у цивилном оделу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У цивилу?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Ми смо били 20 метара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па да ли сте знали да су они били у УЧК?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Не, не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта не, нисте знали или нису били?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Нисмо ни знали уопште да су УЧК, да су то, него пријатељство тако, комшије смо били, увек у томе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Е добро, како је дошло до тога са њима кренете овамо за Србију?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Па дошли су као комшије код мене да седију да погледају, имао сам једног пашанака ту Митровић Мирослава.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Митровић Мирослав, ваш пашанац?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Пашанац да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли то значи да су ваша супруга и његова супруга рођене сестре?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Рођене сестре су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: И дошао је да обилази свог сина, он је у војску тамо и према томе после није имао до тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Био је на одслужењу војоног рока тамо?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Син му био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да.

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Да, да, редовно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На редовном одслужењу?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Редовно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад је он дошао у Призрен из Краљева?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Па он је дошао негде 15. не знам богами да вам кажем, био је недељу дана док нису се повукли, НАТО да није дошао тамо, недељу дана након је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Недељу дана након престанка бомбардовања или?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Да, да, престанка бомбардовања напред је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а где му је син био у којој војсци?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Ваш у војсци у нормално војска.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па је ли га нашао, је ли контактирао са њим?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Нашао је, контактирао је и син му рекао зашто тата си дошао кад ми се долазимо сви живи и здрави и то је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, е ајте причајте нам о томе дакле како је дошло до тога да са овом тројицом браће Битићи кренете пут Србије?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Ми смо били добре комшије са њима и зарађујемо дан данас, жао нам је за ти деца, нису никако окривљени деца и питали су ми тад и онда сам рекао пашанак ми је, мене дошао ми у гости да поседи два-три дана и се враћа и тад није било никакви превоз подхитно да се враћа овамо и нашли су нека кола да се пребаци. Имао сам исто ја кола која сам дао њима да се послужују једно два дана као комшије, некако су остали без горива, туђа кола су била на њи руке и ја ујутру нисам ни знао о томе, ишао сам комшо кажем да добијем кола, каже знаш шта остали смо без гориво, сад ћемо да узимамо гориво и донесћемо вам ваша кола. Ја замолим их и кажем знаш шта пошто смо комшије добро, како да пребацимо овог пашанака до Приштине, Подујево и ми се враћамо идемо да узимамо кола. То је био до краја и ми отуда пролазимо нелегално у Куршумлију, Мердаре.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, добро. Реците, ајмо овако ко је кренуо, ко је све кренуо за Приштину и Подујево из Призрена?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Ми смо кренули са 2 кола.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са два аута?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Да, са два аута. Ја сам кренио са снајку са двоје деце.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са Вашом снахом и њено двоје деце?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Не, не, то је моја снајка и двоје деце и још један син.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи Ваш син како се зове?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Минуши Рамадан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рамадан и његова супруга и њихово двоје деце?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Двоје деце да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: И Митровић Мирослав.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Митровић Мирослав.

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: И три браћа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И поделили сте се у два аута?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Па да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: И дошли смо до Приштине, Подујево, нелегално смо ушли у Мердаре.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вас је неко преко Косова заустављао, нека полиција или УЧК, војска нека страна или?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Неки нам остављао, ја баш не познајем ни те људе, неки нам остављао па они су причали нешто неки документи су му узели од њих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од њих тројице?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Од њих тројица и кад се враћамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где то, на Косову? То је на Косову?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Па на Косову и кад се враћамо ми из Подујева одавде и да узимамо и да се ваћамо кући и то је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да се та документа узму поново?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Да поново.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: А ја сам са њима, са Битићи три браћа Битићи ја се враћам са њима опет поново, али нисмо стигли до тога да се враћамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зато што сте ушли овамо дубље у Србију?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Нелегално да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И полиција вас заустави?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Полиција нас зауставља, а ми смо платили то, нелегално што се улази, платили смо то, деца су били 15 дана осуђени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ајмо полако да видимо, шта ради полиција са вама?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Ништа, нама су нам пустили са децама на крају водили су те деца браћа Битићи, испитали су туде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу Вас испитивали и Вас?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Не, не, нас испитивали су ту у Прекупље судија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Прокупље?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: У Прокупље а ту полиција у Мердару полиција није испитувала и после са њима ми смо дошли до Прекупља.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сви сте дошли у Прокупље?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Сви.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У полицију?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Ми смо дошли са једна колима и полиција, а друга кола «Голф 2» остала је ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где тамо?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: У Мердару. Па су они пребацили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тамо на пункту?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: На пункту. Да су они пребацили после у Прекупље, да нису то су они то знају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е добро, шта се овамо дешава у полицији у Прокупљу?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Ништа нису решавали оног дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу Вас испитивали? Јесу вас све испитивали?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Испитували су нам оног дана мало и чекали смо ми смо дежурали пред СУП-а на капију вани, они су били у СУП-у у чекаоницу где постоји полиција.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је био унутра?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Браћа Битићи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Њих тројица су били унутра, а Ви сте и Митровић и Ваш син и снаха и деца?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Пред врата СУП-а.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел тако целу ноћ? Где сте провели ту ноћ?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Напоље смо превели ноћ, на кола, ту напоље, пред СУП-а.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пред СУП-ом, а они су целу ноћ провели у СУП-у?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Целу ноћ они упослени су. Други дан звали су судију, једна женска беше, имам податке његове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро.

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: И која нам осудила за месец дана. Зоран тражио да ги суди за 15 дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зоран?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Зоран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је Зоран?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Зоран, ето то је инспектор са странке што је радио ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Инспектор, у реду.

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Судили су деца 15 дана затвор, према томе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваците да се вратимо сад поново у полицију, да ли су Вас тукли?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Мене нису тукли ништа, ми смо били вани, напоље смо били, полиција, они су били у чекаоницу. Да би тукли полиција ја би рекао да су га и тукли, истина мора да се каже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е добро, после Ви их ту ноћ нисте видели, они су били унутра, Ви сте били напољу, тако сам схватио?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Да, да напољу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али сутрадан сте код судије за прекршаје, код те женске, е да ли сте видели по њиховом изгледу да ли су њих тукли?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Њих тројицу?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Не, не, ми смо се видели о томе да су тучени да ли нешто, нису били тако повређени, нису.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није се видело?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Није се видело.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Добију по 15 дана затвора?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: 15 дана затвора кад су пунили деца 9 дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е где сте Ви онда отишли? Где сте Ви онда отишли пошто су они у затвор.

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Да, да, да, сад ћемо нисмо стигли до затвора ми. Пре тога затвора. Кад деца су пунили 9 дана у затвор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не питам Вас то.

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Не, не, треба да се пита, извините друже судија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Полако, полако Ваците, питам Вас ово, њих су спровели у затвор да издржавају 15 дана, а шта сте урадили Ви са сином и снахом и Мирослав?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Ми смо се вратили са Мирославом код њега у кући.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Краљево?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: У Краљево.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Отишли сте у Краљево?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли сте за то време за тих 9 дана, говорите о тих 9 дана, да ли сте ишли у посету код њих?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Е па то сам вам ја хтео да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ајте реците.

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Пре тога још платили смо нелегално шта смо ишли и дали смо пакет цигаре њима, одмах други дан, то. Кад смо били кажем вам ту у СУП-у, други дан ми смо послали људе да му дају пакет и платили смо нелегално. Деца кад су пунили 9 дана у затвор инспектор нам дао на телефон на слушање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зоран?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Зоран. Да је он ту он би то, дао нам каже ради тебе Вацит пустићу деца 4 дана унапред, да се разумемо 4 дана је то нам доста. Можемо ли по њих, можете слободно кажем по њих и ја кренем у једном и два колима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е кад је требало да буду пуштени, тај дан кад разговарате са њима телефоном или?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Кад разговарао сам кад су пунили 9 дана, а Зоран нам је реко 4 дана унапред, значи устају тај 11 дан, значи 11 дана они.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е, дакле Ви разговарате ово 9 је дан, а треба значи прексутра да идете по њих?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Да, прексутра некако да идемо код њих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е добро. И ви се организујете?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Да, и ми организујемо купимо кола и идемо. Кад идемо тражимо деца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте дошли?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Ми смо стигли негде око 12 сати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Прокупље око 12?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: У Прокупље да, јер то није ево за 10 минута да се стигне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Стигли смо негде око 12 сати, јер пашанак мој боље зна језик српски, Митровић Мирослав.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да.

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: И он је јурио колико, што је могао. Кад смо стигли до Зорана ми.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте прво отишли?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Ми смо отишли до затвора ту на, напоље шта је, до туда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На пријавницу?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Да пријавимо. Деца су пушћени и ми сада тражимо Зорана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је ту било неких аутомобила испред те пријавнице?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Кола су били доста кола, али сад не знамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте обраћали пажњу?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Па да нисмо водили пажњу, јер ми смо ишли нарочито за децу да ги одузимамо и да се враћамо, а нисмо водили пажњу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко вам каже да су они пуштени?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Е, Зоран, инспектор са странке. Деца, па из СУП-а, они пуштени су сви кажу из СУП-а, па ми идемо код Зорана, код Зорама, каже богами ја не знам ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, чекајте, чекајте, Ви сте дошли у затвор по њих?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Да у затвор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па Вас питам да ли сте причали са ким из затвора?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Па причао Митровић Мирослав, причао са њима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са ким?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Да су деца као пушћени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са ким је то причао?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Па са полицијом ту до затвора, на капију, на шалтер.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А то је на тој капији?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: На капији ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То Вас питам.

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Мислим јер ја не знам баш тачно на српском, он прича о томе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро, разумели смо.

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Он је попричао са њима, то је пушћено, па он улази ондак код Зорана да их тражи деца, кад су пушћени где су пушћени деца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта вам каже Зоран?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Зоран каже не зна, каже да не зна, не знам ни ја каже где су, шта је. А да су голубе или пилићи би се нашли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јел проверава он, да ли он проверава шта је са њима и тако даље, јесте ли видели да он нешта ради?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Па ништа када не зна. Ништа када не зна, он то мора све да зна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него ако?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Он мора све да зна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако сам Вас добро схватио Ваците, Ви кажете ово 2 дана пре тога је он Вас звао?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И неко је био од браће код њега па сте телефоном причали са њим?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Телефоном смо причали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је био од њих тројице?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Са овог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са Зораном?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Са Зораном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Зоран нам је дао једног брата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ког? Ко је био?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Агрона.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Агрон је био?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И причали ви са Агроном?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Причали смо, ја сам му баш рекао на телефон, па да је овде Зоран ја пред њега да то причам, ја сам дошао да причам то шта ми је истина, да ли ми је дао деца на слушање да ли је или то није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е па Вас сад питам овај, сад кад Ви питате Зорана?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Са децама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ови кажу да је пуштен, да ли он нешто предузима?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Он каже да он не зна ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли он нешто предузима, да ли проверава шта је са њима?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Каже ја не знам ништа, и ја не знам каже што се десило, каже да су пуштени само и ја где су пушћени, где су пушћени. И ми прелутамо, нема деца нигде, стварно да су пушћени и јуримо свукуда, нема ништа деца та. Ја сачекам једно 4-5 дана идем вако да, нема ништа, можда су стварно пушћени, деца су ишли до куће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па да су се вратили назад?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Да, да и ја кренем и идем за Призрен, идем за Призрен тамо, кад идем за Призрен мајка ме пита за деца, његове сузе рече она где су ми деца, кажем деца су пушћена из затвора, десило се то судбина, то се десило и пречекамо ту да ли се враћају да лу остали негде у хотел, негде у Приштину негде да ли ће да дође, нема од тога ништа и ја се враћам овде поново.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Исти дан се враћате назад?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Исти дан, не други дан, данас сам ишао, сутрадан се враћам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: И идемо код Зорана питам сто пута, нема, кажем де су тамо, каже не знам ја. Ма да ли су живи деца реци ми, они су живи као голубе, немој да мислиш ти они као голуби, то би требало да буде и он овде самном, као голуби. Ја сам више пута сам ишао у канцеларију код њега, реците јер породица ми је доле, да знамо шта се ради, они су живи, они су живи, они су живи, немој да причаш.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте код неког другог ишли или само?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Био сам, амбасаду Америчку сам био, препитао сам за ту децу, била ту једна женска, кажем дошли смо за децу браћа Битићи, кажем питамо да немате неку декларацију пошто су били кажњавани у Прекупље се десило кажем, неки документ, па се сетим, а каже знамо ми за ти деца каже да су пушћени та деца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко Вам то каже?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Једна тамо у амбасаду која она ради, да су пушћени, имају доказ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него питам вас да ли сте код неког другог изузев код Зорана ишли, не у америчку амбасаду него?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Код Зорана био сам више пута, то вам причам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него су СУП, у суд, у затвор?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Ма у затвору у Прекупље смо били више пута ту, ма били смо и у Ниш, питамо Ниша полицију тамо, да нису браћа Битић, па каже ту су, па кажем ево били су ту па ево ти 2 месеца унапред они су ту, зашто Ви не долазите. Одакле су ишли тамо и ми идемо на капију тамо, ма каже нису ту браћа Битићи, ко је Вама рекао, па кажем од вашег колеге то су рекли и ми смо дошли, да не би рекли ми би дошли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мало само примакните се микрофону бојим се да не, мало се примакните том пулту, још, још слободно, том микрофону да би се све ово могло регистровати.

За то 9 дана, односно 11, да ли сте Ви икако њима ишли у посету у затвор?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: У посету не, чули смо се телефоном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само то телефоном 9 дана?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Да, сваки дан са Зораном смо се чули ми.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро сваки дан са Зораном сте се чули, али са њима?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Ми смо ишли други дан, носили смо пакет за цигаре њима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јесте их тада видели?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Нисмо видели, нисмо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А коме сте дали пакет за њих?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Неки другови из Прекупље, јавили смо телефоном да му носимо пакет њима и носили смо пакет и према томе после платили су нелегално. И нелегално су платили, он је из Прекупље другови за ово.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За вас то што сте нелегално прешли, шта?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Да, да, за Битићи, за то нелегално то је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта је требало и нешта да се плати?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Па платили смо неку ону таксу шта ја знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да. Ви сте овде у поступку истраге рекли да, Ваците, да сте тамо дошли до затвора да питате за њих шта је, тај дан кад су требали да буду пуштени, па је ту била велика гужва и онда су вас ови отерали нису вам дали да седите ту?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Да, да. Нисмо могли да знамо ништа, што ми знамо ту шта је, шта се ради.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И потом одлазите код инспектора Зорана?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Код инспектора Зорана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није вас он звао него сте Ви отишли код њега?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Не, не, овај пашанак Митровић Мирослав је отишао, причао са њим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сте са њим причали? Јесте ли били код њега у канцеларији?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Па били смо више пута ми?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него тај дан? Тај дан?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Тај дан исто, био мислим да је био ми пашанак ту са њега унутра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Унутра, а Ви напољу?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Напољу чекали смо га.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него чули смо неку причу да сте евентуално са њим причали кроз прозор?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Па можда, ја сам пре мислио преко прозора да није прегледао овај Зоран деца преко прозора или нешто, или пашанак причао са њега, то нешто да није томе сумњиво. Можда је Зоран погледао преко прозора а ја нисам загледао можда је овај пашанак мој који прича Митровић Мирослав.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су они са собом ако сте Ви то приметили евентуално, да ли су они са собом имали што од докумената?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Не, нису имали документа ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пасоше рецимо?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неке друге документе?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Никакве документе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па шта је то што су им узели ови тамо око Приштине, Подујева?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Нисмо видели то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То ви нисте видели?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Нисмо видели на кола и тако смо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али то је требало да покупите у повратку?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Да, у повратку да се покупи то, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли имали неких фотографија са собом, неких плочица металних?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Не, то нисам, не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Било шта слично?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Нисмо, нисмо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како су били обучени?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: На цивилно, на мајице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не цивилно неко како? Како? Опишите нам мало ако се сећате.

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Били су на кратке мајице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мајице кратких рукава?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Кратким рукавима и панталоне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какве боје?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Бела нека беше, нека.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако се сећате? Шта су имали доле панталоне, фармерице?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Панталоне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тренерице?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: У панталонама, сви су у цивилну.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро, а да ли су то фармерице или платнене панталоне или тренерице?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Нисам водио пажњу то баш.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте, а на ногама патике, ципеле?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Па то су имали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: То су имали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Патике, ципеле то су имали, али сад ја не могу све да подсетим, да контролишем детаље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли имали неких ланчића око врата, прстења на рукама?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Ништа нису имали, са нас нису имали, а после тога кад су ставили да ли су неки ланцови или нешто, али о томе не знам који ланцови су били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ланчићи били неки?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта је било са овим аутима?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Ауто је остало тамо један у Мердару, «Голф 2».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел то њихов ауто?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: То је од неких пријатељима ауто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од њихових пријатеља?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро.

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: А моје ауто остало ми је у Пећ код њих, код других.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је оно ваше ауто?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, са овим сте, с овим аутом сте дошли Мирослав је возио па сте са њим и отишли у Краљево?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па Вас питам шта је било са овим «Голфом»?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Па «Голф» је остао је у Прекупље, оно у Мердаре.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мердару, да ли га је неко узео ви или Мирослав?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Није, није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нико никад га више није узео?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Није, да ли су они мене папири да идем да контролишем за тај ауто, нисмо ни имали времена, е кажемо пустимо ауто једно да гледамо са ове стране и до тога то је дошло, а ауто мора се зна где је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, питања?

Да ли заменик тужиоца има питања?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То кад су Вас зауставили код Куршумлије, Српска полиција која је Вас зауставила?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Мердару он каже.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У Мердаду?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Зауставили су једно два сата.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесу вам тражили документа? Документа јесу вам тражили?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Документа, ништа нису нам тражили полиција.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта су вас зауставили?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Па зауставили су, кад причали су они на Албански језик, Турски и Албански причали су и ту сумњиво и ту су зауставили, а ја Ром.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Чек, чек, мислим на полицију ову у Мердарама код Куршумлије?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Да Мердарама је то причано.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Српска полиција?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Српска полиција?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Српска полиција да, у Мердару.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Они вас зауставаљају? Јесу вас зауставили они?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Па пункт је ту, зауставили су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту је пункт, сви стају.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесу вас тражили документа?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Не, нису тражили документа.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Папире?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел вас неко туко тад кад су вас зауставили?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Мене није туко ни њих није тукао јер су водили су они на крају бараке тамо унутра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Њих тројицу?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Њих тројицу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесу их тамо тукли?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Тамо унутра нисам ја био нису били модрени, деца нису били путучени деца, а можда су и били са леђама, негде су ударили, а мислим овако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, али на лицу нисте видели?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Овако на лице није то било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То смо питали сведока.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, кад сте дошли по њих у Прокупље, испред затвора, колико је то сати било?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Било 12 сати.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: 12 сати?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И били сте где, коме сте се јавили тамо?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Коме, па.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је на пријавницу.

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: На пријавницу па где ћемо, код кога ћемо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То је било 12 сати, а кад сте сазнали да су они пуштени?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Па у једном ми смо знали да су пушћени, ми смо тражили од Зорана, где су деца, ми смо дошли ради деце.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овај је реко на пријавници они су пуштени.

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Пушћени да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Има овај пашенов прича другачије.

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Па он боље зна Српски и он је причао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пашенов је, Ваш пашенов је ако сам ја добро схватио умро?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Умreo да, Митровић Мирослав, умreo.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Он је прво рекао да су.

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: И он је јурио више пута свугде.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Чек, чек, полако, Мирослав Митровић каже кад сте дошли тамо на Мердаре код Куршумлије да је Српска полиција вас тукла, то је рекао?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Не, мене није, мене није.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И да је тукла браћу Битићи?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Ја то нисам видио, унутра можда су тукли, па лицама није било огребено.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И још је рекао да сте тог дана ишли по њих у 7 сати ујутру и да сте све време били испред улаза у затвор?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Били смо више пута у затвор, били смо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Колико је било сати када сте наишли на затвор, он каже 7 а ти кажеш 12?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: 7 како то могуће то да буде 7 сати, то не може да буде.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не може да буде?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Не може да буде. Па није у 7 сати нека суђења била или нешто, то не може да буде, како.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, питам, он тако каже.

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Па питајте, питајте Ви.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ово Вам заменик тужиоца предочава Ваш пашаног је својевремено саслушан пред судом, својевремено, то је ево прецизније ради колега.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Има први исказ је дао на записник И.503 31.07.2003. године, истражни судија Душан Сарановић, то је најсвежија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 2003. године., е пазите сад пошто је он у међувремену умро па не можемо наравно га имати овде у судници да чујемо, остаје нам једино то што је некад негде казивао и сад Вам то предочава заменик тужиоца да би Вас се евентуално подсетило јер Ви износите неке друге тврдње, Ви кажете у 12 сати сте били тамо пред затвором?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Да пред затвором да предузимамо децу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А он је говорио нешта друго, већ у 7 ујутру.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ево ја могу да прочитам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро, па нема потребе, мислим ово само сведок остаје при својим тврдњама и након тог предочавања.

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Јер ја не могу да кренем и у 7 сати да будем тамо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не 7 сати, него ово кад си.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не остаје онда проблематично како не би видели да излазе ако су од 7 изјутра.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: О томе се ради апсолутно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако су од 7 изјутра испред затвора, онда морају у једном моменту морају видети где излазе. Не морају ако нису баш у том тренутку негде друго, по нечијем позиву, зато сам питао сведока да ли нису ишли по позиву код инспектора или су сами отишли, он каже да су отишли сами.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кад смо код овога, је ли теби неко псовао мајку цигањску тамо на том пункту у Куршумлији, од полиције?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Па нису они водили да ме псује нисмо ми водили пару, нисмо ни водили пару, можда су нам псули циганску.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Шта има везе о томе, мора да ћутим кад је полиција са палицом на руке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Даље молим.

НАТАША КАНДИЋ: Вациде јел сте знали ви Миросављевог сина, овај који је био у војсци?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Митровић Слађан.

НАТАША КАНДИЋ: А где је био у војсци?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Он је био у Драгаш је био, у Призрен, у Драгш је био, редовно путем војска, он је прешао за одслужење војске, већ је завршена му је.

НАТАША КАНДИЋ: Јесте сви комшије ту знали да му је син у војсци, у Војсци Југославије?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: То ми је пашано као дете, према томе мора да ми знамо да му је дете.

НАТАША КАНДИЋ: А како су комшије Албанци реаговали на то што је његов син или Ваш рођак у војсци?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Па они не, моји комшије од Битићи нису знали да је син у војску. Нису знали они, они су дошли као комшије код мене да ме гледају.

НАТАША КАНДИЋ: Да, али када сте Ви питали браћу или мајку, јесте, јел се тада знало да је Слађан у војсци или да је био у војсци?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Ко?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте то договарали да, кад сте договарали са њима тројицом да вас отпрате?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Не ништа нисмо, ништа о томе нисмо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За Србију?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Не, ништа није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То Вас пита пуномоћник да ли је било неке приче о томе како је Миросављев син у војсци и тако даље?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Ништа о томе. Ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па он је ваљда већ изашао са војском са територије Косова тада?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Да, он је изашао тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Мирослав остао?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Да.

НАТАША КАНДИЋ: А да ли су браћа и цела породица Битићи јел су они, јесу браћа Битићи видели шта се догађа да многи напуштају Косово, да иду у Србију, јесу они то видели?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Не нису водили парну да напуштају Косово, него кад су дошли ови са Албаније својим кућама да се вратију да дођу и то је гужва била.

НАТАША КАНДИЋ: Јесу они, зашто су они хтели да вам помогну?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Да вам помогну пошто нема овај пашанак превоза.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Превоза што нема и да га пребацимо до Приштине у Подујево и ми да се враћамо са њима, ја да се враћам са њима.

НАТАША КАНДИЋ: Значи Ви нисте хтели да идете у Србију?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Не, не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Станите мало, станите мало.

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Има ту податке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Станите мало, имате Ви превоз, имате Ви ауто?

НАТАША КАНДИЋ: Они иду са двоја кола.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па сте им дали, добро слажем се. Што су Вам они требали, да само Мирослава пребаците за Србију?

НАТАША КАНДИЋ: А и деца су нека?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Мирослав би требао после из Подујева овамо да долази са колима, а ми немамо кола да се враћамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па одвезете њега и вратите се назад, мислим не разумем. Да ли иде, или боље да Вас питам овако, због чега одлазе Ваш ко Ваш син, снаха и двоје деце, зашто они одлазе?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Они одлазе тако, ја сам повуко да не буде нека свађа нека променација, млад син и пребацим овамо нек буде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Због чега? Због ситуације?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Ситуација је била лоша и о томе се ради.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако реците, јер то сте, говорили сте нешто у поступку истраге о томе и тако даље.

НАТАША КАНДИЋ: Кад сте дошли у Мердаре на пункт тамо, како је полиција, ви идете у двоја кола, како полиција утврђује да ви нисте Срби?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Питали су нас шта сте.

НАТАША КАНДИЋ: А за Агрона, Мехмета?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Комшије су ми, шта су Муслимани кажем, они живију у Америку и дошли су код своје мајке да посете.

НАТАША КАНДИЋ: Значи рекли сте да су, да живе у Америци?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Ту постоји захтев први који смо дали, почетак на суђење.

НАТАША КАНДИЋ: Не, не, сад сте на граници на Мердару.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не то на граници то Вас питамо.

НАТАША КАНДИЋ: И Ви кажете ту да сте ви Роми, а да су они, јел кажете да су Американци или амерички држављани, шта кажете?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Американци.

НАТАША КАНДИЋ: Да су Американци, јел вам траже нека документа?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па питао га је заменик. Он каже нису им тражили документа.

НАТАША КАНДИЋ: Колико су се браћа задржали кад су их одвели у контејнер? Колико сте чекали на њих?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Богами чекали смо доста ту.

НАТАША КАНДИЋ: Колико од прилике?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Па било је једно 2-3 сата, било је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На пункту.

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: На пункту једно 2 сата.

НАТАША КАНДИЋ: Толико су они остали у том контејнеру?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Да, да докле дошла из Прекупља нека кола по њих тројица, кола.

НАТАША КАНДИЋ: Али они су све време су били у контејнерима, а Ви где сте, а Ви?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Ми напоље одмах ту.

НАТАША КАНДИЋ: И вас, да ли вас неко нешто пита или?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Ништа нико.

НАТАША КАНДИЋ: Ни Мирослава?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Не, не, ништа.

НАТАША КАНДИЋ: И кад су дошла та кола из Прокупља, у која кола Ви седате, где седају браћа?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Ми са Мирославом они у.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Објаснио је, они у полицијска, а они са овим са којим су и дошли.

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: На цип, кампањола нека.

НАТАША КАНДИЋ: А шта је са другим колима?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Остају на пункту рекао је. «Голф» остаје на пункту а они са овим.

НАТАША КАНДИЋ: Не, не, они иду «Голфом».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не. «Голф» остаје на пункту.

НАТАША КАНДИЋ: А којим овим другим колима иду?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овим другим колима они иду сви.

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: БМВ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да. Са аутоматским мењачем јели?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Да.

НАТАША КАНДИЋ: Када први пут видите Зорана Станковића?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Док ми смо се чули о деца, то до тога.

НАТАША КАНДИЋ: Чекајте, како сте Ви знали за њега уопште, како сте зазнали да је он тај који је инспектор за странце и да је он?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Ми смо га питали од првог дана, њега шта он ради.

НАТАША КАНДИЋ: Јесте га видели на суђењу?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: И на суђењу и оно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јесте каже тражио је мању казну.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, јесте Ви видели браћу, јесте заједно стигли испред?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Заједно дали смо захтев, заједно браћа Битићи и ми остали и Мирослав Митровић, дали смо ту да.

НАТАША КАНДИЋ: А да ли сте имали прилике да разговарате пре него што су их одвели унутра у полицијску станицу?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Разговарали смо тако као пријатељство, друштвено, док смо ишли ту нисмо могли да ни попоричамо са њима.

НАТАША КАНДИЋ: Јесте питали, јесте тражили?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: На пункту они.

НАТАША КАНДИЋ: Не, не на пункту него идете?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После, после.

НАТАША КАНДИЋ: Идете сада у Куршумлију?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Па идемо у Куршумлију јесам реко то, да су били у чекаоницу они, да смо ми били испред чекаонице тамо, да је дошла она судија ту.

НАТАША КАНДИЋ: Јесте Ви видели кад су њих уводили ту у станицу, када су изашли из аутомобила, када су их извели?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел разумете?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Ми смо дошли из Мердаре до Прокупље и они остану у чекаоницу, ми смо остали пред чекаоницу напоље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте Ви видели, то Вас питамо?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Ми смо дежурали напоље, ми смо дежурали напоље и они су били у чекаоницу целу ноћ туде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јесте видели их Ви унура у чекаоници?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Ма како па ту смо ми они напољу ови колега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле кроз врата видите?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Кроз врата да се види то.

НАТАША КАНДИЋ: А јел тада, јел дошо тада Зоран Станковић?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Зоран Станковић дошао је једном, па онда други дан дошла једна женска судија.

НАТАША КАНДИЋ: Не, не, али те вечери, тог поподнева кад сте стигли тамо јел дошао Зоран Станковић? Јел био он тамо?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Да вам кажем, он можда је био ја нисам могао да посетим човека, него други дан кад је нама осудио ја сам посетио код њега док нисам чуо за деца и у кући и у СУП-у и у канцеларији код њега. Јер мој пашенак има неке податке мислим да је ту он је тужио и командира СУП-а тамо. Он пошто је знао Српски да прича и отишао је тамо те свађао, то документа мора да постоји негде.

НАТАША КАНДИЋ: А јесте видели браћу сутрадан кад је било суђење, јесте могли са њима да разговарате?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Па ево као сад овде, као сад овде, били смо судија пресудио месец дана, не само 15 дана па ондак 4 дана су скидали, 10-11 дана.

НАТАША КАНДИЋ: Јесу браћа имали прилике нешто да Вам кажу тада?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Ништа нису имали прилике да Вам кажу, ни ми ни они нисмо имали да причамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Било суђење?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Суђење је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

НАТАША КАНДИЋ: Када сте отишли за Призрен, јесте Ви после са мајком Ви дошли у Београд или у Прокупље, ко је ишао са њом?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Не ја сам јурио са Митровић Мирославом, био сам овде у Црвени крст да их тражим деца.

НАТАША КАНДИЋ: Са Мирославом и с ким?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Да са Мирославом ја сам јурио.

НАТАША КАНДИЋ: И са мајком и са Бахријом?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Па по други пут дошла је и мајка његова.

НАТАША КАНДИЋ: Са ким је она дошла?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Она била самном била једном, била је и у Прекупље мајка и овде.

НАТАША КАНДИЋ: Када?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Били смо у Црвени крст и овде и у Краљево, тражили смо деца, те деца када су пушћени.

НАТАША КАНДИЋ: А јел сте ишли у неку институцију негде?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Нигде нису писали, нису дали ови.

НАТАША КАНДИЋ: Ко није дао?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Па ко је, Прекупље које је то, они мора да знају ко.

НАТАША КАНДИЋ: Не, не. А јел сте отишли сте у Међународни црвени крст тад?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Отишо сам.

НАТАША КАНДИЋ: А да ли сте ишли у неку институцију, да ли сте ишли у неко министарство, у полицију да питате или?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Па није, право да вам кажем ја нисам знао где та постоје министарство.

НАТАША КАНДИЋ: Да, да, а Мирослав јел ишао са њом?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Мирослав је јурио доста, он је јурио, Мирослав је јурио колико шта је мого човек и отуда је пукло му срце и дан данашњи дан и нама није лако.

НАТАША КАНДИЋ: Мало пре сте нам рекли да када вам је полиција псовала циганску мајку, кажете шта фали, па то је полиција?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Шта ћу сад ја да се свађам са њима и тако и да псујем да, шта ћу, сила.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сме се одговорити па сад.

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Сила, па не може.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

НАТАША КАНДИЋ: Ваџит, а јел Вам је неко од кад се то десило па Мирослав ишао да се распитује, Рувија ишао да се распитује?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Ишли су, ишли су.

НАТАША КАНДИЋ: Јел Вам је неко нешто из полиције рекао да то не радите, да престанете? Јел сте се плашили?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро ово је сад мало.

НАТАША КАНДИЋ: Ја не знам како да ме разуме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знам, не знате како да га питате, али сад било је што је било, чули смо питање, ајте кажите. Јесте разумели шта Вас пита пуномоћник? Јели Вам неко некад везано за ове догађаје претио било шта? Забрањивао да било шта радите, таласате и тако даље, распитујете се, у том смислу?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Али ми нисмо то знали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вама, Вама лично?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Нису ме, нико није питао ни мене.

НАТАША КАНДИЋ: А јел се Мирослав жалио јел Вам причао да?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мирослав?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Је се жалио Мирослав.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта? Шта каже?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Тражио деца и ко је учинио шта је учинио о томе он је јурио Мирослав.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро и?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: И о томе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта Вам се жалио?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Жалио да не би требало то деца да се деси пошто су били кажњавани деца, да пре времена били су деца кажњавана не би требало да се деси то.

НАТАША КАНДИЋ: Још нешто, јесте са Мирославом ишли код управника затвора? Јесте га видели у Прокупљу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Код управника затвора?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Па био Мирослав сам више пута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, Ви, Ви јесте били са њим.

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: И тужио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте Ви били са њим, нисте?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Не.

НАТАША КАНДИЋ: Добро немам више.

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Јер он отишао колима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бранилац?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ако могу само нешто да?

Овде сам негде прочитао у његовим ранијим исказима да је продао кућу, па питање гласи због чега је продао кућу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не морате одговорити на ово питање ако желите.

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Оно питање није мене, шта сам ја трошио паре оно кући мисли за ови деца, ја још ћу да трошим за ти деца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А у том смислу.

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: То је ситуација знам, није то. Ја сам губио мој живот и они су изгубили живот, то је питање живота није питање у парама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Ви кажете да сте били у добрим односима са мајком браће Битићи?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Па ми једно 15-20 године ту смо били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је рекао, добро тако сте рекли.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Јесте ли Ви њој помагали за време бомбардовања, пре бомбардовања?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Не, не, нема шта да помогне, као комшије ми смо дошли и зашти смо, то смо помагали.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Јесте ли се сваки дан виђали са њом?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Сваки дан док је она била у кући својој и ја у моју кућу.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Добро, да ли је она одлазила за време бомбардовања у Албанију?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Е то ја не знам, ја пошто сам био једно време и кућу имам, ја имам 5 куће и од 5 куће немам ни једну кућу сада на врх главе, о томе се ради.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Честитам, него.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекај, шта ни Ви нисте били у Призрену за време бомбардовања, јел то хоћете да кажете?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Па то ме је на ово бомбардовање били смо до једно време, после једно време па ишао сам ја до неке куће друге да избегавам бомбардовање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: То је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па не знате да ли је она све време била?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Па она била све време у своја кућа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Призрену?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: У Призрену.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: А да ли Вам је познато да ли је она знала да су њени синови Агрон, Мехмет и Илију у Албанији?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Ја би веровао да не зна она ништа од тога, ја би веровао, али можда је знала али ја не би веровао, пошто ја нисам гледао те деца у Албанију, нисам видео.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: А да ли знате да ли је у њиховој кући живео неко други осим Битићија?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Богами ја сам овде да вам кажем 7 година, сад ја не знам који живи и шта живи.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: За време бомбардовања?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За време бомбардовања, за време бомбардовања?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: За време бомбардовања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За време бомбардовања да ли је неко био тамо смештен?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Да ли су били туде у кући своји.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ако знате знате, ако не знате?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Знам, знам.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Ви овде у исказу пред истражним судијом кажете то су моја деца, значи волите их, блиски сте, јел тако?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Да, да, блиски.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У том смислу?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Као моји деца и дан данас ја кажем то су као моји деца.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Добро, да ли Ви знате.

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Толико су били фина деца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Ви сте у исказу рекли дошли су да обилазе своју мајку и били су код нас?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Да.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Јел знате још неки разлог зашто су браћа Битићи дошли на Косово?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: А, не.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Колико пута сте њих видели од кад су дошли на Косово?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Они су били сиромашни људи, они су одавно су ишли тамо.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Колико пута сте их видели у периоду када су дошли на Косово?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Па скоро недељу дана, 4-5 дана ту, недељу дана, о томе се ради пошто сам давао кола моја ту два – три дана, па ондак дошао ту и то је било.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Јесте их виђали сваки дан?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Виђали смо се сваки дан нормално.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Јесте причали са њима?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Причали смо као комшије.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Јесте их питали шта су радили у Албанији?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Не.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Јесте их питали шта су радили на Косову?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су Вам они причали нешто о томе?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Не, нису нам причали ништа, ту као комшије.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Да ли сте их када сте се са њима виђали, јесу имали на себи цивилно или?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Цивилно, цивилно одело.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Да ли сте Ви могли сазнати, имати сазнање да ли су они учествовали у неким ратним сукобима?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Нисмо то знали уопште.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Остало ми је нејасно зашто су Вама браћа Битићи били потребни да бисте Мирослава довели до границе, до Мердара, до Приштине, сасвим свеједно?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Пошто нисам имао ја кола, како да се враћам да дођемо да не дирају неки на пут ови.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Требало им је два аута, са једним да се врате.

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Два аута и вратим се са једним.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Да вас не дирају неки на путевима. Да ли је било потребно да иду сво троје браће Битићи?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Па кад је било кола празна су били кола, а ја дођем и то су браћа тако дошли, кад би знали не би путовали ни један, то је судбина била.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Да ли је ово што сте Ви видели да ли је то све видео и Ваш син Рамадан?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Што смо видели то заједно смо били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он, само да се наставим колега браниоче извињавам се. Да ли је Ваш син Рамадан био после оно 11 дан кад сте ишли по њих да их узмете из затвора?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он тада није био, само Ви и Мирослав?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Ја и Мирослав, о томе се ради.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Када сте видели полицијски пункт, да ли сте могли да окренете кола и вратите се назад?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Па како ћемо да се вратимо, кад они су полицајци готово где да се вратиш и да се вратиш.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Да ли је вама познато да ли су браћа Битићи имали било каквог разлога да се плаше полиције у Србији?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Нису имали никаквог разлога, само док су били нису имали никаквог разлога да се плашију, они су дошли да посетију мајку и то знам о томе се ради.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не него Вас пита, полиција овамо у Србији?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Па полиција да, да су се плашили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не овамо у Србији полиције, то Вас пита бранилац.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Ваците, ако сам ја добро разумео Ваш исказ а ево цитираћу на страни 2 сведок, ако суд дозволи. Сведок Минуши Ваџит каже, Битићи деца, су рекли, каже богами жао ми је за њега, знаш да овде ако долази са стране ови Албанци има да се деси свашта, то сте Ви изјавили. Да ли су фактички браћа Битићи спасили овог Мирослава?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Јесу.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Да ли сте Ви то рекли у СУП-у Прокупље полицији?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Па можда смо рекли, можда су, мора да пише.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, него пита Вас бранилац да ли сте у том смислу.

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Па јесте, јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте у том смислу рекли то?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Да, да, да ће неки малтретирају неки Мирослава.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Да ли сте Ви Зорану Станковићу то рекли, судији Бојовић која је донела казну од 15 дана?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел разумете шта Вас пита бранилац?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Разумем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте им рекли због чега су они кренули са вама.

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Да нам помогне да са нас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И у чему се та помоћ састојала?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Ја сам рекао једно да није имао Мирослав превоз како да долази до тога и да ми пребацимо њега и да се враћамо, о томе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У безбедносном смислу кроз Косово?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Да, да, кроз Косово, безбедносно.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Добро. На страни 7 Ви кажете инспектор каже не може овамо, тамо ради твој Љуба 15 дана ћемо да казнимо.

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Да.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Ко је Љуба?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Па види да ми сви плаћамо ту, са децама ми плаћамо, жао нам за те деца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, не. Сад остаје заиста ово, то је и мени се било наметнуло, овај ради твој Љуба, због неког Љубе, ко је Љуба? То Вас пита бранилац.

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Љуба не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наводно Вам је инспектор рекао тамо кад је било то суђење, да је тај инспектор наводно тамо рекао не може, овамо тамо, ради твог Љубе, ваљда 15 дана ћемо да казнимо.

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Зоран, па Зоран то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ко је Љуба? Ко је Љуба?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Па ми нисмо знали немамо никакве проблеми ту нисмо имали никакви питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, зашто?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Како да вам објасним ја то. Да, за твоју љубав па то је, за твоју љубав то је. Да ми гледамо за деца, на твоју љубав.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Зато што се поново појављује Љуба, нешто касније. Ви сте рекли да сте на страни 11 транскрипта, из истраге, питамо неког после смене за Битићи, каже у Нишу су, ко вам је рекао да су браћа Битићи у Нишу?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Тамо полицајци то тамо ми смо имали контакт и дан данас имам и број телефона њихове.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Полицајци у СУП-у или ови стражари у затвору?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Стражари ту, они полицајци ту где су они, нису ту него они су тражите у Нишу. Сам то реко једном.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Да ли сте ви Ваците били у Призрену када је престало бомбардовање?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Не.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Кад сте дошли у Призрен?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте дошли?

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: После бомбардовања кад сте дошли?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Ми смо кренили 26.6.1999. из Призрена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, али кад сте пита Вас бранилац, кад сте дошли у Призрен? Бомбардовање је завршено негде 10-11. јуна, рекли сте да Ви тада нисте били у Призрену?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Нисмо били уопште.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте Ви дошли у Призрен?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Један дан што сам био, да видимо везу браћа Битићи јесу пушћени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не разумете?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Не разумем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не разумете нас. Пита Вас бранилац и то сте Ви рекли да Ви за време бомбардовања практично нисте били у тој кући у Призрену него сте били негде у некој другој кући?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Другу кућу да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел та друга кућа исто у Призрену?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Исто у Призрену ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли сте били, да ли сте крај рата дочекали у Призрену?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Јесте, јесте, до краја рата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И све?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Све у Призрену, ту су моји живели.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Након престанка бомбардовања.

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Да, престало бомбардовање ја у кући сам био.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Да ли је било ратних сукоба?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Није било, јер сам био 2 дана, 3 ту, престало бомбардовање, 2-3 дана колико је било, толико стоји ту 2-3 дана.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Ви кажете да, на страни 6 транскрипта, каже дошао је овај полицијска кола цип дошао је узео деца?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: У Мердару.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: У Мердару?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Да.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже после, купили су и кола и то.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Кажете да сте бли у америчкој амбасади?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Били смо.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Када?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Па били смо.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: После колико од када су ухапшена браћа Битићи?
СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Били смо ми одма од `апшења браћа Битићи
месец дана, тако негде, пред месец дана више неки дан тако слободним даном
смо били у америчку амбасаду, они имају податке ту да су пушћени деца. Ја
сам то лично био.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Добро, кад сте лично били, где сте били у америчкој
амбасади?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Био сам у америчкој амбасади где се водију они
деца и изашла ми једна женска мене.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Јел радила америчка амбасада тада?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Била је америчка амбасада ту, радила, била је
ту америчка амбасада, како да није. Погледајте то је мало касније било.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Да ли сте икада браћу Битићи видели у
униформама?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Не.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Да ли сте их икада видели са оружјем?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Не.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Из овога што сте Ви рекли можемо закључити да су
то добра деца која су вама покушали да помогну?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Да нам помогну, јесу. И ја их волим те деца.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Моје је питање, да ли Вам је познато да ли је
постојао било какав кривични поступак против браће Битићи? Било какав,
било некакво дело да су урадили кажњиво?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Не то, не знам ја то.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Хвала, немам питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево погледајте ово, да ли Ви знате шта је ово? Јесте
некад то видели? Ту неки ланчићи па ту неке плочице, да ли сте то некад
негде видели, разумете?

**Председник већа сведоку показао ланчиће са металним плочицама
са утиснутим бројевима и именима, сведок исказује да никад ништа
слично није видео.**

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте желели?

НАТАША КАНДИЋ: Ваците како се Мирослав осећао кад је дошао у
Призрен, да ли се плашио?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово је тешко, ово је тешко, не можемо овако.

НАТАША КАНДИЋ: Каква је ситуација била у Призрену после завршетка
НАТО бомбардовања?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Па кад је завршено НАТО бомбардовање.

НАТАША КАНДИЋ: Шта је било са Србима?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Па Срби су повучени овамо са ове стране, Албанци се враћају свјим кућама, и то је то било, ја нисам ја био дуже време тамо пошто ја тамо нисам да останем месец дана и да знам који су шта.

НАТАША КАНДИЋ: Добро. А како се, јел вам познато како се српска полиција понашала за време НАТО бомбардовања према Албанцима?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро немојмо, немојмо.

НАТАША КАНДИЋ: Добро хоћу да га питам.

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Нама није било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, немојте одговорити нећемо толико. Мирославе, Ваците.

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Нама није било ни албанска полиција, ни српска полиција није нам било никакво у томе, то је рат је био, сваком је сад.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, да ли знате још за неки случај да је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваците немојте, само моменат, немојте да одговарате ако Вам ја то не дозволим.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли знате да је неко од Албанаца у то време ишао у Србију, у то време када сте Ви кренули са?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Па дан данас има Албанци овде више него у Косово, да знате, Ви знате то врло добро.

НАТАША КАНДИЋ: Не данас, не данас.

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: И пре рата и после рата има Албанци пуно и дан данас.

НАТАША КАНДИЋ: Тада после рата?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: После рата има Албанци доста ја кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него Вас пита да ли су долазили тих дана када сте и Ви ишли и овамо са Мирославом и са?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Па дошли су како да не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И са браћом Битићи да ли су и Албанци са Косова долазили овамо у Србију?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Па дошли су, дошли су и они су били Албанци полицајци и они су морали да пустију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него неки други да ли су људи путовали код своје родбине овамо и тако даље?

НАТАША КАНДИЋ: Ко, Албанци полицајци или?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Па Албанци су били једно време радили су дозволе, непријатељи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где, одлазимо широко бојим се нећемо добити ништа. Хвала.

Да ли имају? Бранилац?

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Само једно питање. Да ли Вам је познато када су се избеглице враћале, почели да враћају из Албаније на Косово?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Негде 24-ог, 23-ог, туде негде јануара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јануара?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: После маја овај шести месец, тај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шести месец, јун, добро, јуна.

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Јуни, јуни да.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Да ли је то било масован повратак?

Добро прескочићу питање, следеће само питање да ли су се са тим избеглицама вратили и браћа Битићи, да ли знате да ли су се они са тим избеглицама из Албаније дошли?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Не, не, они су дошли код мајке своје у цивилно то, нису они дошли са њима, нисам их видео са њима ја, да дође.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Питање је било да ли су се браћа Битићи дошли на Косово са другим избеглицама који су се из Албаније враћали на Косово?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Нисам ја то видео него они су дошли да посетију своју мајку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро Ви то нисте видели?

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли оптужени имају питања за сведока? Немају?

Питања сведоку нема, сведок нема ништа више да изјави.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите тражите ли неке трошкове што сте дошли данас у суд? Ви сте дошли из Краљева, јел тако?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Да из Краљева.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Према нашим подацима Краљево – Београд и назад 1.170,00 динара је повратна карта, али ако сам Вас добро схватио пошто смо заједно лифтом се пели на трећи спрат јутрос кад смо долазили, сведок каже да је више платио са железничке станице, односно аутобуске до суда него из Краљева до Београда за такси, колико сте платили, колико сте платили такси превоз?

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Па ево има ту још оних да питање и њихз ја сам платио 600 динара, а нема 4 километара, то је срамота је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК ВАЏИТ МИНУШИ: Можете некога да пошаљете ја познајем оног таксиста, да вам кажем ево ко.

Сведок тражи на име доласка износ од 2.180,00 динара, па се исто сведоку ДОСУЂУЈЕ привремено на терет буџетских средстава суда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате сад и да платите такси за назад до станице наравно, само до станице. Јел у реду? Можете ићи Ваците, можете сести ако хоћете да слушате даљи ток суђења можете сести тамо у простор за публику.

Сведок Стојановић Боривоје. Да ли сте ме чули? А да она нас је молила да је прво, добро, сведок немојте Стојановића, немојте Стојановића него Трајковић Славица.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Јел могу два минута да отворим прозор?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да наравно јако је вруће, наравно.

Сведок СЛАВИЦА ТРАЈКОВИЋ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Трајковић Славица?

СВЕДОК СЛАВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Славице, ево видите шта ради бранилац, мало отвара ово да дођемо до ваздуха, можда би било добро да се мало раскомотите, добро, како желите.

Од оца?

СВЕДОК СЛАВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Јовице, Јовице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: **Јовице**, рођена?

СВЕДОК СЛАВИЦА ТРАЈКОВИЋ: 1964.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: **`64. године**, где?

СВЕДОК СЛАВИЦА ТРАЈКОВИЋ: 28.03. у Врању.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: **У Врању**, настањена у?

СВЕДОК СЛАВИЦА ТРАЈКОВИЋ: У Врањској Бањи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: **У Врањској Бањи**, улица и број?

СВЕДОК СЛАВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Насеље Грамађе 51.

Упозорена, опоменута, те заклета читањем законског текста заклетве за сведока исказује:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Славице прочитајте гласно текст те заклетве за сведока ту испред на пулту се налази.

СВЕДОК СЛАВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питана говорити само истину и да ништа од онога што ми је непознато нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е хвала лепо. Славице, шта Ви радите?

СВЕДОК СЛАВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Ја радим у.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте по занимању шта?

СВЕДОК СЛАВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Трговац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Трговац, јесте запослени?

СВЕДОК СЛАВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где?

СВЕДОК СЛАВИЦА ТРАЈКОВИЋ: У СУП-у у Врању.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У СУП-у у Врању, '99. године у лето, '99. године, да ли сте били запослени у МУП-у?

СВЕДОК СЛАВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте радили, где сте били запослени?

СВЕДОК СЛАВИЦА ТРАЈКОВИЋ: У Врању.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Врању, добро. Да ли знате где је Петрово Село?

СВЕДОК СЛАВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И овај камп или наставни центар за обуку припадника Посебних јединица полиције и оперативно потерно, потерно оперативних група и тако даље и тако даље? Дакле знате за тај камп?

СВЕДОК СЛАВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте радили у том кампу горе?

СВЕДОК СЛАВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када?

СВЕДОК СЛАВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Па не могу тачно да Вам кажем ја сам више пута одлазила тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Више пута сте одлазили?

СВЕДОК СЛАВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте први пут по Вашем сећању кад сте први пут отишли тамо?

СВЕДОК СЛАВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Први пут то је било после бомбардовања ја мислим да је 11. јуни, 5 дана сам била тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У јуну месецу?

СВЕДОК СЛАВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Да, мислим да је јун или јули, тако нешто, остали смо тамо 5 дана, после тога вратили смо се кући.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само 5 дана сте Ви били?

СВЕДОК СЛАВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Да, а онда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А за време бомбардовања Ви нисте били тамо?

СВЕДОК СЛАВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК СЛАВИЦА ТРАЈКОВИЋ: После тога не сећам се друга тура кад је била август или јули, не знам, не знам тачно, не могу да се сетим датума.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, колико сте били у тој другој тури?

СВЕДОК СЛАВИЦА ТРАЈКОВИЋ: 17 или 22 дана, тачно не знам, али мислим да су 17.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е добро, ко је био са вама од раника, које послове сте Ви тамо радили у том кампу и?

СВЕДОК СЛАВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Као помоћни радник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Помоћник радник у?

СВЕДОК СЛАВИЦА ТРАЈКОВИЋ: У кухињи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У кухињи, шта то значи?

СВЕДОК СЛАВИЦА ТРАЈКОВИЋ: То значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Припрема оброка, сервирање, припрама хране?

СВЕДОК СЛАВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Да. Чишћење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Претпостављам да кувари спремају храну?

СВЕДОК СЛАВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви чистите посуђе?

СВЕДОК СЛАВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сервирање хране?

СВЕДОК СЛАВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Па да припрема, љуштење кромпира, поврћа, припрема и то је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, добро. Колико је људи било у кампу на храни, по неком Вашем сећању колико оброка сте спремали?

СВЕДОК СЛАВИЦА ТРАЈКОВИЋ: 80 до 120.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 80-120?

СВЕДОК СЛАВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово други пут кад сте били у Ви нисте сигурни да ли је то јули или август, али сте остали пуну смену схватих 20-ак дана?

СВЕДОК СЛАВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је тад било људи по Вама?

СВЕДОК СЛАВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Па не знам тачно да Вам кажем, кажем од 80-120.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате кад сте дошли?

СВЕДОК СЛАВИЦА ТРАЈКОВИЋ: После завршетка смене, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, кад сте Ви дошли значи, с ким сте дошли у овој другој тури, с ким сте дошли у камп горе, ко је био са Вама?

СВЕДОК СЛАВИЦА ТРАЈКОВИЋ: То не могу да се сетим, ја стварно не могу да се сетим то је било давно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је Стојановић Боривоје?

СВЕДОК СЛАВИЦА ТРАЈКОВИЋ: То је мој шеф, шеф одсека.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел и он био тамо?

СВЕДОК СЛАВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Био је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте са њим дошли?

СВЕДОК СЛАВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Био је или је дошао не могу да се сетим тачно, не знам. Нормално, он је шеф био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је Зубић рођена Николић Данијела?

СВЕДОК СЛАВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Ко?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зубић, девојачки Николић Данијела?

СВЕДОК СЛАВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Данијела, то је колегиница из Бора. Ја сам њу упознала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим, не чујете? Да, мало затворите. Па добро мало је сад пријатније.

СВЕДОК СЛАВИЦА ТРАЈКОВИЋ: То је моја колегиница из Бора, ја сам њу упознала онда када сам отишла на терен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је она тада била тамо?

СВЕДОК СЛАВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Па заједно смо биле, али не сећам се која је прва дошла, а која друга, не сећам се. Али у тој групи била је и она.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Младеновић Снежана?

СВЕДОК СЛАВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Младеновић Снежана, да и то је колегиница из Јагодине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је и она била тада тамо у тој другој групи?

СВЕДОК СЛАВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Па јесте и она је била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И она је била?

СВЕДОК СЛАВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изузев ове две туре да ли сте још у некој групи, тури били?

СВЕДОК СЛАВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Па била сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК СЛАВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Била сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Били сте, још колико у колико наврата? Јер колико смо ми ту у неким сазнањима та обука је трајала целе, целе те друге половине '99, тамо до касно до новембра месеца?

СВЕДОК СЛАВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Па не знам '99 да ли сам још који пут била, али 2000. сам сигурно била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И 2000. сте били?

СВЕДОК СЛАВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е па добро да ли Ви, да ли Ви радници у кухињи, да ли Ви долазите пре људи који врше наставу тамо и који присуствују настави, да ли Ви долазите пре њих, да ли долазите раније?

СВЕДОК СЛАВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Па ми смо у кампу били ту, како, где не разумем, није ми јасно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако долазите у турама?

СВЕДОК СЛАВИЦА ТРАЈКОВИЋ: А да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте нон-стоп у кампу?

СВЕДОК СЛАВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Па добро јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него Ви кажете да сте били у неколико тура?

СВЕДОК СЛАВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако долазите у турама, ја Вас питам кад Ви долазите да ли има тамо неког у кампу када Ви дођете или Ви долазите први?

СВЕДОК СЛАВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Не сећам се, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумете, да ли има нека смена куvara, не знам ни ја како да Вас питам, да ли има нека смена куvara, па сад ови су били 10 дана и сад сте Ви дошли у њихову смену?

СВЕДОК СЛАВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Или Ви долазите заједно са тим људима који су у кампу који проведу време у кампу који исто долазе у камп, у питању су групе за обуку људи долазе на 20 дана?

СВЕДОК СЛАВИЦА ТРАЈКОВИЋ: А не, са њима не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па кад у односу на њих, кад Ви долазите? Да ли долазите заједно са њима или долазите пре њих?

СВЕДОК СЛАВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Не, нисмо са њима долазили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па да ли долазите пре њих?

СВЕДОК СЛАВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Па не могу да се сетим, како да вам кажем кад стварно не могу да се сетим ко је дошао пре, да ли смо ми или су дошли они, значи они имају свој камп, ми имамо свој камп, кухиње како да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знам, али Ви сте ту ради њих?

СВЕДОК СЛАВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Нормално.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ако сте Ви дошли пре њих онда а њих нема, онда коме спремате оброке?

СВЕДОК СЛАВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Па ми морамо да припремимо, да почистимо кухињу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па то Вас питам, па то Вас питам.

СВЕДОК СЛАВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Па сигурно смо онда ми пре њих дошли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли знате неког од људи ко је тамо био у кампу? Ко је радио горе?

СВЕДОК СЛАВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Па не могу сад да се сетим, питајте ме конкретно за неког, знам ја све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је Љуба?

СВЕДОК СЛАВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је Љуба, чика Љуба?

СВЕДОК СЛАВИЦА ТРАЈКОВИЋ: А Чика Љуба то је домар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је домар, да ли знате како се презива? Не? Да ли је он стално био горе?

СВЕДОК СЛАВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Па њему је ваљда кућа ту близу кампа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кућа му је близу кампа, да ли то значи да он уопште у кампу није спавао? Не знате? Добро. Ко је шеф кампа или руководилац или директор или не знам ни ја како да Вас питам, ево руководилац, старешина? Ви сте у МУП-у старешина? Одлично.

СВЕДОК СЛАВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте горе у неколико, у више наврата и не знате ко је старешина кампа?

СВЕДОК СЛАВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Па мене не интересује.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је Горан Радосављевић? Да ли знате ко је Горан Радосављевић звани Гури?

СВЕДОК СЛАВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Чула сам, Гури, чула сам за Горана Радосављевића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте га видели горе у кампу?

СВЕДОК СЛАВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате шта је он био у кампу?

СВЕДОК СЛАВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

СВЕДОК СЛАВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Претпостављам да је неки претпостављени али ко је шта је, који је посао обављао не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате ко је Ђера?

СВЕДОК СЛАВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Име?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК СЛАВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Име.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ђерић, Ђера? Не значи Вам то ништа?

СВЕДОК СЛАВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Претпостављам али нисам сигурна, можда човека знам али не знам име тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате ко је Поп?

СВЕДОК СЛАВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Поповић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Поповић?

СВЕДОК СЛАВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је он?

СВЕДОК СЛАВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Виђала сам њега ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је он, шта је он био горе?

СВЕДОК СЛАВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Мислим да је и он био на обуку ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК СЛАВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Био је ваљда на обуку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта био је на?

СВЕДОК СЛАВИЦА ТРАЈКОВИЋ: На обуку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На обуци био.

СВЕДОК СЛАВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па у којој тури? Не знате? Да ли знате ко је Николић Александар?

СВЕДОК СЛАВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је то?

СВЕДОК СЛАВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Па то је један полицајац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, шта нам знате рећи везано за њега?

СВЕДОК СЛАВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Па знам само човека.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК СЛАВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Шта друго да Вам кажем питајте ме конкретно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па шта је радио горе, мислим полицајац, где је био полицајац, шта је радио, све што знате о њему причајте?

СВЕДОК СЛАВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Па ко ће мени да каже шта полицајац ради.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Госпођо Трајковић, ја морам да Вас подсетим нешто.

СВЕДОК СЛАВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Кажите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вас морам подсетити да сте у обавези да суду кажете све чега се сећате.

СВЕДОК СЛАВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Па оно што знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте да нас дозирате овде, знате ја такав утисак стичем да треба овде сад клештима да Вам чупамо мисли и ваша сећања.

СВЕДОК СЛАВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Не траба Ви клештима да чупате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па немојте, све чега се сећате реците.

СВЕДОК СЛАВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Али ја оно што не знам, што се не сећам, па верујте ми то је било давно, зашто би ја нешто крила ако знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако знате ко је Николић Александар ја Вас питам реците нам све везано за њега, Ви кажете питајте.

СВЕДОК СЛАВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Па ето само знам Александра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је, полицајац, кажете полицајац, где је био полицајац, кад је био полицајац? Горе?

СВЕДОК СЛАВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Ту у кампу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У кампу, шта је радио у кампу?

СВЕДОК СЛАВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Шта је радио, па зар ће мени неко да каже шта је он радио, па знам човека.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате, па реците не знам шта је радио, био је горе полицајац не знам шта је радио. Не знате ко вам је шеф, што ме врло изненађује, не знате ко вам је старешина.

СВЕДОК СЛАВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Шефа знам, мени је Бора Стојановић шеф.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро Вама Бора, али не знате ко је горе старешина кампа, то остаје ми потпуно нејасно.

СВЕДОК СЛАВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Не знам да ли је Ћерић или је Радосављевић, ја стварно не знам ко је шеф био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. У толико наврата сте били горе,а. Да ли сте са Данијелом, са Николић Данијелом некад одлазили до града увече?

СВЕДОК СЛАВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте излазили до града?

СВЕДОК СЛАВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са овим Николићем?

СВЕДОК СЛАВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад је то било, да ли се тога сећате?

СВЕДОК СЛАВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Датум не знам да вам кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел то било у више наврата или је то било?

СВЕДОК СЛАВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Не у једном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је било једном?

СВЕДОК СЛАВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Једном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која је то била тура од ових у којима сте били?

СВЕДОК СЛАВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Није ова прва 5 дана кад сам била него ова друга.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него ова друга, е па та друга у којој сте били 20-ак дана кад је то било? На почетку, на средини, при крају, у том неком смислу пробајте нас оријентисати?

СВЕДОК СЛАВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Па ја мислим да је на почетку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, шта нам знате рећи везано за то колико дуго сте били, јел још неко био са вама, са којим аутом сте ишли, где сте ишли?

СВЕДОК СЛАВИЦА ТРАЈКОВИЋ: У Кладову.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Кладово?

СВЕДОК СЛАВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вас две и он?

СВЕДОК СЛАВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је још неко био?

СВЕДОК СЛАВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Он и још један полицајац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате како се он зове?

СВЕДОК СЛАВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Ја не могу да се сетим његовог лика. Николић мислим да су они специјални.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте се вратили, колико сте се задржали у Кладову?

СВЕДОК СЛАВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Па можда је било 2 сата, 3 ноћу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: До 2, 3 ноћу да сте остали и вратили се назад?

СВЕДОК СЛАВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е, у односу на тај дан када сте ишли доле у Кладово са тим Николићем и са овим другим, у односу на тај дан Вас питам, да ли је камп био пун, да ли су људи сви који треба да су у кампу, да ли су ту, да ли су ови који треба да прате наставу да ли су они дошли већ били, да ли је настава била у току или не?

СВЕДОК СЛАВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Па ја мислим да су били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да су били ту?

СВЕДОК СЛАВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Ја мислим да су били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви знали да је било неких затворених људи, лица ту у кампу? Да ли Ви имате неких сазнања у том смислу?

СВЕДОК СЛАВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па да сте им посебно спремали храну или да се за њих посебно узимала храна?

СВЕДОК СЛАВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Ја колико знам, значи ја сам била кухињски радник тамо, помоћни радник, није се ништа ванердно спремало, за све исто, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако Ви издајете храну на оној линији, јел тако?

СВЕДОК СЛАВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У мензи, да ли је било ситуација да већина људи узме оброк ту у мензи, јели на линији, а да се неки оброци у виду ланч пакета однесу па да се конзумирају у павиљонима? Да ли знате тако што?

СВЕДОК СЛАВИЦА ТРАЈКОВИЋ: То нисам приметила. Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је неко носио уопште ланч пакете из кухиње, да ли су се издавали ланч пакети?

СВЕДОК СЛАВИЦА ТРАЈКОВИЋ: То нисам могла ја да приметим јер нисам била задужена ни за какве.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте Ви били, ко је био задужен за то?

СВЕДОК СЛАВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Па ја не би смела као помоћни радник да издам ништа, не знам то ако су тражили од куvara или нешто ја то не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро то Вас питам ко је онда задужен за то, кувар?
Неко од куvara?

СВЕДОК СЛАВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Па кувар, ако би требало нешто да изда онда кувар, ја то не би смела, значи то иде по броју колико obroka треба да се изда и шта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су тај дан о коме говоримо, када сте Ви увече изашли са том двојицом, да ли се тај дан у камп долазио неки бели цип «Пајеро», да ли имате сазнања те врсте, ево тај Николић нам каже да јесте, тај Николић са којим сте Ви били, а и онај други обадвојица су нам рекли јесте, па и овде оптужени. Окрените и погледајте овде оптужене, ко је ко ако их знате? Да ли знате неког од њих двојице?

СВЕДОК СЛАВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Знам Сретена Поповића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сретен Поповић, ко је то? Леви или десни?

СВЕДОК СЛАВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Овај овде преко пута мене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који леви или десни?

СВЕДОК СЛАВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Леви.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Леви, добро. А ко је овај десно?

СВЕДОК СЛАВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Јој, не знам како се, Милош.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Милош, јел знате њега?

СВЕДОК СЛАВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Милош?

СВЕДОК СЛАВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад пробајте нам рећи шта је радио Сретен, а шта је радио Милош у кампу, шта су били, зашто су били задужени, ако знате ако имате сазнања те врсте?

СВЕДОК СЛАВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Ја мислим да је Милош.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само мало ближе микрофону, не морате гледати њих, само мало ближе микрофону да се ово чује.

СВЕДОК СЛАВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Ја мислим да је Милош био магационер, мислим можда и грешим, а Поповић је био на обуку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На обуци?

СВЕДОК СЛАВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е кажем и Милош и Николић, а и овај трећи у ствари одај са којим сте Ви увече ишли заједно са Николићем они нам рекоше тај дан су довели тројицу људи са белим ципом «Пајеро» и био је још један униформисани полицајац, дошли су са «Голфом» и са тим белим «Пајером» и довели тројицу људи и Поповић их је сместио у неки магацински простор доле испод писте, па Вас питам да ли Ви знате за тако што?

СВЕДОК СЛАВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И каже увече смо са Данијелом и са још једном радницом изашли у Кладово?

СВЕДОК СЛАВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знам били до неко доба и вратили се?

СВЕДОК СЛАВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Ја то нисам приметила, ко би мени реко то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако би, да ли је било могуће у ствари Милошу, овом Николићу, било коме у тако раним јутарњим сатима кад сви остали спавају, да ли је било могуће ући у кухињу и негде из кухиње узети неку храну, млеко у тетрапаку и тако даље? Како се то држало, како су се држале намирнице, да ли је то под неким кључем било, разумете?

СВЕДОК СЛАВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Па ја то нисам приметила да је неко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не питам да ли сте приметили него Вас питам да ли је то могуће било? Имајући у виду начин на који је то организовано, где се држала храна, да ли се држала закључана или не, онда опет кажем рани јутарњи сати, нема никога ко би могао да изда, нема куvara који би могао дати неку храну него ево ја хоћу сам да узмем себи неку храну типа млека?

СВЕДОК СЛАВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате да ли би то било могуће? Добро. Питања?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ако сведок може да објасни, била је колико схватам у том кампу, где се налази кухиња у односу нпр. на улаз у камп и на на улазну рампу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где се налази кухиња? Имате улазак у камп, то Вас пита заменик?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И рампа? Прођете рампу и где је кухиња, где је сад кухиња?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мало нам опишите како то изгледа, разумете?

СВЕДОК СЛАВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Да створим слику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК СЛАВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Значи овако, овде је пут, рампа, ту долази наш камп, па онда се иде за камп где су смештени полицајци.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То мислите на кућу не на камп?

СВЕДОК СЛАВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Да, да на кућу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Где су смештени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зграду у којој су смештени били?

СВЕДОК СЛАВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Да, да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел то значи кухиња је посебна зграда?

СВЕДОК СЛАВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Посебна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је она далеко од улазне капије? По Вама, по некој Вашој процени? Колико је далеко од улазне капије?

СВЕДОК СЛАВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Сад можда нећу тачно да кажем, али једно 30 метара, да би се дошло да би се ушло у ону кућу где су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Једно 30-ак метара?

СВЕДОК СЛАВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Да, 30-ак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли се сведок сећа први дан када је дошла, да ли је кухиња била откључана или је била закључана?

СВЕДОК СЛАВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Први дана када сам ја.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Чим сте дошли?

СВЕДОК СЛАВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Први дан када сам ја први пут дошла ја верујте можда је срамота и смешно али ја сам плакала, нисам знала да идем у ту шуму, ја сам не знам како да вам кажем и насам могла да приметим да ли је било закључано или шта ја знам, значи била сам у старту разочарана, нисам очекивала да ћу да идем у шуму, ја сам замишљала да идем на терен на неко друго место.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, где сте Ви спавали у којој просторији? Где се налази просторија где сте спавали?

СВЕДОК СЛАВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Па то је у тој кухињи.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У кухињи?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је у тој истој згради где је кухиња?

СВЕДОК СЛАВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Да у истој згради, да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел та просторија где сте спавали имала прозор?

СВЕДОК СЛАВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Имала је.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А шта се види кроз прозор?

СВЕДОК СЛАВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Па ништа не може да се види јер је то, како да Вам кажем, висок прозор и ништа није могло да се види.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А на шта гледа тај прозор?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На коју страну гледа?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: На коју страну? Јел се види улазна капија конкретно?

СВЕДОК СЛАВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Па не може да се види јер је кажем Вам високо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Знали добро, не може да се види.

СВЕДОК СЛАВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Не може да се види.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта сте Ви конкретно радили као помоћни радник?

СВЕДОК СЛАВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Па вршила припрату, поврће чистила, прала посуђе.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Где сте чували поврће?

СВЕДОК СЛАВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Па имала је посебна просторија.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Где се налази та просторија, да ли знате?

СВЕДОК СЛАВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Па у тој кућици, значи имало је више просторија, посебно кухиња где се спрема, онда смо имали собу за спавање, просторија где се чувало поврће, онда намирнице остале.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где су се остале намирнице чувале?

СВЕДОК СЛАВИЦА ТРАЈКОВИЋ: У, па једна мала просторијица као магацин.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све ту?

СВЕДОК СЛАВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Па да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све ту, да ли је била нека просторија у згради мимо ове зграде, да се у њој чувала храна, да се у њој држала храна? Па да сте одлазили, храна, пиће, сокови, киселе воде?

СВЕДОК СЛАВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Ја колико знам не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумете, све је било у овој згради?

СВЕДОК СЛАВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Комплетан магацин, кухиња, значи све оно што треба, све је ту складиштено у тој згради где је била и кухиња и ваша спаваона и.

СВЕДОК СЛАВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Да, да, та зграда овај, имала је два улаза и с једне и са друге стране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел постојао неки магацин ван те зграде који би Ви користили?

СВЕДОК СЛАВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Не, не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Реците нам где се налазе тушеви, где сте се туширали?

СВЕДОК СЛАВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Ух, то је издвојено.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Где је то издвојено?

СВЕДОК СЛАВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Значи ова кућица где смо ми били смештени, онда центар за обуку.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта то значи центар за обуку?

СВЕДОК СЛАВИЦА ТРАЈКОВИЋ: То што сте ми Ви рекли центар за обуку.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па све је то центар за обуку?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То је све центар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је све центар за обуку?

СВЕДОК СЛАВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Мислила сам камп, њихов камп.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ајде да ли има нека кад се уђе има нека писта, ајмо у односу на писту где су били тушеви?

СВЕДОК СЛАВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Исто онда тако скроз у челу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Скроз у челу?

СВЕДОК СЛАВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А јел се силази ван писте па се иде или је?

СВЕДОК СЛАВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Иил се иде само право?

СВЕДОК СЛАВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Пролази се поред њиховог кампа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Поред њихове зграде?

СВЕДОК СЛАВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Да, поред њихове зграде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где су полицајци који су на обуци, где су смештени?

СВЕДОК СЛАВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Да, да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте некад силазили испод писте доле?

СВЕДОК СЛАВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Нисте.

СВЕДОК СЛАВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Па зашто би силазила.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Питам или јесте или нисте. Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала.

НАТАША КАНДИЋ: Рекли сте да сте, да знате ко је и да сте виђали Горана Радосављевића Гурија, онда сте нам рекли и Ђерића, тог првог дана кад сте дошли кад сте увече изашли у Кладово, кога сте?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Она није рекла да је то првог дана да су изашли.

НАТАША КАНДИЋ: Не, не, ја питам ког дана од кад су изашли тог дана у Кладово, ко је био у кампу од старешина?

СВЕДОК СЛАВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Е то не могу да се сетим, не знам.

НАТАША КАНДИЋ: А да ли можете да се сетите од прилике да ли је Горан Радосављевић нека био са својом ћерком у кампу? Да ли сте видели?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумете питање?

СВЕДОК СЛАВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Да, да разумем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се сећате тако чега?

СВЕДОК СЛАВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Мислим да сам ту девојчицу видела да је била.

НАТАША КАНДИЋ: Да је била?

СВЕДОК СЛАВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Да, да, била је.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли сте док сте били у Петровом Селу на задатку видели негде да постоји нека гробница можда?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да постоји?

НАТАША КАНДИЋ: Гробница?

СВЕДОК СЛАВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где се смеће одлагало? Јели Ваш посао био да износите смеће из кухиње?

СВЕДОК СЛАВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Не. Нисмо ми то радили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како после узимања оброка па ту има и пића и пластике?

СВЕДОК СЛАВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Да, да, има и флаша, па нисмо ми то жене радиле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте Ви?

СВЕДОК СЛАВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Нисмо, нисмо ми, ми смо то нормално покупимо, очистимо, али нисмо, нисмо ми то односили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, Ви у кухињи то почистите, то је Ваш задатак, имате и неке помије претпостављам од хране?

СВЕДОК СЛАВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е, шта сте радили са тим смећем? Са помијама, са пластиком, са смећем друге врсте?

СВЕДОК СЛАВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Помије је носио Чика Љуба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, Љуба је долазио по то. Шта Ви му одлагали у неку канту, нешто?

СВЕДОК СЛАВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а са овим другим смећем?

СВЕДОК СЛАВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Па то нисам ја носила, то су мушкарци носили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро али знам, шта сте Ви радили у кухињи са тим?

СВЕДОК СЛАВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Шта?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са тим смећем? Јесте ли чистили кухињу?

СВЕДОК СЛАВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Па јесте почистимо, али кажем нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И мензу где се конзумира?

СВЕДОК СЛАВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Да, да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е па то, кад почистите где то сместите?

СВЕДОК СЛАВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Па ми то почистимо, спремимо у џакове и онда су мушкарци носили ми продужимо да рибамо, да чистимо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А у џакове иду?

СВЕДОК СЛАВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оставите ту па сад који мушкарци?

СВЕДОК СЛАВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Па који су ту били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Запослени у кухињи?

СВЕДОК СЛАВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Раде из Лесковца, Зоран?

СВЕДОК СЛАВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Да, Зоран из Лесковца је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Или Зоран из Лесковца, добро, али значи ти мушкарци из кухиње они су то негде носили, питам Вас то да ли знате где?

СВЕДОК СЛАВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли сте излазили из кухиње ту у том простору где је центар уопште?

СВЕДОК СЛАВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Па знате шта ја нисам имала време да излазим, једино кад сам морала да одем до ВЦ јер нисмо стварно имали време, после доручак врши се припрема за ручак, после ручак врши се припрама за вечеру, после вечере нормално завршава се, чисти се и једва сам чекала кревет да видим, јер стварно је напорно.

НАТАША КАНДИЋ: До колико сати сте увече завршавали посао?

СВЕДОК СЛАВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Па не могу тачно да Вам кажем колико, зависи кад како. Некад 9, 10, зависи кад како, зависи и од јеловника.

НАТАША КАНДИЋ: А јесте били уопште у прилици да виђате припаднике полиције који су долазили на обуку и оне који су били у кампу као стража, јесте виђали њих?

СВЕДОК СЛАВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Па што би ја њих гледала и виђала, кажем Вам нисмо ми имали време.

НАТАША КАНДИЋ: Па како сте онда дошли, извините молим Вас то, да одете у град са Николићем ако их уопште нисте виђали?

СВЕДОК СЛАВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Е па ето тад сам нашла време и изашла сам.

НАТАША КАНДИЋ: А да ли сте, где сте се Ви туширали?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ево сад је рекла, сад је рекла на питање заменика.

НАТАША КАНДИЋ: А да ли сте, да ли је долазио неки камион који је односио смеће одатле из центра?

СВЕДОК СЛАВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Не знам.

НАТАША КАНДИЋ: А да ли сте док сте били тамо чули да долазе, јесте видели да су долазили неки хеликоптери, камиони, нешто јел је долазило у центар?

СВЕДОК СЛАВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Не.

НАТАША КАНДИЋ: Јел знате ко је Легија?

СВЕДОК СЛАВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Чула сам.

НАТАША КАНДИЋ: Јел је долазио Легија у камп?

СВЕДОК СЛАВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Па ја нисам имала прилике да видим Легију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па да ли сте чули да је долазио? Кажете ја нисам имала прилике да видим, онда кад то тако кажете онда би се дало закључити да су неки други Ваши имали прилике али ето Ви нисте.

СВЕДОК СЛАВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Па питала ме да ли сам виђала Легију, због тога кажем да ја нисам имала прилике никада да сретнем било где Легију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, дакле нисте га видели?

СВЕДОК СЛАВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питам Вас да ли сте чули да је он тамо долазио?

СВЕДОК СЛАВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Можда је и долазио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, да ли сте Ви то чули, немојте можда?

СВЕДОК СЛАВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само ако сте чули.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли су долазили, јесте видели кроз прозор, кроз кухињу, неки камионе који су долазили у центар?

СВЕДОК СЛАВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Не.

НАТАША КАНДИЋ: Јел то значи да нису долазили или?

СВЕДОК СЛАВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Можда су долазили, али ја нисам видла, ја вама кажем што сам видела, а што нисам.

НАТАША КАНДИЋ: А за то време док сте били тамо, овај први пут сте били па други, јесте чули да се прича о неким гробницама, о неким лешевима?

СВЕДОК СЛАВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Не.

НАТАША КАНДИЋ: А јесте уопште чули да тога је било у том центру где сте Ви били?

СВЕДОК СЛАВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Не, ја сам чула за те гробнице на телевизији.

НАТАША КАНДИЋ: Када?

СВЕДОК СЛАВИЦА ТРАЈКОВИЋ: 2000 и не знам које, до тад никад за гробнице док сам ја била тамо, кажем кад сам одлазила.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ни од кога нисте чули ништа слично?

СВЕДОК СЛАВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Не, не.

НАТАША КАНДИЋ: А тада кад сте чули на телевизији јесте некога од оних које сте познавали, ево Николић Александра па своје ове колеге, шефа свог, јел сте имали прилике да питате нешто о томе?

СВЕДОК СЛАВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Шта да питам.

НАТАША КАНДИЋ: Па није баш ни пријатно.

СВЕДОК СЛАВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Не знам, не разумем.

НАТАША КАНДИЋ: Да човек борави негде где има лешева и масовних гробница.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, јесте ли били после у прилици уопште након што сте чули да се сретнете са Николићем, са Стојановићем, кад сте чули то на телевизији 2000 и неке, па Вас пита госпођа Кандић а и ја, да ли сте се сретали са Николићем, са Стојановићем, па евентуално причали са њим, ето у смислу е чујеш види ти шта ови јављају, човече па ми смо тамо радили на не знам 100 метара од неких масовних гробница, у том неком смислу људском, животном, животном разумљивом, разумете? Да ли је било неке приче међу вама?

СВЕДОК СЛАВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Николића нисам виђала, значи ја радим у Врању. Мој, кажете шефа да сам питала, мој шеф одсека је у Нишу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је у Нишу Стојановић је у Нишу. А да ли сте се са њим сретали на неким другим теренима или не знам ни ја како где пошто сте у различитим местима, претпостављам да сте се тешко сретали, али?

СВЕДОК СЛАВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Па кажем Вам кад сам ја била тамо за те гробнице се ништа није знало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, није се ништа знало, али. Добро.

НАТАША КАНДИЋ: Али кад сте сазнали, јел Вас узнемирило то да сте били негде где је било неких убијених људи?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, не можемо тако. Не можемо тако.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Остало је само нешто, ја се извињавам. Извините колега. Сведок је на питање Наташе Кандић објаснио да је видела Гуријеву ћерку, кад је то било?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, кад је то било? Да ли знате кад је то било, кад сте Ви то његову ћерку видели у кампу?

СВЕДОК СЛАВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Па сигурно не сећам се тачно или други терен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово прва тура, друга тура или неки каснији терен?

СВЕДОК СЛАВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Друга тура или трећа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел то било после бомбардовања или за време бомбардовања?

СВЕДОК СЛАВИЦА ТРАЈКОВИЋ: После бомбардовања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, увек све је после бомбардовања, зато што она никад није била за време бомбардовања, тако је рекла.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Имам неколико кратких питања. Пошто сте рекли да знате Николића.

СВЕДОК СЛАВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Извините нисам чула.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Рекли сте да познајете Николић Александра?

СВЕДОК СЛАВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Да.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Да ли знате колико је Николић Александар том приликом кад сте ишли у Кладово, колико је он остао у том кампу? Колико дана да будемо прецизни?

СВЕДОК СЛАВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Па не знам, не знам колико је остао, ја сам на иницијативи моје колегинице Данијеле изашла са њима у град.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Не, нисам то питао, да ли сте га сутрадан видели?

СВЕДОК СЛАВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Па не сећам се можда.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Добро. Којим колима сте ишли у Кладово?

СВЕДОК СЛАВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Е то стварно не знам којим колима.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Да ли је био џип или путнички аутомобил?

СВЕДОК СЛАВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Мислим да је џип, али нисам сигурна.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Добро, да ли Вам је познато име Стаменковић Дејан?

СВЕДОК СЛАВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Чула сам на телевизији за Стаменковић Дејана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте чули?

СВЕДОК СЛАВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Чула сам на телевизији за Стаменковић Дејана, али ја не могу да створим лик да се сетим његовог лика.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па он каже да сте заједно са њим и са Николићем били те вечери у Кладову?

СВЕДОК СЛАВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Ја знам још један полицајац да је био, али стварно не могу да се сетим његовог лика.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли још који пут са Николићем ишли тако?

СВЕДОК СЛАВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли оптужени имају неких питања? Ево Поповић, господин Поповић би желио нешто да пита саведенока.

ОПТ.СРЕТЕН ПОПОВИЋ: Хтео би само да поставим једно питање, односно пар питања уобичајено пошто је више пута ишла по тим обукама кад су требали да се изводе и ово. Да ли и у осталим центрима била пракса да долазе пар дана раније да би припремали кухињу, судове, опрали, средили, очистили или би дошли одмах истог тог дана? У пракси уопште?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумете шта Вас пита? Јесте разумели шта Вас пита оптужени?

ОПТ.СРЕТЕН ПОПОВИЋ: Да ли је у пракси да дођете одмах тог дана када је обука да будете у кухињи или је у пракси да дођете пар дана раније да би припремили кухињу, средили, ако је прљава, судове и тако даље, шта је у пракси више Ви, како, кад сте долазили, кад сте долазили?

СВЕДОК СЛАВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Па не знам шта да Вам кажем стварно се не сећам шта је било, мени кад је наређено да дођем на терену ја сам дошла.

ОПТ.СРЕТЕН ПОПОВИЋ: Да ли се дешавало да дођете раније пар дана или не? Некад ето колико пут до сад сте долазили по обукама, где сте све долазили у које центре све долазили на обуку као особље кухиње?

СВЕДОК СЛАВИЦА ТРАЈКОВИЋ: У Петрово Село и Добре Воде.

ОПТ.СРЕТЕН ПОПОВИЋ: Јесте долазили раније пар дана или не?

СВЕДОК СЛАВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Не.

ОПТ.СРЕТЕН ПОПОВИЋ: Колико пут сте укупно били у Петрово Село ангажовани?

СВЕДОК СЛАВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Не може да се изјасни, рекла је у више наврата али не може да се изјасни.

СВЕДОК СЛАВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Мислим да сам три пута била и 2001., да 2001. кад сам имала проблеме на посао, послали су ме у Петрово Село.

ОПТ.СРЕТЕН ПОПОВИЋ: Колико сте били 2001. укупно ангажовани горе у Петровом Селу?

СВЕДОК СЛАВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Па не знам 15 или 17, до 20 дана.

ОПТ.СРЕТЕН ПОПОВИЋ: Да ли сте Милоша Стојановића познавали тад у тој 2000. и 2001. као Милоша Стојановића или сте га познавали у '99. години?

СВЕДОК СЛАВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Па ја одувек знам да је он Милош.

ОПТ.СРЕТЕН ПОПОВИЋ: Да, да, али кад сте га упознали боље, да ли од 2000. на овамо или од '99 па?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не од кад га знате? Од кад га знате, од кад знате Милоша? Да ли се евентуално сећате кад сте га упознали као некога ко је, ако сам добро схватио, ко ради са магацином? Прва тура, друга тура, трећа тура, пета тура? Разумете у том смислу?

СВЕДОК СЛАВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Па ја сам њега први пут видела први пут ваљда кад сам дошла.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Већ први пут кад сте дошли?

СВЕДОК СЛАВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И сваки пут кад сте били тамо? Или само први пут, разумете?

СВЕДОК СЛАВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Не могу тачно да се сетим да ли је он био на сваком терену. Не знам.

ОПТ.СРЕТЕН ПОПОВИЋ: Да ли сам ја био горе као помоћник вода или као неки стерешина?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питана, били сте на обуци. По њој Ви сте били на обуци.

ОПТ.СРЕТЕН ПОПОВИЋ: Добро, да ли сам ја нека био у некој канцеларији? Да сте долазили код мене у канцеларију?

СВЕДОК СЛАВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Не.

ОПТ.СРЕТЕН ПОПОВИЋ: Старешина као старешина који је био тад у том кампу, тада, да ли је имао право да наручи да има код себе у својој канцеларији сок, киселу воду, млеко, наполитанку, чоколаду или да му донесете хамбургер, или да му донесете сендвич или нешто да има право да држи у својој канцеларији?

СВЕДОК СЛАВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Ја то стварно не знам, не знам да ли је имао право, то ћете да питате шефа јер мени кад буде наређено да нешто урадим, ја урадим.

ОПТ.СРЕТЕН ПОПОВИЋ: Да ли си носила кад?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли носили, јесте ли носили људима у канцеларијама тим, јесте им носили храну у канцеларије? Разумете, а да нису храну конзумирали тамо у мензи него им однесете у канцеларију? Сећате се, не сећате се само реците.

СВЕДОК СЛАВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Не.

ОПТ.СРЕТЕН ПОПОВИЋ: Да ли је имао и Љуба домар кључеве од кухиње? Од тог објекта што се зове кухиња?

СВЕДОК СЛАВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Па јесте имао је.

ОПТ.СРЕТЕН ПОПОВИЋ: Немам више питања.

СВЕДОК СЛАВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Ја мислим да је имао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Стојановићу немате питања? Имате ли још нешто да кажете?

СВЕДОК СЛАВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Не.

Даљих питања сведоку нема, сведок нема ништа више да изјави.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тражите ли трошкове што сте дошли данас у суд?

СВЕДОК СЛАВИЦА ТРАЈКОВИЋ: Да.

Сведок тражи трошкове доласка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте дошли из Врањске Бање, повратна карта према нашим подацима износи 2.700,00 динара. Јел то довољно?

СВЕДОК СЛАВИЦА ТРАЈКОВИЋ: И 500 динара ми је таксиста узео до суда.

Сведок тражи на име путних трошкова на релацији Врањска Бања – Београд и обрнуто износ од 2.700,00 динара, као и 1.000,00 динара на име такси превоза у Београду, па се сведоку путни трошкови у износу од 3.700,00 динара и досуђују привремено на терет буџетских средстава суда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала лепо, можете ићи, досудили смо Вам ове трошкове, можете ићи, можете остати у судници ако желите, како хоћете.

Сведок СНЕЖАНА МЛАДЕНОВИЋ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Младеновић Снежана? Добар дан госпођо Младеновић. Само да нађем Ваш записник, то ће бити овде на страни 108, не 102. То је овај 18.02.2006. године.

Госпођо Младеновић име вашег оца је Драгољуб, јел тако?

СВЕДОК СНЕЖАНА МЛАДЕНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 1960. годиште?

СВЕДОК СНЕЖАНА МЛАДЕНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рођени сте у Јагодини?

СВЕДОК СНЕЖАНА МЛАДЕНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Живите где у?

СВЕДОК СНЕЖАНА МЛАДЕНОВИЋ: У Јагодини.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Јагодини, улица Деличка бр.25?

СВЕДОК СНЕЖАНА МЛАДЕНОВИЋ: Да.

Са подацима као са записника од 18.02.2006. године. Упозорена, опоменута, заклета читањем законског текста заклетве за сведоке исказује:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Прочитајте госпођо Младеновић, прочитајте гласно текст те заклетве за сведоке налази се ту испред Вас.

СВЕДОК СНЕЖАНА МЛАДЕНОВИЋ: Заклињем се да ћу у свему што пред судом будем питана говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу пражутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е хвала лепо. Ви радите као?

СВЕДОК СНЕЖАНА МЛАДЕНОВИЋ: Кувар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кувар где?

СВЕДОК СНЕЖАНА МЛАДЕНОВИЋ: У Јагодини у ресторану.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У ресторану?

СВЕДОК СНЕЖАНА МЛАДЕНОВИЋ: Јагодина, у Јагодинском ресторану у СУП-у.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У СУП-у?

СВЕДОК СНЕЖАНА МЛАДЕНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: ВК кувар, КВ кувар?

СВЕДОК СНЕЖАНА МЛАДЕНОВИЋ: Кувар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: ВК кувар?

СВЕДОК СНЕЖАНА МЛАДЕНОВИЋ: Са средњом школом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, у лето '99. године шта радите?

СВЕДОК СНЕЖАНА МЛАДЕНОВИЋ: Кувар сам била исто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Такође сте кувар, такође у Јагодини?

СВЕДОК СНЕЖАНА МЛАДЕНОВИЋ: Да и у Јагодини а по потреби посла сам ишла у Петровом Селу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е то нас занима кад сте били у Петровом Селу?

СВЕДОК СНЕЖАНА МЛАДЕНОВИЋ: Па била сам можда маја, у стварни и била сам и јуна, јула, не знам тачно временски период, значи три пута по 15 дана сам била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Три пута око 15 дана сте били?

СВЕДОК СНЕЖАНА МЛАДЕНОВИЋ: По 15 дана, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пошто је '99. година, година бомбардовања можемо ту да се одредимо јесте ли били који пут за време бомбардовања?

СВЕДОК СНЕЖАНА МЛАДЕНОВИЋ: Била сам за време бомбардовања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За време бомбардовања?

СВЕДОК СНЕЖАНА МЛАДЕНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад би то било мај, јул?

СВЕДОК СНЕЖАНА МЛАДЕНОВИЋ: Па при крају, значи дочекали смо крај бомбардовања тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тамо?

СВЕДОК СНЕЖАНА МЛАДЕНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А колико је смена трајала?

СВЕДОК СНЕЖАНА МЛАДЕНОВИЋ: По 15 дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није 20?

СВЕДОК СНЕЖАНА МЛАДЕНОВИЋ: Од прилике 15 дана, мислим да је било 15 дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта то значи крајем маја да сте дошли тамо?

СВЕДОК СНЕЖАНА МЛАДЕНОВИЋ: Верујте ми да не знам тачно када је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е добро, ко вам је тамо био шеф? Ко је био још од особља?

СВЕДОК СНЕЖАНА МЛАДЕНОВИЋ: Раде шеф из Ниша.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Раде из Ниша, ко је још био тамо од радника у кухињи?

СВЕДОК СНЕЖАНА МЛАДЕНОВИЋ: Од радника је била Славица ова.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ова сад што је саслушана пре Вас, добро.

СВЕДОК СНЕЖАНА МЛАДЕНОВИЋ: Била је Рада из Зајечара, био је шеф Боривоје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Данијела?

СВЕДОК СНЕЖАНА МЛАДЕНОВИЋ: Данијела да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, Зоран?

СВЕДОК СНЕЖАНА МЛАДЕНОВИЋ: Зоран из Лесковца, или тако не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК СНЕЖАНА МЛАДЕНОВИЋ: Да и он је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е добро, ко је био тамо старешина кампа?

СВЕДОК СНЕЖАНА МЛАДЕНОВИЋ: Старешина кампа?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да? Старешина главнин горе у кампу ко је био?

СВЕДОК СНЕЖАНА МЛАДЕНОВИЋ: Био је Ђерић и Поповић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Поповић, како се зове Ђерић како се зове Поповић, ако се сећате?

СВЕДОК СНЕЖАНА МЛАДЕНОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли имали надимке можда неке?

СВЕДОК СНЕЖАНА МЛАДЕНОВИЋ: Раде Ђерић, а Поповић не знам тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је имао неки надимак?

СВЕДОК СНЕЖАНА МЛАДЕНОВИЋ: Поп су га звали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Поп, а шта је био, да ли сте знали Радосављевића Гурија?

СВЕДОК СНЕЖАНА МЛАДЕНОВИЋ: Долазио је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је он био тамо?

СВЕДОК СНЕЖАНА МЛАДЕНОВИЋ: И он је био исто главни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад ко је био главни Ђера, Поп или Радосављевић?

СВЕДОК СНЕЖАНА МЛАДЕНОВИЋ: Радосављевић је био главни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је био главни, а шта су ова двојица?

СВЕДОК СНЕЖАНА МЛАДЕНОВИЋ: Па исто су били у кампу, значи повремено су били један месец један а други месец други, мењали се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А тако, нас занима у јулу месецу '99. године, јесте ли били тамо?

СВЕДОК СНЕЖАНА МЛАДЕНОВИЋ: Највероватније да сам била све се то зна да ли сам била или нисам, не могу сад ја да кажем да сам била, значи рекла сам да сам била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него да ли се сећате?

СВЕДОК СНЕЖАНА МЛАДЕНОВИЋ: Сећам се да сам била значи три пута по 15 дана, али временски у ком баш, ког датума.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, та обука у том кампу је трајала целе те '99. године, почев од маја месеца целе те '99. године трајала је обука, ту је било једно 5-6 обука, па пошто сте ви били у три зато Вас питам сад да видимо кад сте били? Рекосте у мају сте били то пред крај бомбардовања?

СВЕДОК СНЕЖАНА МЛАДЕНОВИЋ: Верујте ми маја, значи при крају бомбардовања тога се сећам зато што је било крај бомбардовања, а за ово не знам тачно у ком баш периоду и ког датума сам била, то је највероватније записано када сам полазила и када сам била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците нам онако по сећању колико је људи горе било, боравило у кампу, колико obroка сте спремали?

СВЕДОК СНЕЖАНА МЛАДЕНОВИЋ: Око 100 и нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Око 100 и нешто obroка?

СВЕДОК СНЕЖАНА МЛАДЕНОВИЋ: Да, све зависи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви људи из кухиње долазили пре осталих, раније?

СВЕДОК СНЕЖАНА МЛАДЕНОВИЋ: Па ми смо где се спрема ту смо и спавали, мислим соба до.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не мислим то свакодневно него у смислу било је неколико смена Ви сте били у три смене?

СВЕДОК СНЕЖАНА МЛАДЕНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи да сте одрадили смену 15 дана, па сте онда не знам ни ја неко време провели у Јагодини, па сте онда опет отишли на смену?

СВЕДОК СНЕЖАНА МЛАДЕНОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е то Вас питам да ли кад Ви долазите у камп да ли је камп празан па онда накнадно долазе људи или је камп већ пун?

СВЕДОК СНЕЖАНА МЛАДЕНОВИЋ: Па све зависи како, мислим да је једном био празан камп, мислим да се не сећам тачно да ли је био са припадницима или не, али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У смислу да ли има неке потребе да Ви дођете раније, да се то спреми почисти, припреми за долазак људи, да им се спреми храна, људи тек треба да дођу па ваљда треба нешто да једу путовали су?

СВЕДОК СНЕЖАНА МЛАДЕНОВИЋ: Долазили су највише из Ниша и Зајечара пошто су они били билже, ја сам из Јагодине долазила.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да. Да ли знате ишта о томе да су у камп довођена и затварана нека лица?

СВЕДОК СНЕЖАНА МЛАДЕНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Конкретно тројица људи у јулу месецу '99. године, да су тамо макар и на 24 сата што би рекли да су?

СВЕДОК СНЕЖАНА МЛАДЕНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да су доведени и затворени?

СВЕДОК СНЕЖАНА МЛАДЕНОВИЋ: Не, није ми познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа Вам није познато око тога?

СВЕДОК СНЕЖАНА МЛАДЕНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте ви спремали и ланч пакете?

СВЕДОК СНЕЖАНА МЛАДЕНОВИЋ: Спремани су ланч пакети кад се иде у шуму кад смо радили неке тамо вежбе па је морало да се спрема ланч пакети.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Онда уместо ручка претпостављам ланч пакет?

СВЕДОК СНЕЖАНА МЛАДЕНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како то изгледа, како изгледа ланч пакет један? Шта се ту обично спрема?

СВЕДОК СНЕЖАНА МЛАДЕНОВИЋ: Обично смо спремали сок, нека сува храна, конзерва, сок или тако наполитанка нека, код ланч пакета.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да ли су ланч пакети узимани у мањим количинама кад људи не иду у шуму него сад ево ја старешина кампа дођем и кажем дајте ми ланч пакет хоћу да једем у канцеларији нећу на линији или више пакета, дошли ми неки гости?

СВЕДОК СНЕЖАНА МЛАДЕНОВИЋ: Знате шта ја сам тамо била кувар, значи шеф кухиње је одређивао да ли се носи или шта колико се носи, значи и

одређивао је ланч пакете, ја сам била задужена за кување, малтене те ланч пакете, малтене нисам ни спремала јер нисам имала времена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте ни спремали па и не знате о томе?

СВЕДОК СНЕЖАНА МЛАДЕНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко би нам могао то најбоље рећи?

СВЕДОК СНЕЖАНА МЛАДЕНОВИЋ: Помоћно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Раде или Боривоје?

СВЕДОК СНЕЖАНА МЛАДЕНОВИЋ: Па најбоље би Вам рекао или Раде или Боривоје пошто су они били задужени за то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, питања?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте Ви одређивали колико треба obroка припремати за наредни дан у кухињи?

СВЕДОК СНЕЖАНА МЛАДЕНОВИЋ: Не, ја нисам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Нисте, јесте Ви трбовали храну из магацина?

СВЕДОК СНЕЖАНА МЛАДЕНОВИЋ: Не, ништа.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Намирнице?

СВЕДОК СНЕЖАНА МЛАДЕНОВИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте кували кафу?

СВЕДОК СНЕЖАНА МЛАДЕНОВИЋ: Јесам, то јесам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте носили кафу за старешине негде?

СВЕДОК СНЕЖАНА МЛАДЕНОВИЋ: Не, ту су испред пили кафу увек.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Где су пили кафу?

СВЕДОК СНЕЖАНА МЛАДЕНОВИЋ: Испред ресторана.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро хвала.

НАТАША КАНДИЋ: Када сте, јел можете да нам наведете, када сте први пут видели Горана Радосављевића Гурија?

СВЕДОК СНЕЖАНА МЛАДЕНОВИЋ: Па долазио је, не знам тачно време, долазио је повремено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био тада први пут кад сте били тамо? Тада први пут када сте били?

СВЕДОК СНЕЖАНА МЛАДЕНОВИЋ: Не сећам се стварно. Не сећам се.

НАТАША КАНДИЋ: За време НАТО бомбардовања?

СВЕДОК СНЕЖАНА МЛАДЕНОВИЋ: Не знам стварно, не сећам се. Долазио је али не знам тачно у које време.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли су долазили неки, слетали хеликоптери?

СВЕДОК СНЕЖАНА МЛАДЕНОВИЋ: Не.

НАТАША КАНДИЋ: Никада?

СВЕДОК СНЕЖАНА МЛАДЕНОВИЋ: Долазили су кад је била нека не знам шта је већ било, министар је долазио па то је теко октобра било.

НАТАША КАНДИЋ: У октобру, које године?

СВЕДОК СНЕЖАНА МЛАДЕНОВИЋ: Да, '99, у октобру била је нека.

НАТАША КАНДИЋ: Који министар?

СВЕДОК СНЕЖАНА МЛАДЕНОВИЋ: Министар који је био тада не знам шта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Полиције?

НАТАША КАНДИЋ: Стојиљковић, који?

СВЕДОК СНЕЖАНА МЛАДЕНОВИЋ: Полиције, да, Стојиљковић.

НАТАША КАНДИЋ: И шта је тада било кад је био министар?

СВЕДОК СНЕЖАНА МЛАДЕНОВИЋ: Па ручали су код нас, ми смо спремали за њих и то је то, долазили су хеликоптери.

НАТАША КАНДИЋ: А јесте, Ви сте ту били за време НАТО бомбардовања, јесте приметили тада неке камионе са лешевима?

СВЕДОК СНЕЖАНА МЛАДЕНОВИЋ: Не.

НАТАША КАНДИЋ: Јел неко причао о томе?

СВЕДОК СНЕЖАНА МЛАДЕНОВИЋ: Не.

НАТАША КАНДИЋ: Видим да сте сазнали са телевизије?

СВЕДОК СНЕЖАНА МЛАДЕНОВИЋ: Да са телевизије и кад су долазили код нас у Јагодини.

НАТАША КАНДИЋ: А кад сте чули то на телевизији, јесте покушали да се вратите на ту ситуацију, да се сетите јесте видели неки камион, нешто?

СВЕДОК СНЕЖАНА МЛАДЕНОВИЋ: Не, никада ништа видела нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли сте разговарали после са својим колегама?

СВЕДОК СНЕЖАНА МЛАДЕНОВИЋ: Не нисмо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Везано за то кад сте чули за то шта је откривено?

СВЕДОК СНЕЖАНА МЛАДЕНОВИЋ: Не, ја сам у Јагодини, један је из Ниша, из Зајечара, из Бора, кад се ми видимо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта, нисте се ни сретали после?

СВЕДОК СНЕЖАНА МЛАДЕНОВИЋ: Па, скоро да се сретали нисмо, буквално тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

НАТАША КАНДИЋ: А да ли се сећате да ли је, да ли сте видели Горана Радосављевића Гурија са ћерком?

СВЕДОК СНЕЖАНА МЛАДЕНОВИЋ: Јесам.

НАТАША КАНДИЋ: Кад је то било? Да ли можете да одредите да ли за време НАТО бомбардовања, после?

СВЕДОК СНЕЖАНА МЛАДЕНОВИЋ: Ја мислим да је после бомбардовања, али не знам тачно.

НАТАША КАНДИЋ: А којим путем идете кад сте ишли у тоалет, јел све време морате да изађете из кухиње?

СВЕДОК СНЕЖАНА МЛАДЕНОВИЋ: Да.

НАТАША КАНДИЋ: И где је све то, колико је то удаљено од депоније?

СВЕДОК СНЕЖАНА МЛАДЕНОВИЋ: Па то нема везе са депонијом, значи 400 метара, али у другом правцу је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: До тоалета?

СВЕДОК СНЕЖАНА МЛАДЕНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од ваше зграде?

СВЕДОК СНЕЖАНА МЛАДЕНОВИЋ: Од наше зграде, од кухиње, од зграде, ту где сте смештени где радите, практично ту и спавате, ако сам добро схватио.

СВЕДОК СНЕЖАНА МЛАДЕНОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И до тоалета је далеко 400 метара?

СВЕДОК СНЕЖАНА МЛАДЕНОВИЋ: Да, 300-400, не могу да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па шта је то, јел то био пољски неки ВЦ или је био редован, редовна зграда са тушевима?

СВЕДОК СНЕЖАНА МЛАДЕНОВИЋ: То је зграда за туш, значи са тушевима, значи са тушевима за све припаднике па и за нас, пошто није имао тоалет ту у ресторану.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да добро. 400 метара?

СВЕДОК СНЕЖАНА МЛАДЕНОВИЋ: 300-400, не могу сад да вам кажем тачно.

НАТАША КАНДИЋ: А ко је односио смеће из кухиње из ресторана?

СВЕДОК СНЕЖАНА МЛАДЕНОВИЋ: Па помоћно особље, а касније је односио од тог места човек који је чистио круг.

НАТАША КАНДИЋ: Ко је све спадао у помоћно особље?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како се зове?

СВЕДОК СНЕЖАНА МЛАДЕНОВИЋ: Помоћно особље које пере судове, чисти ресторан и то.

НАТАША КАНДИЋ: Ту су и ове жене, јел тако?

СВЕДОК СНЕЖАНА МЛАДЕНОВИЋ: Да оне жене.

НАТАША КАНДИЋ: И оне су носиле то смеће?

СВЕДОК СНЕЖАНА МЛАДЕНОВИЋ: Да, али само до испред ресторана, онда је чика Љуба, тако се звао чика Љуба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Купио те џакове или шта је то већ?

СВЕДОК СНЕЖАНА МЛАДЕНОВИЋ: Скупљао, да и бацао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Џакови или пластични или?

СВЕДОК СНЕЖАНА МЛАДЕНОВИЋ: Обично смо имали оне црне кесе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кесе?

СВЕДОК СНЕЖАНА МЛАДЕНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

НАТАША КАНДИЋ: А јесте Ви кад пролазили поред те депоније, јесте видели где су се одлагале боце од воде?

СВЕДОК СНЕЖАНА МЛАДЕНОВИЋ: Верујте ми да нисам одлазила до тамо јер нисам имала потребе.

НАТАША КАНДИЋ: Реците ми јесте све време били затворени или сте могли да изађете?

СВЕДОК СНЕЖАНА МЛАДЕНОВИЋ: Не нисмо имали времена, радимо од ујутру од пола седам, седам па до увече. Имамо паузу једно сат времена то значи користимо да би се одморили мало, па онда настављамо пошто има вечера, ручак, доручак.

НАТАША КАНДИЋ: А јесте били обавештавани кад неко са стране дође, гости? Јесте имали госте?

СВЕДОК СНЕЖАНА МЛАДЕНОВИЋ: Ја лично госте, задужен је био нормално шеф.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, а јел Вас шеф обавести доле, стигли су гости?

СВЕДОК СНЕЖАНА МЛАДЕНОВИЋ: Па знате шта ништа посебно, нису ти гости били значи све што је било ту од хране они су могли да поједу, значи ништа оно посебно да би ја морала да знам да долазе гости.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И сад нешто посебно спремате?

СВЕДОК СНЕЖАНА МЛАДЕНОВИЋ: Да, ништа.

НАТАША КАНДИЋ: Па добро, јел било некада јел знате некад?

СВЕДОК СНЕЖАНА МЛАДЕНОВИЋ: Ја сам баш рекла једном да је долазио један из Кладова, председник мислим да је или општине или председник или је начелник СУП-а, верујте ми да не знам.

НАТАША КАНДИЋ: Како је он дошао?

СВЕДОК СНЕЖАНА МЛАДЕНОВИЋ: Па долазио је највероватније колима, верујте ми да не знам тачно.

НАТАША КАНДИЋ: Нисте видели та кола?

СВЕДОК СНЕЖАНА МЛАДЕНОВИЋ: Не, не.

НАТАША КАНДИЋ: А да ли сте уопште видели нека кола, возила нека која улазе у тај простор у центар?

СВЕДОК СНЕЖАНА МЛАДЕНОВИЋ: Не.

НАТАША КАНДИЋ: А да излазе?

СВЕДОК СНЕЖАНА МЛАДЕНОВИЋ: Верујте ми нисам ни имала времена нити сам обраћала ту пажњу што се тога тиче.

НАТАША КАНДИЋ: А да ли сте, да ли сте видели, овај када је, да ли је неко од Вас тражио неку храну, ко даје храну када хоће да узме?

СВЕДОК СНЕЖАНА МЛАДЕНОВИЋ: Шеф Боривоје, управник Боривоје и шеф Раде, пошто су они били задужени за то.

НАТАША КАНДИЋ: А чекајте, Ви као кувар са конзервама?

СВЕДОК СНЕЖАНА МЛАДЕНОВИЋ: Ја као кувар сам спремала значи кувану храну, све што треба да се спреми.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је рекла.

СВЕДОК СНЕЖАНА МЛАДЕНОВИЋ: Ја сам и помагала сам женама ако не могу да стигну да се оперу судови и да се сасецка купус и тако даље, све што је морало да се спреми.

НАТАША КАНДИЋ: А на пример кад неко од старешина тражи воду да изнесе неку, да тражи боцу воде, коме се он обраћа?

СВЕДОК СНЕЖАНА МЛАДЕНОВИЋ: Па шефу нормално.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево питали смо, каже шеф би о томе могао да каже, она не зна. Питаћемо шефа.

Бранилац?

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Јел Вам познато, да ли Вам је познато лице Николић Александар?

СВЕДОК СНЕЖАНА МЛАДЕНОВИЋ: Не.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: А Стаменковић Дејан?

СВЕДОК СНЕЖАНА МЛАДЕНОВИЋ: Не.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Да ли сте Ви можда са два припадника полиције ишли у Кладово неком приликом колима?

СВЕДОК СНЕЖАНА МЛАДЕНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро, питање је на месту сасвим. Можете.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Знате ли ко је имао кључеве од магацина?

СВЕДОК СНЕЖАНА МЛАДЕНОВИЋ: Ја мислим да кључ, да магацин није ни био затворен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где је био магацин?

СВЕДОК СНЕЖАНА МЛАДЕНОВИЋ: Магацин, значи улазна врата овако и одмах лево је магацин.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: О којој згради говоримо?

СВЕДОК СНЕЖАНА МЛАДЕНОВИЋ: О тој згради, значи та зграда и ништа више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је зграда где сте Ви, где је кухиња, где Ви спавате, где?

СВЕДОК СНЕЖАНА МЛАДЕНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: То би било све, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала, браниоче. Оптужени?

СВЕДОК СНЕЖАНА МЛАДЕНОВИЋ: Поп.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

ОПТ.СРЕТЕН ПОПОВИЋ: Ја се извињавам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, Ваше је право да поставите питања.

ОПТ.СРЕТЕН ПОПОВИЋ: Морамо ипак неке ствари да би се, пошто видим да нека препрека стоји, видели сте мало пре ову како се зваше.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Поповићу.

ОПТ.СРЕТЕН ПОПОВИЋ: Неће да прича ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Поповићу, Ваше је право, немојте да се извињавате.

ОПТ.СРЕТЕН ПОПОВИЋ: Уместо, не кажем ја да ми она помогне ни да ми одмогне, она овако управо нити помаже вама нити мени, односно одмаже и вама и мени.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па нареди јој ти.

ОПТ.СРЕТЕН ПОПОВИЋ: Не могу да наређујем, нисам меродаван.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колега замениче.

ОПТ.СРЕТЕН ПОПОВИЋ: Пошто сте били на семинару.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете ли вас двојица да мало поразговарате да ми ово.

ОПТ.СРЕТЕН ПОПОВИЋ: Не, не, напротив. За време смене Бора је био горе као стериша, руководилац?

СВЕДОК СНЕЖАНА МЛАДЕНОВИЋ: Да.

ОПТ.СРЕТЕН ПОПОВИЋ: Да ли је Бора стално за време свих тих 15 дана био горе или је ишао и у Ниш и повремено и одлази и долази?

СВЕДОК СНЕЖАНА МЛАДЕНОВИЋ: Све зависи од потребе посла зато што је он био правник и тамо и овамо.

ОПТ.СРЕТЕН ПОПОВИЋ: Да ли је одлазио и долазио?

СВЕДОК СНЕЖАНА МЛАДЕНОВИЋ: Да.

ОПТ.СРЕТЕН ПОПОВИЋ: Одлазио и долазио?

СВЕДОК СНЕЖАНА МЛАДЕНОВИЋ: И долазио и одлазио, све зависи.

ОПТ.СРЕТЕН ПОПОВИЋ: Да ли би био одсутан по неколико дана?

СВЕДОК СНЕЖАНА МЛАДЕНОВИЋ: Па то сад већ.

ОПТ.СРЕТЕН ПОПОВИЋ: Па пример, два три дана да није ту?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате или не знате само?

СВЕДОК СНЕЖАНА МЛАДЕНОВИЋ: Па, нисам сигурна стварно колико дана, али није мораће да буде, значи потреба посла је и у Нишу и у Кладову, Петрову Селу.

ОПТ.СРЕТЕН ПОПОВИЋ: Значи био би одсутан једно време и тамо, по пар дана, могао би један дан, два дан.

СВЕДОК СНЕЖАНА МЛАДЕНОВИЋ: Све зависи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро, немојте да наводите и немојте да закључујете.

ОПТ.СРЕТЕН ПОПОВИЋ: У том случају кад Бора није ту ко га је мењао?

СВЕДОК СНЕЖАНА МЛАДЕНОВИЋ: Шеф Раде.

ОПТ.СРЕТЕН ПОПОВИЋ: А јел се дешавало да и РАде није ту, например да отиде у Кладово доле за неке рачуне или нешто?

СВЕДОК СНЕЖАНА МЛАДЕНОВИЋ: Па Педа је био ту, магационер исто.

ОПТ.СРЕТЕН ПОПОВИЋ: Свако је имао значи своју улогу?

СВЕДОК СНЕЖАНА МЛАДЕНОВИЋ: Да.

ОПТ.СРЕТЕН ПОПОВИЋ: Да ли сам ја као руководилац кампа за обуку имао право да дођем код тебе и да кажем Снежо дошао ми је гост донеси ми три кафе у канцеларију? Јел се дешавало?

СВЕДОК СНЕЖАНА МЛАДЕНОВИЋ: Ви сте долазили доле испред кухиње и ту сте пили кафу.

ОПТ.СРЕТЕН ПОПОВИЋ: Добро, кад је киша, снег?

СВЕДОК СНЕЖАНА МЛАДЕНОВИЋ: Ја се не сећам да сам ти некад донела кафу у овај.

ОПТ.СРЕТЕН ПОПОВИЋ: Молим?

СВЕДОК СНЕЖАНА МЛАДЕНОВИЋ: Не сећам се да сам.

ОПТ.СРЕТЕН ПОПОВИЋ: Да ли је неко било ко од особља могао?

СВЕДОК СНЕЖАНА МЛАДЕНОВИЋ: Па од особља не знам стврно, нисам сигурна али ја се не сећам да сам ја лично.

ОПТ.СРЕТЕН ПОПОВИЋ: Да ли сам имао ја право да узем или од вас или од Педе или од кога да узем ланч пакет за себе да однесем у канцеларију или да узем?

СВЕДОК СНЕЖАНА МЛАДЕНОВИЋ: То не знам стварно, ја то нисам могла да, стварно не знам.

ОПТ.СРЕТЕН ПОПОВИЋ: Да ли сам мого да наручим од вас да ми спремите сендвич и да једем у канцеларији?

СВЕДОК СНЕЖАНА МЛАДЕНОВИЋ: Па ти си увек јео у ресторану.

ОПТ.СРЕТЕН ПОПОВИЋ: А јел се дешавало да једме и горе, питам?

СВЕДОК СНЕЖАНА МЛАДЕНОВИЋ: Па не знам стварно то не могу да одговорим на то питање.

ОПТ.СРЕТЕН ПОПОВИЋ: Пошто је била мало пре питање што се тиче воде и ово, вода није била за употребу једно време горе, где је складиштена била пакети са водом, где су били, са водом, где су били складиштени јел се сећаш?

СВЕДОК СНЕЖАНА МЛАДЕНОВИЋ: Не ја само знам да је у бурадима.

ОПТ.СРЕТЕН ПОПОВИЋ: Да ли су случајно били у кухињи, у трпезарији где улазе припадници да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, рекла је да не зна.

ОПТ.СРЕТЕН ПОПОВИЋ: Добро да је подсетим само можда да створи слику пошто видим да нико ништа овде не зна, нарочито ови их кухиње.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И то је тачно.

ОПТ.СРЕТЕН ПОПОВИЋ: Кад би долазили припадници у трпезарију, пошто немате слику да би вам створио како је изгледало, посебан улаз је за припаднике у мензи где улазе, има ходник ту би била трака да узимају храну, улазе у трпезарију, у трпезарији са десне стране би били наређани пакети са флашама воде, јел тако?

СВЕДОК СНЕЖАНА МЛАДЕНОВИЋ: Добро, ја то стварно не сећам се, веруј ми Попе, веруј ми да се не сећам стварно.

ОПТ.СРЕТЕН ПОПОВИЋ: Немам питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Стојановићу? Не? Имате ли још нешто да кажете?

СВЕДОК СНЕЖАНА МЛАДЕНОВИЋ: Ништа.

Сведок нема ништа више да изјави. Питања нема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли тражите неке трошкове што сте дошли данас у суд?

СВЕДОК СНЕЖАНА МЛАДЕНОВИЋ: Ја сам дошла колима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро Ви сте дошли аутомобилом из рекосмо из?

СВЕДОК СНЕЖАНА МЛАДЕНОВИЋ: Јагодине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јагодине.

СВЕДОК СНЕЖАНА МЛАДЕНОВИЋ: Али МУП-овим, значи одобрио ми начелник возило.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А имате службени превоз?

СВЕДОК СНЕЖАНА МЛАДЕНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Онда према томе не тражите трошкове доласка?

СВЕДОК СНЕЖАНА МЛАДЕНОВИЋ: Ништа.

Сведок трошкове доласка не тражи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала лепо, можете ићи.

Молим вас позовите сведока Стојановић Боривоја.

Сведок БОРИВОЈЕ СТОЈАНОВИЋ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нема паузе, Стојановића и нема их више за данас. Још само Стојановић.

Са подацима као у спису, упозорен, опоментут и заклет читањем законског текста заклетве за сведока, исказује:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Стојановићу само да проверимо име Вашег оца је Божидар према овоме?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ СТОЈАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рођени сте `58. године у Скопљу, живите у Нишу?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ СТОЈАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Трг ЈНА 9/12?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ СТОЈАНОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ја Вас молим да она упозорења јутрос чули сте и разумели?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ СТОЈАНОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али гласно прочитајте текст те заклетве за сведоке.

СВЕДОК БОРИВОЈЕ СТОЈАНОВИЋ: Заклињем се да ћу у свему што пред судом будем питан говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Господине Стојановићу шта Ви радите данас?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ СТОЈАНОВИЋ: Па ја сам шеф ресторана у Нишу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шеф ресторана у Нишу, СУП-а у Нишу јел тако?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ СТОЈАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. У лето '99. године да ли сте исто то били?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ СТОЈАНОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Исто шеф ресторана?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ СТОЈАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли сте били у Петровом Селу?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ СТОЈАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако јесте кад сте били, у колико наврата сте били, шта сте тамо радили, разумете?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ СТОЈАНОВИЋ: Па као шеф ресторана сам био пошто смо добили ту депешу преко факса да се горе организује исхрана за припаднике. Значи то је било у више наврата током лета мислим да је то скоро до новембра месеца било, али не мислим у истом раздобљу значи. И онда смо организовали ту исхрану за те припаднике горе значи доручак, ручак и вечеру.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је формирао ту екипу куvara, помоћних радника, сервера?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ СТОЈАНОВИЋ: То из Београда кад је стигло онда сам ја написао једну.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Спецификацију ко треба у смислу људских ресурса?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ СТОЈАНОВИЋ: Да и онда сам посло горе за овај факсом начленику, да ли је био заменик начелника или начелник одељења сад тачно не знам ко је, али на основу тога после они или иду сви или неке одаберу за горе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако да Ви ту екипу нисте бирали али?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ СТОЈАНОВИЋ: Не, ја сам само што каже на основу тога шеф кухиње и шта ја знам и онда после они кажу тај иде, тај иде или пусте сви иду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е добро, кад сте први пут отишли тамо? Кад сте први пут били?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ СТОЈАНОВИЋ: У Петровом Селу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Петровом Селу?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ СТОЈАНОВИЋ: Па '96. године први пут.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: '96.?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ СТОЈАНОВИЋ: '96.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је тада био?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ СТОЈАНОВИЋ: Тад је била једна јединица, ја мислим да је ЈСО тада била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: ЈСО.

СВЕДОК БОРИВОЈЕ СТОЈАНОВИЋ: Једно 10-так, 15 дана можда од прилике.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имали обуку?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ СТОЈАНОВИЋ: Имали обуку. Е после тек ја мислим то тамо тек од '99. почело, значи кад је почело то и у време рата, значи још је било ратно стање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Још је било бомбардовање када сте?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ СТОЈАНОВИЋ: Још је било ратно стање, ја мислим да ли је сад то крај јуна био 28, 29, 30 или можда и мај, сад право да кажем стварно не сећам се, од прилике.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па не ако је ратно стање, онда мора бити мај и прва декада јуна?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ СТОЈАНОВИЋ: Па онда је тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Куманоновски споразум је пописан 11. јуна.

СВЕДОК БОРИВОЈЕ СТОЈАНОВИЋ: 29 - 30 можда мај онда, кажем или мај или јун, сад тачно баш не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте у јулу били тамо?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ СТОЈАНОВИЋ: Да и у јулу смо били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате кад сте били у јулу тамо, у ком периоду?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ СТОЈАНОВИЋ: Па ја мислим да је то били од прилике негде око 8., од 8. до рецимо 20., 25 – 6, од прилике не знам сад тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се сећате ко је био од осталих запослених?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ СТОЈАНОВИЋ: Горе јел?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да у кухињи и у?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ СТОЈАНОВИЋ: Осим мене значи био је ту Бранковић Радослав шеф кухиње, па онда је била куварица Снежана, па моћне раднице Славица, Данијела, мислим да је и тад Радица била ова из Зајечара, онда од конобара је био Ђорђевић, мислим да је и кувар био још један, али сад да ли је у том временском раздобљу било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је био горе старешина, руководилац кампа?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ СТОЈАНОВИЋ: Па Горан Радосављевић је био главни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је био главни?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ СТОЈАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је још тамо био од старешина?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ СТОЈАНОВИЋ: Па сад да ли је у том раздобљу, али био је, ја мислим да је био и Ђера, а сада да ли је у том временском раздобљу када смо ми били, обично кад добијемо депешу, ја мислим да је то дана и било 9. припадници су били горе, ми смо дошли 8., значи 9. је почело са ручком, а ја мислим да они тек касније су дошли и Горан и Ђера ја мислим да су тек касније дошли, нису баш тад кад и они 9., то је моје мишљење сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је Поповић звани Поп?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ СТОЈАНОВИЋ: Па ја не знам он је сада инструктор али тад шта је био, стварно право да Вам кажем не знам шта је у том времену.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате Стојановић Милоша?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ СТОЈАНОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је он био? Ако је био тада тамо уопште?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ СТОЈАНОВИЋ: Ја кажем ту ако су били као неки шта ја знам да ли домари или шта су били право да кажем, ту је Чеда чак и био, Чеда, Милош и Поп, е сад шта су радили стварно право да вам кажем не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чеда, не знате шта је радио Чеда?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ СТОЈАНОВИЋ: Шта ја знам, кажем ја кад смо ми били тад није било ни горива ни све то, ми смо од њих добијали чак и по 20 литара гориво, баш због тога да се сиђе доле да се узме хлеб, јогурт и неке намирнице ако још треба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Кладово?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ СТОЈАНОВИЋ: Да у Кладово.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је до Кладова, до кампа до Кладова?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ СТОЈАНОВИЋ: Па ја мислим око 20 километара да треба да има.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Око 20 километара у једном правцу?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ СТОЈАНОВИЋ: Ја мислим да има у једном правцу 20.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И сваки дан по хлеб?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ СТОЈАНОВИЋ: Да, по хлеб, по јогурт по.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Млеко?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ СТОЈАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате кога горе од инструктора?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ СТОЈАНОВИЋ: Тада?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ СТОЈАНОВИЋ: Па могу да набројим а сад да ли су тад били право да вам кажем стварно не знам али могу да набројим, рецимо Меџик је био, Мића је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мића, презиме не знате?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ СТОЈАНОВИЋ: Да ли Петраковић или не знам како беше.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Меџик јел знате ко је он?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ СТОЈАНОВИЋ: Е не знам како му је име.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, даље?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ СТОЈАНОВИЋ: Сад ко још.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дука?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ СТОЈАНОВИЋ: Дука, био је и Дука.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је Џуца?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ СТОЈАНОВИЋ: Џуца не знам ко је и он је био горе, али не знам само шта је, шта је радио. Мислим да он инструктор није био, чини ми се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК БОРИВОЈЕ СТОЈАНОВИЋ: Сокол је, да ли су га звали Соко, ко још. Ђекман да ли је тад био не знам у том временском да ли је раздобљу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Поп?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ СТОЈАНОВИЋ: Поп је био да. Е сад да ли је у том.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта нас занима, занима нас ко је био овог 8. кад сте Ви дошли? Јер сутрадан кажете кренули сте са ручком полазницима, према томе то значи само би ту практично Ви кувари сте ту и сад не знам кога још има у кампу? Е ти који су у кампу, по Вашем најбољем сећању рећи ћете нам који су?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ СТОЈАНОВИЋ: Тада, тада јел?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тада тог 8.?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ СТОЈАНОВИЋ: Ја мислим да је тад Чеда је сигурно био, али за ове остале стварно не могу да, да ли је тад Поп и Милош су били стврно не знам, тога дана кад смо дошли 8, а већ 9.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он каже да јесте.

СВЕДОК БОРИВОЈЕ СТОЈАНОВИЋ: Тада?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ СТОЈАНОВИЋ: Можда, али не сећам се баш, то ипак је 5-6 година уназад и то, али од 8, 9, или шта ја знам можда и касније знам да они инструктори су обично долазили 9.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како бисмо могли да проверимо колико је било људи, како се то може проверити колико је било људи 8. колико је било људи 9. на храни?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ СТОЈАНОВИЋ: На храни?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да? Јел то могуће?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ СТОЈАНОВИЋ: Па шта ја знам, не могу тачно ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ми имамо овамо у спису то је Вама у поступку истраге истражни судија показивао спецификације?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ СТОЈАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Спецификацију за сваки дан тачно доручак, ручак, вечера, маренда, толико и толико све по бројном стању, претпостављам да сте морали увече имати неко бројно стање, да сте добијали од некога да бисте планирали колико да припремите оброка за доручак, колико да припремите оброка за ручак?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ СТОЈАНОВИЋ: То за 9. ми смо 8. кад смо стигли тек од 9. смо почели ово са ручком, од прилике тад су долазили рецимо 90, 95 или 100, 120.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па знам али и ово што су ови људи ту који су 8. значи Ви и ваши радници, ти који су у кампу и они су морали да једу и то је неко морао да плати, то је морало неком да се фактурише неко је то морао да плати?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ СТОЈАНОВИЋ: Е сад колико је било стварно не могу да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али спецификације за тај 8. нешто нисмо баш нашли?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ СТОЈАНОВИЋ: Стварно не знам. Од 9. смо полињали зато и кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како би то било прокњижено сад, људи су јели и 8. морали су, разумете?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ СТОЈАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како би то сад било прокњижено, како би се то, како бисте Ви то правдали, Ви сте у ситуацији да правдате сваки оброк, сваки утрошени килограм мяса не знам ни ја литар млека и тако даље?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ СТОЈАНОВИЋ: Ја стварно не могу то да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ајмо конкретно да Вас питамо да ли је тог 8., да ли су тог 8. јула доведени неки људи и затворени ту у том наставном центру, а да Ви то знате?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ СТОЈАНОВИЋ: То не знам стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ СТОЈАНОВИЋ: Стварно не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу, ево кажу нам, Поп нам каже јесу тројица?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ СТОЈАНОВИЋ: Добро, али не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тројица?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ СТОЈАНОВИЋ: Не знам, стварно не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па нам каже да им је однео и ланч пакете да вечерају?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ СТОЈАНОВИЋ: Ко?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Поп?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ СТОЈАНОВИЋ: Не знам, стварно не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па нам овај један каже изјутра им однео паковање по пола литре млека да пију?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ СТОЈАНОВИЋ: Не знам, стварно не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је могуће, да ли је тако нешто могуће да се узме нека храна, неко пиће а да Ви то не евидентирате, да се то код вас не евидентира?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ СТОЈАНОВИЋ: Па може да се узме било шта, ту је у пролазу све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ СТОЈАНОВИЋ: Све је отворен, магацин је рецимо отворен. Овај кад се улази значи овај, са леве стране је био магацин, овде је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знам, али имао је магационер?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ СТОЈАНОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па имао је и магационер, неко је, ко је био магационер?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ СТОЈАНОВИЋ: Има.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ко је био магационер?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ СТОЈАНОВИЋ: Предраг је био магационер.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е па то, како је могуће сада да неко дође, ја да дођем па да узмем тамо из магацина шта ми треба? Јел би то требало да се евидентира негде па да се после прокњижи, фактурише неке и тако? Разумете?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ СТОЈАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То Вас питам јели могуће тако што?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ СТОЈАНОВИЋ: Па кажем Вам у пролазу може свако било шта да узме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је ноћу закључавана та зграда?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ СТОЈАНОВИЋ: Па закључава се, али она брава баш није најбоља, закључана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, овај један нам каже дошао је вратио се изјутра из града око 3, 4, 5 изјутра, али јако рано изјутра кад ви сви спавате, извесно и сад ови су тражили воде а он није имао воде али је отшао тамо у кухињу и узео три литра млека, три паковања млека у тетрапаку.

СВЕДОК БОРИВОЈЕ СТОЈАНОВИЋ: Па не знам да ли може, да ли је могао да уђе ту, али кажем вам закључавали смо тај део где је баш где је млеко, где је магацин, тај део се закључава, али са друге стране они други прозори су ниски, можда су прозори били отворени и једино ту ако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па не каже ни да је проваљивао, ни да је кроз прозор ни да је проваљивао кроз врата, него је једноставно отишао и узео?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ СТОЈАНОВИЋ: Па можда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где се смеће одлагало?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ СТОЈАНОВИЋ: Смеће смо одлагали када смо дошли, ја мислим да су била поред жице су била два контејнера, ту смо одлагали смеће кад се напуни, а после је Љуба довезао трактор доле испод жице и ту је оставио приколицу и онда смо ту у приколицу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па се онда одлагало у ту приколицу?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ СТОЈАНОВИЋ: Да у приколицу ту одлагали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад се напуни то?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ СТОЈАНОВИЋ: Кад се напуни он отера.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он то негде отера, а зашто не са контејнерима овим?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ СТОЈАНОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто се није наставило са контејнерима?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ СТОЈАНОВИЋ: Па пуни су били контејнери.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пуни, па нико их није празнио?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ СТОЈАНОВИЋ: Нико, да. Били су пуни после је приколица била доле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да и то је тако стално не знате где он то тера?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ СТОЈАНОВИЋ: Па не знам негде је возио горе, где је возио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То Ви не знате где?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ СТОЈАНОВИЋ: Не. Изнад негде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је старешина могао да, старешина или првенствено старешина, да ли је старешина могао да дође тамо у кухињу и да тражи, дајте ми неку храну, не знам ни ја пиће, ланч пакете? Па да то са собом понесе или да му се то донесе или?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ СТОЈАНОВИЋ: Па не знам нико није ланч пакете, ујутру значи они су маренду узимали, а ланч пакете смо припремали значи кад су негде на терен ишли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад иду на терен онда се припрема за ручак ланч пакет?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ СТОЈАНОВИЋ: Да ланч пакет или за ручак или за вечеру.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Или за вечеру?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ СТОЈАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК БОРИВОЈЕ СТОЈАНОВИЋ: Е сада за ово ништа нисмо припремали овако, конкретно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па да ли је било, питам Вас да ли је било ситуација да се ланч пакети подижу и у мањим количинама, не само за јединицу која одлази на терен, него у мањим количинама један, два, три ланч пакета да неко дође и узме?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ СТОЈАНОВИЋ: Па то је слабије било, то је слабије било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим, јели било или није било?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ СТОЈАНОВИЋ: Па није није било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се сећате?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ СТОЈАНОВИЋ: Колико се сећам није било, али у већој количини је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У већим количинама кад људи иду?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ СТОЈАНОВИЋ: Па некад је било и 30, некад је било 40, некад је било 25 зависи сад колико иду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да.

СВЕДОК БОРИВОЈЕ СТОЈАНОВИЋ: То је од прилике најмање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате ко је Потке?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ СТОЈАНОВИЋ: Знам ко је, али име и презиме баш.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је он био тамо?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ СТОЈАНОВИЋ: Па рецимо да је био, а стварно сад не могу да баш у том времену.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тада, тог 8.?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ СТОЈАНОВИЋ: У том времену да ли је био, 8. није сигурно, али 9. после када су дошли ако је тад био онда је био, дошли су 9. углавном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате ко је Николић Александар?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ СТОЈАНОВИЋ: То не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Стаменковић Дејан?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ СТОЈАНОВИЋ: Не знам, по имену и презимену стварно не знам, једино надимак ако има неки.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте држали све у том магацину тамо, кухињском?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ СТОЈАНОВИЋ: Од врата кад смо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је комплетна храна тамо држана, комплетна храна и воће и поврће и млеко?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ СТОЈАНОВИЋ: Да воће и поврће обично.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Млеко и киселе воде и сокови?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ СТОЈАНОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Конзерве и не знам ни ја?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ СТОЈАНОВИЋ: Киселе воде и сокови обично су били тамо у оној просторији где су ручавали, обично ту пошто је било у великој количини, а овде смо имали рецимо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Баш у тој просторији тако необезбеђено?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ СТОЈАНОВИЋ: Па да ту смо имали, нисмо имали где на друго место, то су веће количине ипак сокови и киселе воде. У тој провој просторији иначе десно, де су столаже ту је било, ту је било воће и поврће, а млеко је било у суседној просторији, значи овамо са леве стране, баш магацин где је где кажемо да држимо, ту је значи била командна роба и све ово остало, а месо је било у замрзивачима овамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И на трећем месту, није било трећег места где се држала храна, односно пиће?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ СТОЈАНОВИЋ: Овамо је билонa рафовима хлеба и рецимо брашно, шећер ту испод кухиње баш. То су те три.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, али то је све практично Ви говорите о тој једној згради?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ СТОЈАНОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У тој једној згради кухиње, трпезарије?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ СТОЈАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питам Вас то да ли је било дислоцирано негде неки магацин хране, да ли је био дислоциран негде у некој другој згради?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ СТОЈАНОВИЋ: Па нисмо, нисмо имали други.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Или некој, започетом неком објекту код писте?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ СТОЈАНОВИЋ: Све што је било ту смо имали, значи у те три просторије плус кухиња овамо десно где је сухоменстато и замрзивачи за месо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 8. јул '99. јел било неког фудбала горе да се игра?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ СТОЈАНОВИЋ: Па највероватније, играли смо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ако се сећате?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ СТОЈАНОВИЋ: Играли смо сигуран сам, сад да ли је то 8. углавног сваког дана смо ми ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, 8.?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ СТОЈАНОВИЋ: Па највероватније смо играли на пољани горе. Највероватније.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тог дана да ли су ваши радници ишли у град?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ СТОЈАНОВИЋ: У?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Град, у Кладово да ли су одлазили увече?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ СТОЈАНОВИЋ: Е то, они су ишли су сигурно, али сада да ли тога дана стварно не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тога се Ви не сећате?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ СТОЈАНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте Ви чули за постојање неких гробница тамо код овог кампа у коме сте Ви у више наврата боравили, ето стицајем околности?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ СТОЈАНОВИЋ: Па тек касније, не знам само које године али рецимо две хиљаде и шта ја знам прве, друге године, од прилике кад су већ почели после горе да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте чули да су тамо и есхумирани неки тројица браће Албанаца?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ СТОЈАНОВИЋ: Па добро то после из новина и са телевизије то сам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте са ким разговарали о томе?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ СТОЈАНОВИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од осталих радника ваших у смислу тако размене информација?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ СТОЈАНОВИЋ: Па добро овако размењујемо информације али ништа онако конкретно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Питања?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Где се чувало гориво за возила?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ СТОЈАНОВИЋ: Гориво је било доле како да Вам кажем, овај да кажем где је плоча она горе.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Како се зове та плоча, писта?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ СТОЈАНОВИЋ: Испод писте доле.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Та плоча се зове писта, па испод шта се налази?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ СТОЈАНОВИЋ: Испод, а доле је метална врата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел то неки објекат у изградњи ту или шта је то?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ СТОЈАНОВИЋ: Па највероватније чим је само плоча овако издигнута као подрум, на пример као подрум неки да има, па можда је сигурно требало да се гради нешто.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел и Вама некада требало то гориво?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ СТОЈАНОВИЋ: Јесте.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте одлазили доле да узмете гориво?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ СТОЈАНОВИЋ: Јесам са Чедом један пут, два пута евентуално два пута, после су ови ишли.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Где се тачно налазило то гориво? Колико просторија ту има?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ СТОЈАНОВИЋ: Метална врата где су она, ту су била бурад са једно 5-6 буради је можда било.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Сиђете овако испод писте и где су та метала врата?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ СТОЈАНОВИЋ: Са наше стране?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ СТОЈАНОВИЋ: Са наше стране кад силазимо значи лево.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Лево?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ СТОЈАНОВИЋ: Да, прва одмах метална врата ту.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Та прва метална врата јел постоје још нека метална врата?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ СТОЈАНОВИЋ: Доста има до краја.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Значи има колико металних врата има?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ СТОЈАНОВИЋ: Двоје.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Где се налази гориво у којим?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ СТОЈАНОВИЋ: У овај први горе метална врата, ова прва.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесу та метална врата се закључавају?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ СТОЈАНОВИЋ: Па закључавају, са Милошем кад смо били он је откључао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажете са Милошем, зашто са Милошем?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ СТОЈАНОВИЋ: Не са Милошем, извињавам се, са Чедом.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У кога је био кључ од тих врата?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ СТОЈАНОВИЋ: Па не знам, он је имао кључ.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел био код Вас или код неког другог?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ СТОЈАНОВИЋ: Не, не, не код мене.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Код кога је био?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ СТОЈАНОВИЋ: Чеда га је донео, сад одакле.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кад Вам треба гориво Ви зовете Чеду?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ СТОЈАНОВИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И где идете, силазите доле?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ СТОЈАНОВИЋ: Сиђемо доле.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: До првих врата са леве стране?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ СТОЈАНОВИЋ: Да, прва врата и одмах са десне стране су једно 5, 6 буради са горивом.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А она друга врата до њих?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ СТОЈАНОВИЋ: Она су увек била отворена.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Увек су била отворена?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ СТОЈАНОВИЋ: Увек су била отворена.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажите ми само где се налази просторија у којој сте Ви спавали?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ СТОЈАНОВИЋ: Па одмах поред магацина.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Поред кухињског магацина?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ СТОЈАНОВИЋ: Поред кухиње, да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да не буде поред ових просторија?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ СТОЈАНОВИЋ: Не, не, просторије оно мало пре што кажем прва где је воће и поврће, па магацин, па је наша кухиња и онда овај трећи магацин где улазимо у кухињу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И ту поред те просторије била је ваша просторија где сте Ви спавали?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ СТОЈАНОВИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Са ким сте спавали?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ СТОЈАНОВИЋ: Ту смо ми били, ту је био шеф кухиње, ту је био магационер.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел има прозор?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ СТОЈАНОВИЋ: Има.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Где гледа тај прозор?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ СТОЈАНОВИЋ: Ван.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Где?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ СТОЈАНОВИЋ: Ван према.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта се види кроз прозор?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ СТОЈАНОВИЋ: Исто ова возила гдес у паркирана и доле.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Која су сад возила била паркирана, шта сте Ви видели кроз тај прозор, која возила? На почетку?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ СТОЈАНОВИЋ: На почетку одма колико се сећам била је «Лада Нива» она једна паркирана.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Које боје?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ СТОЈАНОВИЋ: Ја мислим да је бела «Лада Нива».

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Табле које је имала?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ СТОЈАНОВИЋ: Београдске.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро идемо даље.

СВЕДОК БОРИВОЈЕ СТОЈАНОВИЋ: Па је онда био цип паркиран ја мислим да је то био, мислим да је био Чедин, па је био један зелени.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Које боје је био Чедин цип?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ СТОЈАНОВИЋ: Ја мислим да је црне боје.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Црне боје?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ СТОЈАНОВИЋ: Од прилике.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Који је још цип био?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ СТОЈАНОВИЋ: Па је онда био зелени «Дајц» ја мислим да је оно, па је ту још обично и Поп ту паркирао овог исто и он је имао ципа ја мислим црног, од прилике.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, јел било неких других возила?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ СТОЈАНОВИЋ: И доле су били још «Дајчеви» преко пута.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте са вашег прозора, са прозора просторије где спавате могли да видите улазну рампу?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ СТОЈАНОВИЋ: Да да види се.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је ноћу та улазна рампа осветљена?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ СТОЈАНОВИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли се сећате да сте некад ноћу чули да је неко дошао возилом до те улазне рампе?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ СТОЈАНОВИЋ: То не могу стварно, то се не сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислимо на јун месец?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ СТОЈАНОВИЋ: Да наравно. То је оно што се не сећам добро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Чему служе те дневне спецификације које сте помињали и ко је сачињавао те дневне спецификације о потреби за чим?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ СТОЈАНОВИЋ: Па обично овај шеф кухиње Раде је радио оне мале обрачуне хране, значи доручак, маренда, ручак, вечера. И онда на основу тога смо правили дневну спецификацију.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко је правио ту дневну спецификацију?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ СТОЈАНОВИЋ: Па некад ја, некад било ко.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко је значи потписивао тај докуменат?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ СТОЈАНОВИЋ: То сам ја потписивао, спецификацију.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко је још потписивао?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ СТОЈАНОВИЋ: Ове мале рачуне је потписивао шеф кухиње и мислим да је Горан Радосављевић то у почетку, Горан је потписивао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Он је потписивао?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ СТОЈАНОВИЋ: Да, мале рачуне.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ако се то зове дневна спецификација.

СВЕДОК БОРИВОЈЕ СТОЈАНОВИЋ: Не, не, то су мали, то су мали обрачуни хране.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта то значи мали?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ СТОЈАНОВИЋ: Мали обрачун.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел то обрачун за један дан?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ СТОЈАНОВИЋ: Не, не, то је онај мали, обрачуне смо радили значи, доручак за доручак, па онда други се ради за маренду, трећи за ручак и четврти за вечеру, онда се на спецификацији то све саставља.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И то се односи на тај?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На тај један дан?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ СТОЈАНОВИЋ: На тај дан да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И ко то потписује?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ СТОЈАНОВИЋ: Спецификацију?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ СТОЈАНОВИЋ: То сам ја потписао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И ко још?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко Вам то одобрава у смислу да је за корисника услуге, да ли потписује то неко за корисника услуге?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ СТОЈАНОВИЋ: Па обично смо ми тај мали рачун где је потписивао корисник, значи шеф и обрачун мали је потписива корисник, а ову смо спецификацију ми правили за нас да би нам било лакше да после.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ко је потписивао те мале рачуне у име корисника услуга?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ СТОЈАНОВИЋ: Тај мали рачун је потписивао шеф кухиње, значи тај који је и давао и Горан Радосављевић ја мислим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Горан Радосављевић, а Ђера, а Поп?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ СТОЈАНОВИЋ: Можда после, касније. Значи у почетку оно кад смо ми дошли све те мале рачуне је потписивао Горан до извесног времена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су ти рачуни свакодневно потписивани?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ СТОЈАНОВИЋ: Па гледајте, овај зависи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Или оно кад се накупи мало па се потпишу сви одједном?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ СТОЈАНОВИЋ: Гледајте ако је Горан ту, значи кад се то обради онда тек ујутру за доручак Горан нам потпише за јуче, али ако није рецимо ту сад 5-6 дана онда морамо њега да чекамо, па се после потпише.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па онда кад дође потпише за уназад неколико дана?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ СТОЈАНОВИЋ: Да, онда потпише то све.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте Ви на основу тога правили некакав извештај којим сте правдали утрошак хране тамо?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ СТОЈАНОВИЋ: На основу, на основу тога смо радили за тих, за 10 дана онда се прави рекапитулација, рецимо колико сад продата кувана јела, рецимо гулаш, колико је продат, колико је продато све остало, да би нам се сложило са овим.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: На колико дана се правила та спецификација?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ СТОЈАНОВИЋ: Рекапитулација се правила на 10 дана.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: На 10 дана?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ СТОЈАНОВИЋ: На 10 дана.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И на 10 дана бисте Ви то слали за Ниш?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ СТОЈАНОВИЋ: И фактуру.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И фактуру?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ СТОЈАНОВИЋ: И фактура па онда за Ниш, из из Ниша после иде за.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел то може бити сваких 10 дана је ишло то за Ниш?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ СТОЈАНОВИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ако дозволите ја бих сведоку предочио примерак овога о чему причамо, па само да нам каже да ли је то то и чији је потпис на томе?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете зато што имамо то у спису.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја Вам показујем обрачун услуга под бројем 1, имате то у спису, али ја сам на брзину извукао то. Датум је 09.07.'99. године. Има два потписа, овај потпис са леве стране и са десне стране?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ СТОЈАНОВИЋ: Ово је Бранковић Радослав. То је шеф кухиње наш.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А ко је тај лево?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ СТОЈАНОВИЋ: Ја мислим да је Радосављевић ово.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И који је то датум горе?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ СТОЈАНОВИЋ: 09.07.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта је ово сад, ми имамо још само два документа, овде пише спецификација дневног задужења, ко то прави?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ СТОЈАНОВИЋ: То је на основу овога.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То је на основу овога?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ СТОЈАНОВИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко потписује?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ СТОЈАНОВИЋ: Ја сам потписао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И ко још?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ СТОЈАНОВИЋ: Само сам ја потписао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И ово је од датума 09.07'99. године. Имамо још рачун број 02, рачун број 02, е сад овде сам извукао 21.07., али нема везе ко потписује само овај овде?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од ког је дана?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ СТОЈАНОВИЋ: Овај рачун је потписао шеф кухиње Бранковић.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро.

СВЕДОК БОРИВОЈЕ СТОЈАНОВИЋ: Овде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од ког је дана?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Мислим да је 21.07.

СВЕДОК БОРИВОЈЕ СТОЈАНОВИЋ: Мислим да је Горан ово сад не види се добро, ја мислим да је Радосаваљевић ово и плус ја.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро. Значи три потписа имамо?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ СТОЈАНОВИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро. Колико сте пута ишли по гориво, да се вратимо опет на гориво у току трајања те прве обуке у јуну месецу?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ СТОЈАНОВИЋ: Па ја кажем, ја можда један пут или два пута сам био од прилике, после су ишли ови возачи који су били.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Један, како сте рекли?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ СТОЈАНОВИЋ: Једном или два пута.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Једном или два пута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дајте ми колега замениче, дајте ми ово од 09.07. мени то овде нешто.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Значи један пут или два пута сте ишли по гориво?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ СТОЈАНОВИЋ: Од прилике једанпут, а после су ишли ови возачи.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте из те друге просторије која је ту кажете и где су врата те друге просторије била отворена или су била затворена, како су?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ СТОЈАНОВИЋ: Отворена, отворена.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Отворена, јесте видели да ту неког има?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ СТОЈАНОВИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Никог, шта је ту у другој просторији држано?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ СТОЈАНОВИЋ: Па не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта сте чували ту?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ СТОЈАНОВИЋ: Ту нит сам улазио, још кажем кад смо ишли само доле по то гориво и шта ја знам доле кад смо ђубре избацивали види се да су врата отворена, а сад.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли се та врата и то место где се налази гориво, значи једна и друга врата, да ли могу да се виде ако неко иде да се тушира или иде у ВЦ? Јел се види одатле?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ СТОЈАНОВИЋ: Одозго?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кад идете у ВЦ, кад се туширате?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ СТОЈАНОВИЋ: Не види се.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел се виде та врата из ВЦ-а?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ СТОЈАНОВИЋ: Не виде се.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро. То је све.

НАТАША КАНДИЋ: Само да се надовежем, да ли кад се иде путем према ВЦ-у, да ли се виде та врата?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ СТОЈАНОВИЋ: Ми обично горе идемо поред овог где они спавају, спаваоне те. Значи ту кад идемо врата се доле не виде. Путем кад идемо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па јел постоји још један пут да се то види?

НАТАША КАНДИЋ: Да?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ СТОЈАНОВИЋ: Па једино доле кад смо ишли да бацамо ђубре, ту се.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Значи кад би неко ишао да баци ђубре он би могао да види то двоје врата?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ СТОЈАНОВИЋ: Тад се види.

НАТАША КАНДИЋ: Ко је све бацао ђубре?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е да?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ СТОЈАНОВИЋ: Па ови били су помоћни радници за то задужени.

НАТАША КАНДИЋ: Који помоћни радници?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ СТОЈАНОВИЋ: Значи мушки су били.

НАТАША КАНДИЋ: Молим?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ СТОЈАНОВИЋ: Мушкарци су били.

НАТАША КАНДИЋ: А јел се догађало да некад и жене које су запослене оду доле?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ СТОЈАНОВИЋ: Ја мислим да није, а сад стварно се не сећам, мислим да нису. Обично мушкарци су ишли.

НАТАША КАНДИЋ: А кажите ми тамо где спавају ови који су на обуцу, ко спрема кревете?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ СТОЈАНОВИЋ: Па нико, нико, сигурно сами највероватније. Једино нас замоле овај да се почисти после кад треба.

НАТАША КАНДИЋ: А ко почисти?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ СТОЈАНОВИЋ: Па ове наше жене овде.

НАТАША КАНДИЋ: Ове из кухиње?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ СТОЈАНОВИЋ: Помоћне раднице.

НАТАША КАНДИЋ: А кад они долазе тамо да почисте они пролазе тим путем поред да би?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ СТОЈАНОВИЋ: Доле? Не опет од нас, мислим где је наша кухиња значи одмах ту од њих се иде у спаваоне.

НАТАША КАНДИЋ: Сад кажите ми кад неко дође са стране и остане, ко пријављује да има гостију на спавању, ко то прима те информације?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ СТОЈАНОВИЋ: Обично нам дају бројно стање увече за сутра, значи ови, да ли је ту Ђера, да ли је Горан, било ко да је, значи увече нам дају бројно стање за сутра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За сутра?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ СТОЈАНОВИЋ: И сад кад нам дају бројно стање рецимо сад за доручак је 95, примера ради, али деси се сад за ручак кажу 2 мање, за вечеру кажу 3 мање тако да није никад било број који је тачан.

НАТАША КАНДИЋ: Кажите ми кад Ви негде треба да одете или уопште да ли је било некад те ситуације, да из центра одете у Кладово негде одете, коме се Ви јављате?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ СТОЈАНОВИЋ: Најавимо се обично, добро они знају, једанпут смо се најављивали ко је ту Ђера, ко је ту од прилике и најавимо се њему и али кад пођемо обавезно најави овај који је припадник рецимо поред рампе, обавезно он најави горе и да нас пусте.

НАТАША КАНДИЋ: А коме се јављају помоћни радници кад иду негде? Да ли они могу да оду а да Ви нисте обавештени?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ СТОЈАНОВИЋ: Па не, увек смо знали када су ишли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Увече у град рецимо да оду?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ СТОЈАНОВИЋ: Да, да увече кад оду у град, питају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питају.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли се сећате када су Вам помоћни радници изашли у град?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ СТОЈАНОВИЋ: Па увече обично изађу, сад не знам у ком раздобљу што се каже оно, да ли је тад било или касније, стварно не да ли је то у јулу месецу били или сад рецимо у августу.

НАТАША КАНДИЋ: Кажите ми, мало пре сте рекли да увек будете обавештени о томе кад неко долази, да ли сте били обавештени о томе да долазе Николић Александар, не по имену него да неки долазе да значи треба храна?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ СТОЈАНОВИЋ: Па то није наше било.

НАТАША КАНДИЋ: А чекајте, питам Вас како је онда неко знао да им спреми неки кревет?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ СТОЈАНОВИЋ: Ко ме?

НАТАША КАНДИЋ: Па овим што су долазили?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ СТОЈАНОВИЋ: Па ми нисмо спремали њима ништа.

НАТАША КАНДИЋ: Ништа?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ СТОЈАНОВИЋ: Значи и припадници када дођу они сами спреме кревет и сами се распремају тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи са спаваонама ви нисте имали никакве везе?
СВЕДОК БОРИВОЈЕ СТОЈАНОВИЋ: Не, не, никакве везе.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где ће спавати, како ће бити намештено?
НАТАША КАНДИЋ: Ја Вас питам поново, значи неко може да дође са стране, нико ништа не пита, иде у спаваонице и иде тамо и спава?
СВЕДОК БОРИВОЈЕ СТОЈАНОВИЋ: Е па сад.
НАТАША КАНДИЋ: Молим?
СВЕДОК БОРИВОЈЕ СТОЈАНОВИЋ: То не знам.
НАТАША КАНДИЋ: Добро, јел онај ко седи код вас у ресторану, Ви знате када је вечера?
СВЕДОК БОРИВОЈЕ СТОЈАНОВИЋ: Па вечера обично од пола 7, седам, од прилике тад је, увече.
НАТАША КАНДИЋ: А ко вама каже претходног дана вам кажу, на пример 8. вам кажу за 9. колико ће људи бити?
СВЕДОК БОРИВОЈЕ СТОЈАНОВИЋ: Да, кад завршимо са вечером, значи они око 9 сати, зависи кад имају тај састанак и све то, онда знају сигурно бројно стање и дођу да нам кажу рецимо да ли је то 9 сати, пола 10, не знам стварно, то је сад.
НАТАША КАНДИЋ: Када је дошла та група у јулу?
СВЕДОК БОРИВОЈЕ СТОЈАНОВИЋ: У јулу је дошла 9.
НАТАША КАНДИЋ: Група на обуку? 9.?
СВЕДОК БОРИВОЈЕ СТОЈАНОВИЋ: 9.
НАТАША КАНДИЋ: Ви сте тамо када дошли?
СВЕДОК БОРИВОЈЕ СТОЈАНОВИЋ: Ми смо дошли 8.
НАТАША КАНДИЋ: А кад они долазе 9.?
СВЕДОК БОРИВОЈЕ СТОЈАНОВИЋ: 9. су дошли за ручак.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је рекао, за ручак.
СВЕДОК БОРИВОЈЕ СТОЈАНОВИЋ: За ручак су дошли дан.
НАТАША КАНДИЋ: А 8. ко долази?
СВЕДОК БОРИВОЈЕ СТОЈАНОВИЋ: А 8. смо ми дошли и ја кажем сад ту је био Чеда је сигурно био ту од домара и сад да ли је још неко био то стварно не могу да се сетим, али Чеда је или Чеда или Милош један од њих је, али тад је баш ја мислим Чеда био.
НАТАША КАНДИЋ: Јел неко тада одлази, излази у град?
СВЕДОК БОРИВОЈЕ СТОЈАНОВИЋ: 8.?
НАТАША КАНДИЋ: Да?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па питали смо га, не зна могуће.
СВЕДОК БОРИВОЈЕ СТОЈАНОВИЋ: Па мислим, ја мислим да нису, али сад стварно то се не сећам, то не могу.
НАТАША КАНДИЋ: Само молим још једном, која је то процедура кад неко од помоћник радника треба да оде, коме дође и каже идем?
СВЕДОК БОРИВОЈЕ СТОЈАНОВИЋ: Па обично каже можемо шефе да идемо до града, имамо превоз и тада шта да им кажем да не иду.
НАТАША КАНДИЋ: А јесте знали са ким иду?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ СТОЈАНОВИЋ: Е то.

НАТАША КАНДИЋ: То није ни спадало? А кажите ми, кажете Ви сте одлазили да истоварите то смеће?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ СТОЈАНОВИЋ: Да.

НАТАША КАНДИЋ: Када, например можете да нам наведете било сад да сте за време НАТО бомбардовања?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ СТОЈАНОВИЋ: Да, да и тада. Значи то је сваког дана било. Кажем први пут.

НАТАША КАНДИЋ: Шта је, како је изгледало то смеће када сте за време НАТО бомбардовања, шта је било одозго?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ СТОЈАНОВИЋ: То све у црне кесе се одлаже, имали смо једна колица ту и то се после на колица товари и носимо доле.

НАТАША КАНДИЋ: А јел је јама за време НАТО бомбардовања продубљивана, јел се нешто, како где сте кажете нисте односили то смеће?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не говори он о јама.

НАТАША КАНДИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он не говори о јама, он говори о два контејнера и касније о тракторској приколици.

СВЕДОК БОРИВОЈЕ СТОЈАНОВИЋ: После је приколица била, а јама је тек касније.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где је то?

НАТАША КАНДИЋ: Када?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ СТОЈАНОВИЋ: Јаме су тек касније они ископали доле.

НАТАША КАНДИЋ: Када касније?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли Ви видели то?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ СТОЈАНОВИЋ: Које?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ту јаму коју су они касније ископали доле, јесте ли то видели?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ СТОЈАНОВИЋ: Па шта ја знам кад је то било, али кажем вам приколица је сигурно једно месец дана је сигурно је стајала ту, значи напунимо приколицу и онда је Љуба отера па је опет врати, онда пунимо 5-6 дана, 7 дана сигурно нам треба да је напунимо, можда и јаче сад не могу тачно да Вам кажем, а тек касније је то после можда, можда после шта ја знам месец или два.

НАТАША КАНДИЋ: Када на које време мислите?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Касније у односу на јул?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ СТОЈАНОВИЋ: У односу на јул, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Касније у односу на јул.

СВЕДОК БОРИВОЈЕ СТОЈАНОВИЋ: Колико се барем сећам, то је кажем прво смо тај контејнер пунили, после приколицу и тек касније је та јама доле ископана.

НАТАША КАНДИЋ: Молим Вас када касније?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ СТОЈАНОВИЋ: Па кажем после можда месец, два када смо дошли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па касније, мисли у августу, септембу.

СВЕДОК БОРИВОЈЕ СТОЈАНОВИЋ: Да, то је од прилике тако.

НАТАША КАНДИЋ: Па то није могуће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

НАТАША КАНДИЋ: Па то није могуће.

СВЕДОК БОРИВОЈЕ СТОЈАНОВИЋ: То је мој исказ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је његов исказ.

НАТАША КАНДИЋ: А добро, онда на тим приколицама шта је држано на тим приколицама?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ СТОЈАНОВИЋ: Само приколица.

НАТАША КАНДИЋ: Па како само приколица? Шта је садржај приколице?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ СТОЈАНОВИЋ: Приколица тракторска.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Смеће.

НАТАША КАНДИЋ: Садржај, шта је унутра у приколицама?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ СТОЈАНОВИЋ: Ништа само два точка и.

НАТАША КАНДИЋ: Молим Вас, шта је унутра шта стоји на тим приколицама?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ СТОЈАНОВИЋ: Ја не знам, шта знам које на приколицама.

НАТАША КАНДИЋ: Па шта држите?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па рекао је смеће, рекао је смеће, да се смеће одлагало, те кесе.

СВЕДОК БОРИВОЈЕ СТОЈАНОВИЋ: Ми смо бацали значи све оно ђубре што је било.

НАТАША КАНДИЋ: У врећама, а флаше?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ СТОЈАНОВИЋ: Све је ту ишло, значи све је ишло и конзерве оне петоклаше и све их после кад се то напуни онда је Љуба возио горе.

НАТАША КАНДИЋ: А јел је постојала могућност да у врећама буду и лешеве на приколици?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ СТОЈАНОВИЋ: Е то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро. Немојте одговорити на ово питање.

НАТАША КАНДИЋ: Кажите ми, поменули сте мало пре ту јаму, кад сте чули за ту јаму?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ СТОЈАНОВИЋ: Коју?

НАТАША КАНДИЋ: Па кажете они су касније копали јаму?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ СТОЈАНОВИЋ: Па ја могу прецизно, 2001.. 2002., за горе, за горе.

НАТАША КАНДИЋ: А од кога сте чули за јаму?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ СТОЈАНОВИЋ: Ту доле?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За смеће, ту за смеће то?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ СТОЈАНОВИЋ: Па то после можда, шта ја знам, месец, два од прилике.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јесте Ви то видели или сте?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ СТОЈАНОВИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ СТОЈАНОВИЋ: Па ја после кад сам дошао то сам видео да је ископано, значи нисам тог тренутка, значи тада нисам био ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е па каква је онда била процедура са смећем?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ СТОЈАНОВИЋ: Па кажем вам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да ли је даље?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ СТОЈАНОВИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту паркирана тракторска приколица?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ СТОЈАНОВИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па кад се напуни да се одвезе доле у ту рупу или сте ви то односили тамо, не Ви лично него?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ СТОЈАНОВИЋ: Не, не, све у колицима су после ови.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ношено директно тамо?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ СТОЈАНОВИЋ: Да, директно доле и оно што може да се запали, запалило се, оно што.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па да ли се ту пролази кроз наку ограду или се?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ СТОЈАНОВИЋ: Да има ограда која је под кључем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па имају ли нека капијица нешта?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ СТОЈАНОВИЋ: Да, има две капијице оне се отворе, значи ланац је био, кључ и онда избацимо, затворимо и опет се вратимо горе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел то значи да је она одмах близу ограде, близу жице?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ СТОЈАНОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

НАТАША КАНДИЋ: А ко је копао ту јаму?

НАТАША КАНДИЋ: Е па не знам стварно. Да вам кажем ја колико се сећам ја кад сам дошао после видео сам да ту одлажу, јер нисам нон стоп био ту.

НАТАША КАНДИЋ: Молим Вас реците, јел Вама ништа за то време док сте били и за време НАТО бомбардовања, јел било за време НАТО бомбардовања, јел било за време НАТО бомбардовања нешто што Вам је било неуобичајено, да долазе неки камиони, да су покривени, да долазе неки камиони са цирадом, да се осећа неки мирис?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ СТОЈАНОВИЋ: Не, то ништа нисам.

НАТАША КАНДИЋ: Ништа?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ СТОЈАНОВИЋ: Ништа.

НАТАША КАНДИЋ: И сте некада касније када сте чули за јаму, за лешеве, за довожење лешева, за браћу Битићи, да ли сте са неким о томе разговарали, да ли сте?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ СТОЈАНОВИЋ: То касније тек у јавности када је, то сам и мало пре.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питао сам.

НАТАША КАНДИЋ: Па са ким сте разговарали?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ СТОЈАНОВИЋ: Па међу нама смо разговарали.

НАТАША КАНДИЋ: И шта сте разговарали, шта? Јел је неко нешто?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ СТОЈАНОВИЋ: Не, не.

НАТАША КАНДИЋ: Јесте успели да реконструишете како у вашем присуству то, а Ви не видите?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нико ништа није знао?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ СТОЈАНОВИЋ: Нико ништа није знао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питали смо, питали смо то. Браниоче?

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Кажите ми јел Ви остајете при Вашим исказима од 29.03.2006. и 09.06.2004., датим пред истражним судијом?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ СТОЈАНОВИЋ: Да?

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Да ли остајете при ранијим исказима датим пред истражним судијом?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ СТОЈАНОВИЋ: Па да.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: На 22 страни је он у више наврата јасно објаснио оно што сте га питали председниче већа, везано за прављење спискова за 8. и за 9., моје питање је за Вас ове рачуне које Вам је тужилац предочио где сте и које сте потписали, не знам шеф кухиње, Ви и Гури Радосављевић, да ли сте, да ли се дешавало да сте такве рачуне на потпис слали у Београд?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ СТОЈАНОВИЋ: Непотписало или како мислите?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте слали то на потпис?

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Да неко потпише у Београд?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ СТОЈАНОВИЋ: Не, не, све што смо одрадили ту, па је онда ишло у Нишу, па је из Ниша ишло за.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него није ту, ту није ево конкретно Радосављевић, није ту, нема га данима, али знате да је у Београду, бранилац Вас управо то пита, да ли сте евентуално њему или неком другом слали за Београд да потпише?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ СТОЈАНОВИЋ: Нисам сигуран, али стварно нисам сигуран, али. Не могу да вам кажем стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па немојте молим Вас то није нешто што би остало поред Вас нерегистровано да шаљете за Београд, то би подразумевало да ли неку пошту, да ли неку курирску пошту, а па смо да би.

СВЕДОК БОРИВОЈЕ СТОЈАНОВИЋ: Па рецимо ако није био ту, можда није долазио, рецимо да, па да се после врати опет код нас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па не, Ви рекосте није ту, па сачека се,накупи се.

СВЕДОК БОРИВОЈЕ СТОЈАНОВИЋ: Сад не знам стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Накупи се 5-6 дана па потпише, али бранилац Вас пита ово, да ли је слато то и у Београд да потпише? Молим?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ СТОЈАНОВИЋ: Не могу да се сетим стварно, тога не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Ево питаћу другачије, да ли је све рачуне које је потписао Горан Радосављевић, да ли имате сазнање да ли је све те рачуне потписао у Петровом Селу?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ СТОЈАНОВИЋ: У Петровом Селу оно што је потписано, потписао је сигурно.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Ја Вас питам да ли све рачуне који су потписали, које Вам је тужилац показао за разне датуме, да ли су сви потписани у Петровом Селу или су потписани?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ СТОЈАНОВИЋ: Тужилац које је, јесте, јесте у Петровом Селу.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Сад знате да је Горан Радосављевић потписао све у Петровом Селу?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ СТОЈАНОВИЋ: По овим рачунима, по овим рачунима што је показао.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Како знате где је рачун потписан, хоћете ми рећи, на основу ког доказа знате где је тај рачун потписан?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ СТОЈАНОВИЋ: То се не сећам

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Па не, ја Вас питам да ли се сећате где је Горан Радосављевић потписао тај рачун?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Молим Вас, одговорио је на то питање. Не треба инсистирати више на томе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, питање је сасвим у реду, питање је сасвим уреду, ако сведок каже овај рачун је потписан у Петровом Селу, онда се заиста поставља питање на основу чега он то, погледа рачун и каже е овај рачун је потписан у Петровом Селу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И на то питање је одговорио, али гледајте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Реко је када је видео рачун онда је знао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па не, да видимо сад да нам објасни, да нам објасни на основу чега то са овог рачуна се види да је он потписан у Петровом Селу.

СВЕДОК БОРИВОЈЕ СТОЈАНОВИЋ: Али ја сам мало пре рекао рецимо 10 дана ако није ту, 10 дана нам стоји овај мали рачун када Горан дође потпише.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па знам, али мало пре рекосте да не сећате се да ли му је слато и у Београд, ако изражавате несигурност тог типа, ако изгажавате несигурност тог типа онда вас заиста бранилац основано пита, а на основу чега то тврдите да је то потписано у Петровом Селу? Ви сте рекли нешта друго, не можете да тврдите кад.

СВЕДОК БОРИВОЈЕ СТОЈАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете да тврдите да то баш тог дана било потписано, него можда се накупило.

СВЕДОК БОРИВОЈЕ СТОЈАНОВИЋ: Да, кад се накупи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је, али и на питање где сад нам остаје проблем, сад нам увлачите још и проблем типа Београда, можда и Либије, можда није и у Либију послато.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, али овде није предмет Гури, него.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Не наравно, него један сведок је врло јасно рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У томе је проблем приче о рачунима.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Где су потписивани потписи, значи ја ово нисам поставио имагинарно питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Ово везано за једног другог сведока који говори везано на исте околности.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли на основу било чега на том рачуну можете закључити да је то рачун који је потписан искључиво и само у Петровом Селу и нигде другде, нема везе када да ли тог дана или неког сутрашњег?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ СТОЈАНОВИЋ: Ово је потписано, али кажем вам, значи он после 5-6 дана рецимо ако није био ту онда му се доставе ови рачуни мали па потпише.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, само Вас питам ово да ли на основу било ког податка са тог рачуна можете да кажете, е ово је сигурно потписано у Петровом Селу и то знам због тога и тога?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ СТОЈАНОВИЋ: То не могу баш да тврдим.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Следеће питање, да ли Ви знате тачно у којој згради је била канцеларија Поповић Сретена?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ СТОЈАНОВИЋ: Они су ту једину канцеларију коју су имали уз степенице, значи са десне стране ту су они сви били.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Добро, преко пута те са десне стране просторије шта се налази са леве стране?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ СТОЈАНОВИЋ: Са леве стране ту ја мислим наоружање да им је било или не знам баш тачно.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Да ли је и ту био неки магацин хране?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел и то неки простор?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ СТОЈАНОВИЋ: Они су имали магацин да

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Затворен просторија?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ СТОЈАНОВИЋ: То је била затворена просторија, ту су магацин колико знам имали и онда ове две или три поросторије што су биле спаваоне.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Да ли знате где су били инструктори у односу на канцеларију Поповић Сретена?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ СТОЈАНОВИЋ: Па ја од те канцеларије мислим право да су они ту били исто.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Где глада прозор из канцеларије Поповић Сретена?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ СТОЈАНОВИЋ: Исто на доле према.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Према?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ СТОЈАНОВИЋ: Овај, ограда где смо били, где је она просторија подрум што ја кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Према писти, према?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ СТОЈАНОВИЋ: Да, према писти доле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли гледа према капији, да ли се одатле види капија улазна?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ СТОЈАНОВИЋ: Ја мислим да се види и капија, од тог прозора.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је то далеко од капије?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ СТОЈАНОВИЋ: Па шта ја знам, 50-60 метара, 100 метара од прилике.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није даље?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ СТОЈАНОВИЋ: Можда је и даље, сад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, по Вашој процени.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Да ли има још неки прозор на тој канцеларији осим тог који?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ СТОЈАНОВИЋ: Ја мислим само тај један.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Где гледа прозор где се налазе, из просторије где се налазе инструктори?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ СТОЈАНОВИЋ: Инструктори баш горе на игралиште.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На контра страну?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ СТОЈАНОВИЋ: Да на контра страну горе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то на супротну страну?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ СТОЈАНОВИЋ: Да горе на.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ.БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Хвала немам питања више.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Извињавам се. Да се вратимо поново, овде пише, овде има рекосте Ваш потпис и потпис.

СВЕДОК БОРИВОЈЕ СТОЈАНОВИЋ: Не, не, то је кувар.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, шта он потврђује овде са овим потписом?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ СТОЈАНОВИЋ: То што је дао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта то значи?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ СТОЈАНОВИЋ: То значи да је верификован.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А шта овај овде потврђује својим потписом?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ СТОЈАНОВИЋ: Да је то дао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И кад је то дато?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ СТОЈАНОВИЋ: Е па то смо ми сад ево сад по томе видим да смо ми то користили 8. а 9. смо тај рачун правили, значи ми што смо били.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Како он може ако потпише ово после 10 дана да зна да је 9. дато то и то?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ СТОЈАНОВИЋ: Па зато што сваког дана се пише рачун нови.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А јел, ја колико сам разумео, овај овде обрачун извршилац потписује сваки дан?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ СТОЈАНОВИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А овај ко користи те услуге потписан у рачуну, он не мора сваки дан да потпише? Па јел то логично или није?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ СТОЈАНОВИЋ: Па ако је ту потпише, ако није ту онда тек.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Откуд он зна шта је коришћено тог дана ако није ту? Нема везе?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ СТОЈАНОВИЋ: Па.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е добро, Ви рекосте нешто друго, сад видим да је то од 8. што смо ми користили, па?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ СТОЈАНОВИЋ: Да оно када смо ми дошли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ СТОЈАНОВИЋ: Када смо ми дошли оно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте ви дошли, па шта можете нам из тога рећи, колико је људи тог 8. на вечери?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ СТОЈАНОВИЋ: Па не знам колико људи али рецимо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел можете да то из овога изведете закључак?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ СТОЈАНОВИЋ: Али да вам кажем и ту који остане у кампу и он мора нешто да једе и ми после кад дођемо мора то да фактуришемо, значи колико људи ту има, значи ако смо били 10 дана, 15 дана одсутни, значи попис кад се уради то је, то су узели мора да напишемо опет после тај рачун и фактуру.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде каже, имају два пута вечера?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ СТОЈАНОВИЋ: Како?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колега замениче јел гледамо исто, 9.7. обрачун услуга број 2, обрачун услуга број 2, 9.7.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Овде пише обрачун услуга број 1, 9.7. или број 2?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па не ово је, дајте ми.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ево овако лепо пише, ево овако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вечера, месни нарезак, 0, нешто количина.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: 0,150 јел то?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Један комад, па онда тако колач?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел то за једну особу?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ СТОЈАНОВИЋ: Да, да 150 грама.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ако овде пише 0,150 пише количина 50 комада, јел то значи 50 особа?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ СТОЈАНОВИЋ: Ако пише, али не може да пише 50, не може да пише 50.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Пише 50.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 9.7. број 2, ево га горе извињавам се, имамо два обрачуна за 9.7, број 1 и број 2. Молим?

Имате и други. Јесте имате. Сад гледамо готово јело пасуљ 6 комада, паштета 20, месног нареска 50, туњевине 22, млека од 0,5-60, напoлитанке 30, кекса 30, еуро-блока 30, мала чоколада 100 комада, сок 0,2 – 68, кафа 1 килограм, кисела вода ваљда од 0,5 – 100 комада, има то, тај обрачун услуга број 1, види се ту да су по овом броју ја бих закључио да су дошли неки припадници, полазници курса?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ СТОЈАНОВИЋ: Ми кад смо дошли 8.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али има и овај обрачун услуга број 2, где има 2 пута вечера, 1 вечера месни нарезак, 1 тако колач, 1 хлеб од четвртине и 1 кључ за конзерве, па онда, а онда овамо додатно испод вечера 80 пута 13,90 или не знам ни ја неки сендвич, чајна кобасица, шта је сад ту сендвича 15 пута 25,20, да ли можемо на основу овога на основу ова два папира да закључимо бројно стање људи 8. увече?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ СТОЈАНОВИЋ: Па не могу сад да се сетим колико је то било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не да се сетите него да погледате ово па да кажете?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ СТОЈАНОВИЋ: Могу да погледам?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ајте погледајте ово ево, ја сам сада то Вама читао, али добро, дајте му колега да ли имате Ви ту овај број 2.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, немам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имамо ми, ја имам овде у рачунару, али. Ево погледајте обрачун број 2. Исто за 9.7.

СУДСКА СТРАЖА: Судија, моли Вас режија да станете на 30 секунди.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро таман док сведок ово мало погледа. Добро, добро. Е кажите?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ СТОЈАНОВИЋ: Ово за 9. ово што је написано, ови обрачун услуга број 1, значи ми смо дошли 8., али до 8. пре тога нисмо били, значи они припадници који су били ту они су то користили и то смо морали да напишемо рецимо за 9. после од 9. ту је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И које би то сад било уписано за њих?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ СТОЈАНОВИЋ: Ово кад су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта би то било уписано за њих који су били до 8. ту, који су боравили, трошили и тако даље?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ СТОЈАНОВИЋ: И ми кад смо дошли 8.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ви што сте дошли? Које је то, значи који је то обрачун?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ СТОЈАНОВИЋ: То је број 1.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је број 1?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ СТОЈАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ово је сад 9.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је број 1, чоколада 100, киселих вода 100, готова јела 6, паштета 20, месни нарезак 50, туњевина 22, то је значи објединило ту потрошњу до 9., а ово у ствари број 2 то је стварни 9.?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ СТОЈАНОВИЋ: А ово је сад стварни 9. плус ово 15 сендвича, то су сад зашто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад да ли можете извући закључак о броју особа по овом обрачуну услуга број 1, по броју особа?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ СТОЈАНОВИЋ: Па не могу то јер то смо, то стварно не могу, јер то је сад оно накуповано кад се попис уради то је фалило и то смо морали да евидентирамо то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, добро. Да ли оптужени имају питања за сведоке? Оптужени Поповић?

ОПТ.СРЕТЕН ПОПОВИЋ: Господине председниче ја се извињавам пошто нисам знао да имамо право и ово значи и ја сам имо увид и гледао сам око овога, па сам баш хтео чисто да се укључим око ове сад расправе што је било. Пауза је била, обука је почела, значи по депеши од 01. маја 1999. године, па је трајала до 15., односно од 01. јуна до 15. јуна, од 15. јуна до 09. јула је била пауза, то је неких 23 дана, тих 23 дана био сам да ли ја, да ли Ђеро, односно од нас двојице је неко обавезно био сигурно, ми смо се морали хранити ту, па сад питање за њега како је он правдао ту храну?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево то сведок и каже.

ОПТ.СРЕТЕН ПОПОВИЋ: Управо то кроз 8. и 9. што је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је сведок сад рекао.

ОПТ.СРЕТЕН ПОПОВИЋ: Та храна коју смо узимали ја или Ђеро или неко трећи, није битно, где је стајала за тај боравак или је била затворена?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ СТОЈАНОВИЋ: У почетку је било ту у оквиру магацина, значи у магацину је била, имали су и кључ и све, значи морали су да се хране, ми нисмо могли то да закључамо и да им оставимо тако, значи вода и кисела вода и сок све је ту било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да.

ОПТ.СРЕТЕН ПОПОВИЋ: Да ли сам могао ја било шта од тога да донесем код мене у канцеларију, да имам млеко, сок, чоколаду, воду?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ СТОЈАНОВИЋ: Кад већ имате, мислим кључ им оставимо.

ОПТ.СРЕТЕН ПОПОВИЋ: Што није кварљива роба и то. Значи исто што би се тицало око хране кад би долазио неко кад дође од гостију, господине председниче ја сам већ до сада сигурно једно да не кажем Х обука водио и увек сам био као руководицац од 2000. па наовамо, њега није интересовало колико је правио, колико је требало оброка да буде или не, њега је интересовало само колико му изађе, он нека.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он добија бројно стање, он каже ово. Да је од Вас добијао бројно стање.

ОПТ.СРЕТЕН ПОПОВИЋ: Да, да. Али на пример он је то правио по декадама, или направи дневно каже колико је било данас оброка, ја му кажем на пример данас има 150 људи, он напише 150 и подели 150 оброка, може да се деси да врати нешто, није битно, он је битно, да он оправда то, ако је било на пример да је дао 150 ујутру, а било је на ручуку, на доручку на пример 130 он ће тих 20 да убади на вечери ако је било 80 он ће после да пише да је било 100, значи није то меродавно да се види тачно колико је било бројно стање и колико је било улаза и излаза, он је те фактуре значи правио само да би себе оправдао из магацина колико је робе ушло колико је изашло

СВЕДОК БОРИВОЈЕ СТОЈАНОВИЋ: Може да буде 150.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ СТОЈАНОВИЋ: Може да буде што каже Поп 150, а 120 су дошли, са оних 30 ми мора да фактуришемо и тих 30 кад смо већ припремили, значи то је ипак кувано јело.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кувано јело које не може да се поврати у магацин?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ СТОЈАНОВИЋ: Па мислим не може за вечеру да га даш кад је већ нешто друго спремељено или да се врати што кажете у магацин.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, али претпостављам да они толико нису били непрецизни?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ СТОЈАНОВИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да не знају колико ће им сутра људи бити на?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ СТОЈАНОВИЋ: Али наше није било сад да знамо колико.

ОПТ.СРЕТЕН ПОПОВИЋ: Господине председниче управо је то било да би правдали јер када би узели храну више него што је предвиђено по припаднику или кад би дошао, дођете Ви као гост код мене горе у камп и ја наручим да се једе, он је некако то морао да оправда, он је то правдао значи кроз број припадника, јер мора да оправда излаз и улаз. Значи он није написао дао сам кило меса, шницле, него је казао доручка је било 130, а било је на пример 128, због вас двоје који сте били ту ко гости и то мора да оправда и то је убацивао. Значи није толико меродавно колико видим да се закачили колико је било људи. Ево вам доказ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не него ми смо хтели да пробамо, да стекнемо неку представу о томе колико је било људи.

ОПТ.СРЕТЕН ПОПОВИЋ: Он каже да је дошао 8. у камп.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро ајде окрените се на питања.

ОПТ.СРЕТЕН ПОПОВИЋ: Само због тога, 8. је каже дошао у камп, 23 дана је била пауза, да ли је њему довољно само 8. да буде ту да би сравањао, да би опрао, да би очистио или је морао да дође раније?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви мислите да су они дошли раније?

ОПТ.СРЕТЕН ПОПОВИЋ: Да је дошао 7. да је дошао, а не да је дошао 8.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То тврдите, то Вас питам?

ОПТ.СРЕТЕН ПОПОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наравно имате право то да тврдите и да тражимо од сведока коментар.

СВЕДОК БОРИВОЈЕ СТОЈАНОВИЋ: Да вам кажем то је ипак уназад једно 5-6 година, 7, ја опет кажем 8. смо сигурно дошли пошто је 9. , а да ли смо сад 7., да ли 8. стварно не могу то да баш да тврдим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Могуће је да сте дошли 7., јели?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ СТОЈАНОВИЋ: Па сад не могу то баш да кажем, ипак је то временски раздобље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Дајте немојте, угасите микрофон или упалите микрофон, представите се па онда тражите неко разјашњење.

ОПТ.СРЕТЕН ПОПОВИЋ: У спецификацији има, ја се стварно извињавам, не сећам се за 8. или за 9. има бројно стање 8 или 9 људи, колико има господине замениче тужиоца ако Вам није тешко?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па нема све смо заједно.

ОПТ.СРЕТЕН ПОПОВИЋ: Има, има дневни толико доручка, доручак па толико ручка, па вечере, па ондак има декадно. 8 колико вас је било тог дана, вас из кухиње?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ СТОЈАНОВИЋ: 8. кад смо дошли?

ОПТ.СРЕТЕН ПОПОВИЋ: Да?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ СТОЈАНОВИЋ: Па рецимо од прилике 10-ак.

ОПТ.СРЕТЕН ПОПОВИЋ: Људи?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ СТОЈАНОВИЋ: Да.

ОПТ.СРЕТЕН ПОПОВИЋ: Шта ће молим Вас толико људи?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ СТОЈАНОВИЋ: Па ја кажем 10-ак можда и мање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ето њих 10-ак па онда.

ОПТ.СРЕТЕН ПОПОВИЋ: А овде стане 8?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ СТОЈАНОВИЋ: Ја од прилике сад кажем, али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро, неће нам се рачуница сложити. Па да ако, разумете, ако је њих 10-ак и Ви тамо не знам, Љуба домар, овај Чеда.

ОПТ.СРЕТЕН ПОПОВИЋ: Не, не, па управо због тога, господине председниче види се да су помешали, значи није то једина обука била, значи него им је била да кажем 100 и једна обука и помешао је датуме кад је шта, које, сад су то помешали и инструкторе ко је кад који био, помешали су и гориво, гориво тврдим материјално и морално да смо узимали и има доказ у СУП, ОУП Кладово да смо у почетку узимали ми од ОУП-а Кладово гориво, међутим када се видело да је велика потрошња, а када је било одређено колико је који СУП имао право на основу возила да користи гориво, тако да господин Сперлић који је био пре неки дан ту није могао да намири и наше потребе и то је било у почетку преко њих смо узимали, тек касније, значи августа месеца кад је почела обука за инструкторе више је било коришћења возила, више је било потребно горива, долазило се и одлазило више пута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Онда сте имали посебно своје гориво?

ОПТ.СРЕТЕН ПОПОВИЋ: Онда смо морали да имамо наше гориво и онда смо тек тад складиштили гориво у том магацину тамо и у тој згради. Нема две просторије него има 3 просторије доле испод, није то писта, писта је испред, писта је место где се постројавају и где се диже застава, где стоји јарбол, а доле је плоча и објекат, значи да не мешамо писта је, испод писте има, него писта па испод писте је објекат незавршени са плочом и доле стоји.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су само та писта и плоча тог објекта, да ли су у истом нивоу и да ли се спајају?

ОПТ.СРЕТЕН ПОПОВИЋ: Не спајају се, у истом су нивоу, у истом су нивоу кад погледате овако, али има физички одвојено има степенице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али су раздвојени физички?

ОПТ.СРЕТЕН ПОПОВИЋ: Раздвојени су, да. Морам ово, ја се извињавам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите, кажите. Имате право да коментаришете, наравно.

ОПТ.СРЕТЕН ПОПОВИЋ: Око тушева, и око овога особље из ресторана, има објекат одвојен посебно где је мокри чвор, где се налазе тушеви за припаднике и ВЦ, има одвојено посебно значи у истом том комплексу у тој згради једној где је, има одвојено једна врата где су само они користили за туширање и за ВЦ. Тушеве који спомиње господин заменик тужиоца доле који су се налазили то смо касније, августа месеца значи пошто су биле велике врућине донели зато што је било велики број припадника, није могло да се намири капацитет воде, није имао тај извор који је давао, није могао да намири да би могли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумемо.

ОПТ.СРЕТЕН ПОПОВИЋ: Онда су дотерали из ЈСО још 3 покретна та туша на приколицу и на свакој приколици је било по 2-3 туш кабине. То су користили само припадници, то нису имали право они да користе. Значи да је то исто помешано да ли је морао да прође поред тог објекта ту да би видео лево да ли има неког или не. То нема везе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ништа битно нисмо, ако ћемо право ништа битно нисмо рашчистили, али добро, ево ради прецизности.

Ништа ако нема више питања сведоку, да сведока отпустимо. Имате ли Ви још нешто да кажете господине Стојановићу?

Питања сведоку нема.

Сведок нема ништа више да изјави.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли тражите трошкове што сте дошли данас у суд?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ СТОЈАНОВИЋ: Па једино за аутобус ако могу да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте дошли из?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ СТОЈАНОВИЋ: Из Ниша.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из Ниша, према нашим неким подацима Ниш – Београд и назад 1.420,00 динара је аутобуска карта, тамо и назад?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ СТОЈАНОВИЋ: Колико?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 1.420,00, тамо и назад, да ли то покрива Ваше трошкове?

СВЕДОК БОРИВОЈЕ СТОЈАНОВИЋ: Па покрива, 640 је у једном правцу и у другом 640.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ето добро.

Сведок тражи на име трошкова доласка износ од 1.420,00 динара што суд и ДОСУЂУЈЕ привремено на терет буџетских средстава суда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала лепо, можете ићи господине Стојановићу.
СВЕДОК БОРИВОЈЕ СТОЈАНОВИЋ: Довиђења.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Председник већа издаје

Н А Р Е Д Б У

Претрес се прекида, наставиће се:

13.02.2007. године са почетком у 09,30 часова.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи настављамо сутра у 09,30 по оном плану.

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА